

Euroopa Liidu Teataja

L 84

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

57. aastakäik

20. märts 2014

Sisukord

I Seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 248/2014, 26. veebruar 2014, millega muudetakse määrust (EL) nr 260/2012 kogu liitu hõlmavatele krediid- ja otsekorraldustele ülemineku osas ⁽¹⁾ 1
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 249/2014, 26. veebruar 2014, millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 827/2004, millega keelatakse Boliiviast, Kambodžast, Ekvatoriaal-Guineast, Gruusiast ja Sierra Leonest pärit atlandi suursilm-tuuni (*Thunnus obesus*) import ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1036/2001 4
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 250/2014, 26. veebruar 2014, millega luuakse Euroopa Liidu finantshuvide kaitse valdkonna meetmete edendamise programm (programm Herakles III) ning tunnistatakse kehtetuks otsus nr 804/2004/EÜ 6
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 251/2014, 26. veebruar 2014, aromatiseeritud veinitoodete määramise, kirjeldamise, esitlemise, märgistamise ja geograafiliste tähistega kohtade ning nõukogu määruse (EMÜ) nr 1601/91 kehtetuks tunnistamise kohta 14
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 252/2014, 26. veebruar 2014, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 774/94 seoses komisjonile antavate rakendamise- ja delegeeritud volitustega 35

Hind: 7 EUR

(Jätkub pöördele)

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 253/2014, 26. veebruar 2014, millega muudetakse määrust (EL) nr 510/2011, et määrata kindlaks meetodid uute väikeste tarbesõidukite CO ₂ -heite vähendamise 2020. aasta sihttaseme saavutamiseks ⁽¹⁾	38
★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 254/2014, 26. veebruar 2014, mis käsitleb mitmeaastast tarbijakaitseprogrammi aastateks 2014–2020 ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus nr 1926/2006/EÜ.....	42
★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 255/2014, 26. veebruar 2014, millega muudetakse Türgist imporditavat oliiviõli ja Türgist imporditavaid muid põllumajandustooteid käsitlevaid nõukogu määruseid (EÜ) nr 2008/97, (EÜ) nr 779/98 ja (EÜ) nr 1506/98 seoses komisjonile volituste delegeerimisega ja rakendamisevolituste andmisega	57
★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 256/2014, 26. veebruar 2014, milles käsitletakse komisjoni teavitamist Euroopa Liidu energeetikataristu investeerimisprojektidest ning millega asendatakse nõukogu määrus (EL, Euratom) nr 617/2010 ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 736/96.....	61
★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 257/2014, 26. veebruar 2014, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2368/2002 seoses Gröönimaa kaasamisega Kimberley protsessi sertifitseerimissüsteemi rakendamisse	69

DIREKTIIVID

★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/26/EL, 26. veebruar 2014, autoriõiguse ja autoriõigusega kaasnevate õiguste kollektiivse teostamise ning muusikateose internetis kasutamise õiguse multiterritoriaalse litsentsimise kohta siseturul ⁽¹⁾	72
--	----

OTSUSED

★ Nõukogu otsus nr 136/2014/EL, 20. veebruar 2014, millega nähakse ette eeskirjad ja kord, mille alusel saab Gröönimaa osaleda Kimberley protsessi sertifitseerimissüsteemis	99
--	----

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 248/2014,

26. veebruar 2014,

millega muudetakse määrust (EL) nr 260/2012 kogu liitu hõlmavatele krediid- ja otsekorraldustele ülemineku osas

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust ⁽¹⁾,võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 924/2009 ⁽³⁾ on koos Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 260/2012 ⁽⁴⁾ äärmiselt oluline sellise ühtse euromaksete piirkonna (SEPA) loomisel, kus ei tehta vahet piiriülestel ja riigisisestel euromaksetel. Määruse (EL) nr 260/2012 põhieesmärk on üleminek

riigisiseste krediid- ja otsekorralduste skeemidelt ühtlustatud SEPA krediid- ja otsekorralduste skeemidele ning muu hulgas anda liidu kodanikele üks rahvusvaheline pangakontonumber (IBAN), mida saab kasutada kõikide eurodes tehtavate SEPA krediid- ja otsekorralduste puhul.

- (2) Määruses (EL) nr 260/2012 on sätestatud, et SEPA-le minnakse üle 2014. aasta 1. veebruariks, et anda makseteenuse pakkujaatele ja makseteenuse kasutajatele piisavalt aega, et muuta oma protsessid vastavaks tehnilistele nõuetele, mis on seotud üleminekuga SEPA krediid- ja otsekorraldustele.

- (3) Pärast määruse (EL) nr 260/2012 vastuvõtmist on komisjon ja Euroopa Keskpank SEPA-le üleminekul tehtud edusamme tähelepanelikult jälginud. Peetud on mitu kohtumist liikmesriikide, riikide avaliku sektori asutuste ja turuosalistega. Euroopa Keskpank on avaldanud regulaarselt SEPA-le üleminekut käsitlevaid eduaruandeid, mille aluseks on riikide keskpankade kogutud makseandmed. Kõnealuste aruannete järgi on üleminek mitmes euroala liikmesriigis kulgenud ladusalt ning krediidikorralduste puhul on näitaja praegu peaaegu 100 %. Suurem osa makseteenuse pakkujaid on teatanud, et vastavad juba SEPA nõuetele. Mitmes teises liikmesriigis on üleminekunäitajad aga oodatust kehvemad. Eelkõige kehtib see otsekorralduste kohta.

- (4) 14. mail 2013. aastal rõhutas majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu oma järeldustes taas SEPA-le ülemineku tähtsust. Märkiti ka, et SEPA-le üleminek ei ole kaugeltki lõppenud ja et kõik turuosalised peavad kohe tegema jõupingutusi, et lõpetada SEPA-le üleminek tähtajaks. Vastu võeti tegevuskava, milles kutsuti kauplejaid, äriühinguid, VKEsid ja ametiasutusi võtma kiiresti vajalikke konkreetseid meetmeid, et kohandada oma protsesse ning edastada klientidele oma rahvusvaheline pangakonto number.

⁽¹⁾ Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 4. veebruari 2014. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 18. veebruari 2014. aasta otsus.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 924/2009 piiriüleste maksete kohta ühenduses ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 2560/2001 (ELT L 266, 9.10.2009, lk 11).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2012. aasta määrus (EL) nr 260/2012, millega kehtestatakse eurodes tehtavatele krediid- ja otsekorraldustele tehnilised ja ärilised nõuded ning muudetakse määrust (EÜ) nr 924/2009 (ELT L 94, 30.3.2012, lk 22).

- (5) Kuigi Euroopa Keskpank, liikmesriigid, liikmesriikide avaliku sektori asutused ja mitmed turuosalised on viimastel kuudel teinud märkimisväärsed jõupingutusi, näitab värskeim üleminekut käsitlev statistika, et SEPA krediidikorralduste puhul kasvas üldine üleminekunäitaja euroalal 2013. aasta juuni 40 %-lt 2013. aasta novembriks üksnes ligikaudu 64 %-le ning et SEPA otsekorralduste puhul oli näitaja vaid 26 %. Riikide andmetest nähtub, et kuigi mitu liikmesriiki tegi edusamme, on olulise osa liikmesriikide näitajad siiski oodatust tunduvalt kehvemad. Seetõttu on väga ebatõenäoline, et kõik turuosalised vastavad 2014. aasta 1. veebruariks SEPA nõuetele.
- (6) Alates 2014. aasta 1. veebruarist peavad pangad ja teised makseteenuse pakkujad keelduma juriidiliste kohustuste tõttu SEPA-le mittevastavate krediid- ja otsekorralduste töötlemisest, kuigi tehniliselt saaksid nad neid makseid töödelda nagu praegu, kasutades SEPA krediid- ja otsekorralduste kõrval edasi varasemaid olemasolevaid skeeme. Kui SEPA krediid- ja otsekorraldustele ei minda täielikult üle, ei saa seega välistada makseviivitusi. Need võivad mõjutada kõiki makseteenuse kasutajaid, eelkõige VKEsid ja tarbijaid.
- (7) Äärmiselt tähtis on vältida tarbetuid maksehäireid, mis tulenevad asjaolust, et SEPA-le ei ole 2014. aasta 1. veebruariks täielikult üle mindud. Makseteenuse pakkujatel tuleks seetõttu lubada piiratud aja jooksul jätkata SEPA krediid- ja otsekorralduste kõrval maksete töötlemist ka varasemate makseskeemide raames nagu praegu. Seega tuleks kehtestada üleminekuperiood, mil maksete töötlemisel on lubatud jätkata paralleelselt eri vormingute kasutamist. Praeguseid üleminekunäitajaid ja ülemineku eeldatavat tempot arvesse võttes võib lugeda asjakohaseks ühekordset kuue kuu pikkust täiendavat üleminekuperioodi. Sellist SEPA-le mittevastavate varasemate süsteemide ajutist kasutamist peaks pidama erakorraliseks meetmeks ning see peaks kestma võimalikult lühikest aega, sest integreeritud makseturust täie kasu saamiseks on vaja kiiret ja terviklikku üleminekut. Oluline on ajaliselt piirata makseteenuse pakkujate kulusid, mis on seotud SEPA süsteemi kõrval jätkuvalt ka varasemate makseskeemide kasutamisega. Need makseteenuse pakkujad, kes on SEPA-le juba täielikult üle läinud, võivad kaaluda üleminekuperioodil konverteerimisteenuse pakumist makseteenuse kasutajatele, kes ei ole seda veel teinud. Üleminekuperioodil ei peaks liikmesriigid karistama SEPA-le mittevastavaid makseid töötlevaid makseteenuse pakkujaid ja mitte üle läinud makseteenuse kasutajaid.
- (8) Mitu suurt otsekorralduste kasutajat on öelnud, et kavatsevad SEPA-le üle minna veidi enne tähtaega. Üleminekuprojektide edasilükkamine võib tekitada ajutisi probleeme laekuvate maksete ja rahavoogudega ning seega ka asjaomaste ettevõtjate likviidsuspositsioonis. Laiulatuslik hiline üleminek võib tekitada ka teatavaid kitsaskohti – eelkõige pankadele ja tarkvara müüjatele, kellel tuleb
- võib-olla silmitsi seista suutlikkuse piirangutega. Täiendav aeg uue süsteemi sammamuliseks kasutuselevõtuks võimaldaks rohkem järkjärgulist lähenemisviisi. Nendel turuosalistel, kes ei ole veel SEPA nõuete täitmiseks vajalike kohanduste tegemist alustanud, palutakse teha seda võimalikult ruttu. Need turuosalised, kes on oma makseprotsesside muutmist juba alustanud, peaksid aga ülemineku lõpule viima võimalikult kiiresti.
- (9) Kuna üldine eesmärk on koordineeritud ja terviklik üleminek, on asjakohane, et üleminekuperioodi rakendatakse nii krediid- kui ka otsekorralduste puhul. Kui krediidikorralduste ja otsekorralduste puhul kasutatakse erinevaid üleminekuperioode, põhjustaks see tarbijate, makseteenuse pakkujate, VKEde ja muude makseteenuse kasutajate seas segadust.
- (10) Õiguskindluse huvides ja selleks, et vältida määruse (EL) nr 260/2012 kohaldamise mis tahes katkestamist, on vaja, et käesolev määrus jõustuks kiiremas korras ja et seda kohaldataks tagasiulatuvalt alates 31. jaanuarist 2014.
- (11) Küsimuse kiireloomulisuse tõttu on hädavajalik teha erand kaheksa nädala pikkusest ajavahemikust, millele viidatakse Euroopa Liidu lepingule, Euroopa Liidu toimimise lepingule ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingule lisatud protokolli nr 1 (riikide parlamentide rolli kohta Euroopa Liidus) artiklis 4.
- (12) Seetõttu tuleks määrust (EL) nr 260/2012 vastavalt muuta,
- ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:
- Artikkel 1*
- Määruse (EL) nr 260/2012 artikli 16 lõige 1 asendatakse järgmisega:
- „1. Erandina artikli 6 lõigetest 1 ja 2 võivad makseteenuse pakkujad jätkata kuni 1. augustini 2014 eurosdes tehtavate maksete töötlemist vormingus, mis erineb SEPA krediidikorralduste ja SEPA otsekorralduste tegemiseks käesoleva määruse kohaselt nõutud vormingutest.
- Liikmesriigid kohaldavad artikli 6 lõigete 1 ja 2 rikkumiste suhtes kohaldatavaid karistusi käsitlevaid eeskirju, mis on kehtestatud kooskõlas artikliga 11, alates 2. augustist 2014.

Erandina artikli 6 lõigetest 1 ja 2 võivad liikmesriigid kuni 1. veebruarini 2016 lubada makseteenuse pakkujatel pakkuda makseteenuse kasutajatele riigisiseste maksetehingute konverteerimise teenuseid, tänu millele on tarbijatest makseteenuse kasutajatel võimalik jätkuvalt kasutada lisa punkti 1 alapunktis a täpsustatud maksekonto tunnuse asemel BBANi, tingimusel et koostalitlusvõime tagatakse maksja ja makse saaja BBANi tehnilise ja turvalise konverteerimisega lisa punkti 1 alapunktis a täpsustatud maksekonto tunnuseks. Maksekonto tunnus edastatakse vajaduse korral enne makse

tegemist sellele makseteenuse kasutajale, kes tehingu algatas. Sellisel juhul ei kehtesta makseteenuse pakkujad makseteenuse kasutajale lisatasusid, mis on otseselt või kaudselt seotud kõnealuste konverteerimisteenustega.”

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse tagasiulatuvalt alates 31. jaanuarist 2014.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 26. veebruar 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 249/2014,

26. veebruar 2014,

millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 827/2004, millega keelatakse Boliiviast, Kambodžast, Ekvatoriaal-Guineast, Gruusiast ja Sierra Leonest pärit atlandi suursilm-tuuni (*Thunnus obesus*) import ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1036/2001

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 207 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Liit on alates 14. novembrist 1997 pärast nõukogu otsuse 86/238/EMÜ vastuvõtmist ⁽²⁾ olnud rahvusvahelise Atlandi tuunikala kaitse konventsiooni (ICCATi konventsiooni) osaline.
- (2) ICCATi konventsioon loob Atlandi ookeanis ja sellega seotud meredes leiduva tuuni ja sellele lähedaste liikide kaitse ja majandamise piirkondadevahelise koostööraamistiku Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjoni (edaspidi „ICCAT“) asutamise ja selle poolt vastu võetavate kaitse- ja majandusmeetmete soovitude kaudu. Nimetatud meetmed saavad konventsiooniosalistele siduvaks.
- (3) ICCAT võttis 1998. aastal vastu resolutsiooni 98–18, milles käsitletakse suurte laevade poolt konventsiooni alal teostatavat teatamata ja reguleerimata tuunipüüki. Kõnealuses resolutsioonis sätestati menetlus nende riikide kindlaksmääramiseks, kelle laevad püüdsid tuuni ja sellele lähedasi liike viisil, mis vähendas ICCATi kaitse- ja majandusmeetmete tõhusust. Resolutsioonis määrati kindlaks ka võetavad meetmed, mis vajaduse korral hõlmavad mittediskrimineerivaid piiravaid kaubandusmeetmeid, et kõnealuste riikide laevad ei jätkaks sellist kalapüügitava.
- (4) Pärast resolutsiooni 98–18 vastuvõtmist tegi ICCAT kindlaks, et Boliivia, Kambodža, Ekvatoriaal-Guinea, Gruusia ja Sierra Leone on riigid, kelle laevad püüavad

atlandi suursilm-tuuni (*Thunnus obesus*) viisil, mis vähendab selle organisatsiooni poolt võetavate kaitse- ja majandusmeetmete tõhusust. ICCAT põhistas oma järeldusi püüki, kauplemist ja laevade tegevust puudutavate andmetega.

- (5) Seepärast soovitas ICCATi konventsiooni osalistel võtta kooskõlas resolutsiooni 98–18 sätetega asjakohased meetmed, et keelustada atlandi suursilm-tuuni ja sellest valmistatud mis tahes toodete import eespool nimetatud riikidest.
- (6) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 827/2004 ⁽³⁾ keelustati 2004. aastal Boliiviast, Kambodžast, Ekvatoriaal-Guineast, Gruusiast ja Sierra Leonest pärineva atlandi suursilm-tuuni import liitu.
- (7) 2004. aastal toimunud 14. eristungil tunnustas ICCAT Kambodža, Ekvatoriaal-Guinea ja Sierra Leone püüdlusi ICCATi osutatud probleemide lahendamiseks ja soovitas lõpetada kolme kõnealuse riigi suhtes kohaldatavad piiravad kaubandusmeetmed seoses atlandi suursilm-tuuniga ja sellest tehtud toodetega.
- (8) Sellest tulenevalt muudeti määrust (EÜ) nr 827/2004 nõukogu määrusega (EÜ) nr 919/2005 ⁽⁴⁾ nii, et tühistati Kambodžast, Ekvatoriaal-Guineast ja Sierra Leonest pärineva atlandi suursilm-tuuni ja sellest tehtud toodete impordikeeld liitu. Muudatuse tulemusel keelustab määrus (EÜ) nr 827/2004 kõnealuse impordi üksnes Boliiviast ja Gruusiast.
- (9) ICCAT tunnustas oma 2011. aastal toimunud 22. iga-aastasel istungil Boliivia ja Gruusia püüdlusi ja kõnealuste riikide võetud meetmeid ning võttis vastu resolutsiooni 11–19, millega tühistatakse Boliiviale ja Gruusiale seni kehtinud keeld importida atlandi suursilm-tuuni ja sellest tehtud tooteid.
- (10) Määrus (EÜ) nr 827/2004 tuleks seetõttu kehtetuks tunnistada,

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 5. veebruari 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 20. veebruari 2014. aasta otsus.

⁽²⁾ Nõukogu 9. juuni 1986. aasta otsus 86/238/EMÜ ühendamise kohta rahvusvahelise Atlandi tuunikala kaitse konventsiooniga, mida muudeti Pariisis 10. juulil 1984. aastal alla kirjutatud konventsiooni osalisriikide täievoliliste esindajate konverentsi lõppaktile lisatud protokolliga (EÜT L 162, 18.6.1986, lk 33).

⁽³⁾ Nõukogu 26. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 827/2004, millega keelatakse Boliiviast, Kambodžast, Ekvatoriaal-Guineast, Gruusiast ja Sierra Leonest pärit atlandi suursilm-tuuni (*Thunnus obesus*) import ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1036/2001 (ELT L 127, 29.4.2004, lk 21).

⁽⁴⁾ Nõukogu 13. juuni 2005. aasta määrus (EÜ) nr 919/2005, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 827/2004 Kambodžast, Ekvatoriaal-Guineast ja Sierra Leonest pärit atlandi suursilm-tuuni impordi keelustamise osas ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 826/2004, millega keelatakse Ekvatoriaal-Guineast ja Sierra Leonest pärit harilikku tuuni import ja määrus (EÜ) nr 828/2004, millega keelatakse Sierra Leonest pärit mõõkkala import (ELT L 156, 18.6.2005, lk 1).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrus (EÜ) nr 827/2004 tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 26. veebruar 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 250/2014,**26. veebruar 2014,****millega luuakse Euroopa Liidu finantshuvide kaitse valdkonna meetmete edendamise programm (programm Herakles III) ning tunnistatakse kehtetuks otsus nr 804/2004/EÜ**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut ja eriti selle artiklit 325,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse kontrollikoja arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Liit ja selle liikmesriigid on seadnud eesmärgiks võidelda pettuste, kelmuste, korruptsiooni ja muu liidu finantshuve kahjustava ebaseadusliku tegevuse, sealhulgas sigarettide salakaubanduse ja võltsimise vastu. Liidu tasandil ja liikmesriikide asutuste vahel tuleks tagada tihe ja pidev koostöö ning koordineerimine, et parandada kulutuste pikaajalist mõju ja vältida kattumist.

(2) Meetmed, mille eesmärk on tagada parem teave, eriotstarbeline koolitus, sealhulgas õiguse võrdlevad uuringud, või tehniline ja teaduslik abi, aitavad oluliselt kaasa liidu finantshuvide kaitsmisele ning samal ajal kaitse samaväärse taseme saavutamisele kogu liidus.

(3) Selliste tegevuste varasem rahaline toetus Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuse nr 804/2004/EÜ ⁽³⁾ (Heraklese programm) (mida muudeti ja mille kehtivust pikendati Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusega nr 878/2007/EÜ ⁽⁴⁾ (programm Herakles II)) kaudu on aidanud tugevdada liidu ja liikmesriikide meetmeid võitluses pettuste, kelmuste, korruptsiooni ja muu liidu finantshuve kahjustava ebaseadusliku tegevuse vastu.

⁽¹⁾ ELT C 201, 7.7.2012, lk 1.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 15. jaanuari 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 11. veebruari 2014. aasta otsus.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta otsus nr 804/2004/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse tegevusprogramm meetmete edendamiseks ühenduse finantshuvide kaitse valdkonnas (Heraklese programm) (ELT L 143, 30.4.2004, lk 9).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2007. aasta otsus nr 878/2007/EÜ, millega muudetakse otsust nr 804/2004/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse tegevusprogramm meetmete edendamiseks ühenduse finantshuvide kaitse valdkonnas, ja pikendatakse selle kehtivust (programm Herakles II) (ELT L 193, 25.7.2007, lk 18).

(4) Komisjon on koostanud programmi Herakles II tulemuste kohta hinnangu, milles antakse aru programmi sisenditest ja väljunditest.

(5) Komisjon teostas 2011. aastal mõju hindamise, et hinnata programmi jätkamise vajadust.

(6) Selleks et jätkata ja arendada veelgi edasi liidu ja liikmesriikide tasandi meetmeid võitlemiseks pettuste, kelmuste, korruptsiooni ja muu liidu finantshuve kahjustava ebaseadusliku tegevuse, sealhulgas sigarettide salakaubanduse ja võltsimise vastu, ning võttes arvesse ka uusi väljakutseid eelarvekärbete kontekstis, tuleks vastu võtta uus programm (edaspidi „programm”).

(7) Programmi rakendamisel tuleks võtta arvesse soovitusi ja meetmeid, mis esitati komisjoni 6. juuni 2013. aasta teatises „Sigarettide salakaubanduse ja tubakatoodete ebaseadusliku kaubanduse muude vormide vastase võitluse hoogustamine – terviklik ELi strateegia”.

(8) Programmi tuleks rakendada täielikus kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL, Euratom) nr 966/2012 ⁽⁵⁾. Kõnealuse määruse kohaselt rahastatakse toetustega meetet, mis on kavandatud selleks, et aidata saavutada liidu poliitika osaks olev eesmärk, ning selle ainus eesmärk ei ole seadmete ostmise.

(9) Programmis võivad osaleda ühinevad riigid, kandidaatriigid ja potentsiaalsed kandidaatriigid, kes saavad abi ühinemiseelse strateegia raames, samuti Euroopa naabrusspoliitika partnerriigid tingimusel, et nimetatud riigid on saavutanud piisava taseme asjakohaste õigusaktide ja haldusmeetodite lähendamisel liidu õigusaktidele ja -tingimustega, mis on nimetatud riikide Euroopa Liidu programides osalemise suhtes kehtestatud vastavates raamlepingutes, assotsiatsiooninõukogu otsustes või teistes samalaadsetes lepingutes, nagu ka Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsiooni (EFTA) riigid, kes osalevad Euroopa Majanduspiirkonnas (EMP).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, 26.10.2012, lk 1).

- (10) Komisjon peaks esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule sõltumatu vahhindamise aruande programmi elluviimise kohta, samuti lõpliku hindamise aruande programmi tulemuste saavutamise kohta. Lisaks peaks komisjon igal aastal esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule teabe programmi rakendamise, sealhulgas rahastatud meetmete tulemuste ning programmi kooskõla ja vastastikuse täiendavuse kohta muude programmide ja meetmetega liidu tasandil.
- (11) Käesolev määrus järgib subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtteid. Programm hõlbustab koostööd liikmesriikide ning komisjoni ja liikmesriikide vahel, et kaitsta liidu finantshuve, kasutades vahendeid tõhusamalt, kui seda saaks teha liikmesriigi tasandil. Liidu tasandi meede on vajalik ja põhjendatud, sest see toetab ilmselt liikmesriike tervikuna, et kaitsta liidu üldelarvet ja nende endi riigieelarvet, ning ergutab ühiste liidu struktuuride kasutamist, et suurendada koostööd ja teabevahetust pädevate asutuste vahel. Programm ei tohiks siiski minna vastuollu liikmesriikide kohustustega.
- (12) Programm peaks kestma seitse aastat, et ühitada selle kestus mitmeaastase finantsraamistiku omaga, mis on sätestatud nõukogu määruses (EL, Euratom) nr 1311/2013⁽¹⁾.
- (13) Rahaliste vahendite paindlikuks eraldamiseks tuleks komisjonile anda kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et muuta kõnealuste rahaliste vahendite suunavat jaotust. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (14) Komisjon peaks vastu võtma iga-aastased tööprogrammid, mis sisaldavad rahastatavaid meetmeid, valiku- ja hindamiskriteeriumeid ning nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhtusid, nagu näiteks erandjuhud seoses liikmesriikidega, mille puhul Euroopa Liidu finantshuvide seisukohast esineb märkimisväärne risk, ning mille korral on kaasrahastamise ülemmääraks 90 % rahastamiskõlblikest kuludest. Komisjon peaks liikmesriikidega arutama käesoleva määruse kohaldamist ning tegema seda kelmuste ennetamise kooskõlastamist käsitleva nõuandekomitee raames, mis on asutatud komisjoni otsusega 94/140/EÜ⁽²⁾.
- (15) Liikmesriigid peaksid püüdma tugevdada oma rahalist osalust programmi raames antud toetuste kaasrahastamisel.
- (16) Komisjon peaks võtma vajalikke meetmeid, millega tagatakse, et iga-aastased tööprogrammid on kooskõlas teiste liidu rahastatavate programmidega ja täiendavad neid, eelkõige tolli valdkonnas, mis läbi tugevdatakse programmi meetmete üldist mõju ja hoitakse ära programmi kattumine teiste programmidega.
- (17) Käesoleva määrusega kehtestatakse programmi kestuseks rahastamispakett, mis on iga-aastase eelarvemenetluse käigus Euroopa Parlamendile ja nõukogule peamiseks juhiseks 2. detsembri 2013. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini, eelarvealase koostöö ning usaldusväärse finantsjuhtimise kohta)⁽³⁾ punkti 17 tähenduses.
- (18) Euroopa Liidu finantshuve tuleks kogu kulutsükli vältel kaitsta proportsionaalsete meetmetega, mis hõlmavad rikkumisuhtumite ärahoidmist, avastamist ja uurimist, samuti kaduma läinud, alusetult väljamakstud või ebaõigesti kasutatud summade tagasinõudmist ning vajaduse korral haldus- ja rahalisi karistusi.
- (19) Otsus nr 804/2004/EÜ tuleks tunnistada kehtetuks. Vastu tuleks võtta üleminekumeetmed, et võimaldada nimetatud otsuse alusel rakendatavate meetmetega seonduvate rahaliste kohustuste ning otsuses sätestatud aruandluskohustuste täitmine.
- (20) On asjakohane tagada sujuv üleminek nii, et programmi Herakles II ja käesoleva programmi vahel ei toimuks katkestust, ning on asjakohane ühitada programmi kestus nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 1311/2013 kestusega. Seetõttu tuleks programmi kohaldada alates 1. jaanuarist 2014,

⁽¹⁾ Nõukogu 2. detsembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 1311/2013, millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014–2020 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 884).

⁽²⁾ Komisjoni 23. veebruari 1994. aasta otsus 94/140/EÜ kelmuste ennetamise kooskõlastamist käsitleva nõuandekomitee loomise kohta (EÜT L 61, 4.3.1994, lk 27).

⁽³⁾ ELT C 373, 20.12.2013, lk 1.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 4

Erieesmärk

Programmi erieesmärk on ennetada pettusi, kelmusi, korruptsiooni ja mis tahes muud liidu finantshuve mõjutavat ebaseaduslikku tegevust ning võidelda nende vastu.

Erieesmärgi saavutamist mõõdetakse, viidates muu hulgas lähte- ja sihttasemetele, järgmiste tulemuslikkuse põhinäitajate abil:

- a) ühismeetmete ja piiriüleste operatsioonide käigus avastatud pettusjuhtumite järel toimunud arestimised, konfiskeerimised ja sissenõutud summad;
- b) kaasrahastatud tehniliste seadmete lisandväärtus ja tulemuslik kasutamine;
- c) liikmesriikidevaheline teabevahetus tehnilise materjaliga saadud tulemuste kohta;
- d) koolituste arv ja liik, sealhulgas erikoolituste arv.

Artikkel 5

Tegevuseesmärgid

Programmi tegevuseesmärgid on järgmised:

- a) parandada pettuste, kelmuste, ja muu ebaseadusliku tegevuse ennetamise ja uurimise senist taset, tõhustades riikide- ja valdkondadevahelist koostööd;
- b) tugevdada liidu finantshuvide kaitset pettuste ja kelmuste eest, hõlbustades teabe, kogemuste ja parimate tavade vahetamist, sealhulgas töötajate vahetust;
- c) tugevdada pettuste, kelmuste ja muu ebaseadusliku tegevuse vastast võitlust, andes tehnilist abi ja tegevustoetust riikide uurimisasutustele ning eriti tolli- ja õiguskaitseasutustele;
- d) vähendada pettuste, kelmuste, korruptsiooni ja muu ebaseadusliku tegevuse poolt praegu teadaolevalt avaldatavat ohtu liidu finantshuvidele eesmärgiga ohjeldada varimajanduse arengut peamistes riskivaldkondades, nagu organiseeritud pettused, sealhulgas sigarettide salakaubavedu ja võltsimine;
- e) parandada spetsiifilise õigusliku ja kohtuliku kaitse arendamise taset liidu finantshuvide kaitsmisel pettuste ja kelmuste eest, edendades võrdleva õiguse analüüse.

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesolevaga luuakse ajavahemikuks 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2020 mitmeaastane tegevusprogramm Herakles III (edaspidi „programm”), et edendada meetmeid võitlemaks pettuste, kelmuste, korruptsiooni ja muu ebaseadusliku tegevusega, mis kahjustab liidu finantshuve.

Artikkel 2

Lisandväärtus

Programm aitab kaasa järgmisele:

- a) meetmete väljatöötamine liidu ja liikmesriikide tasandil, et võidelda pettuste, kelmuste, korruptsiooni ja liidu finantshuve kahjustava muu ebaseadusliku tegevuse, sealhulgas sigarettide salakaubanduse ja võltsimise vastu;
- b) riikidevahelise koostöö ja koordineerimise süvendamine liidu tasandil liikmesriikide asutuste, komisjoni ja Euroopa Pettuste vastase Ameti (OLAF) vahel ning eriti piiriüleste operatsioonide tulemuslikkuse ja tõhususe suurendamine;
- c) pettuste, kelmuste, korruptsiooni ja mis tahes muu liidu finantshuve kahjustava ebaseadusliku tegevuse tõhus ennetamine, pakkudes ühist erikoolitust riiklike ja piirkondlike haldusasutuste töötajatele ning teistele sidusrühmadele.

Elkõige kaasneb programmiga kokkuhoid tänu sidusrühmade kasutatavate eriseadmete ja andmebaaside ühishangetele ning erikoolitusele.

Artikkel 3

Üldeesmärk

Programmi üldeesmärk on kaitsta liidu finantshuve, suurendades seeläbi liidu majanduse konkurentsivõimet ja tagades maksu- maksjate raha kaitse.

Artikkel 6

Rahastamiskõlblikud asutused

Programmi raames võivad toetust saada järgmised asutused:

- a) artikli 7 lõikes 1 osutatud osaleva riigi riiklikud või piirkondlikud haldusasutused, mis edendavad liidu tasandi meetmete tugevdamist eesmärgiga kaitsta liidu finantshuve;
- b) teadus- ja haridusasutused ning mittetulundusühendused, tingimusel et nad on asutatud artikli 7 lõikes 1 osutatud osalevas riigis, tegutsenud seal vähemalt ühe aasta ning edendavad liidu tasandi meetmete tugevdamist, et kaitsta liidu finantshuve.

Artikkel 7

Programmis osalemine

1. Osalevad riigid on liikmesriigid ja lõikes 2 osutatud riigid (edaspidi „osalevad riigid”).

2. Programmis võivad osaleda kõik järgmised riigid:

- a) ühinevad riigid, kandidaatriigid ja potentsiaalsed kandidaatriigid, kes saavad abi ühinemiseelse strateegia raames, kooskõlas üldpõhimõtete ja -tingimustega, mis on kehtestatud nimetatud riikide liidu programmides osalemise suhtes asjaomastes raamlepingutes, assotsiatsiooniinõukogu otsustes või muudes samalaadsetes lepingutes;
- b) Euroopa naabruspoliitika partnerriigid tingimusel, et nimetatud riigid on saavutanud piisava taseme asjakohaste õigusaktide ja haldusmeetodite ühtlustamisel liidu õigusaktide ja haldusmeetoditega. Asjaomased partnerriigid osalevad programmis kooskõlas sätetega, mis määratakse nimetatud riikidega kindlaks pärast seda, kui on sõlmitud nende liidu programmides osalemist käsitlevad raamlepingud;
- c) Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsiooni (EFTA) riigid, kes osalevad Euroopa Majanduspiirkonnas (EMP) kooskõlas Euroopa Majanduspiirkonna lepingus sätestatud tingimustega.

3. Selliste Kagu-Euroopa riikide stabiliseerimis- ja assotsieerimisprotsessis osalevate riikide, Venemaa Föderatsiooni ja teatavate riikide esindajad, kellega liit on sõlminud vastastikuse abi lepingu pettuste ja kelmustega seotud küsimustes, ning rahvusvaheliste ja teiste asjaomaste organisatsioonide esindajad võivad programmi raames korraldatud tegevuses osaleda alati, kui see aitab saavutada vastavalt artiklites 3 ja 4 sätestatud üld- ja erieesmäärke. Need esindajad osalevad programmis vastavalt määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 asjakohastele sätetele.

Artikkel 8

Rahastamiskõlblikud meetmed

Programmi raames antakse artiklis 11 osutatud iga-aastastes tööprogrammides sätestatud tingimustel asjakohast rahalist toetust järgmistele meetmetele:

- a) eriotstarbeline tehniline abi liikmesriikide pädevatele asutustele ühe või enama järgmise meetme kaudu:
 - i) selliste eriteadmiste, tehniliselt keeruliste eriseadmete ja tõhusate infotehnoloogiavahenditega varustamine, mis hõlbustavad riikidevahelist koostööd ja koostööd komisjoniga;
 - ii) vajaliku toetuse kindlustamine ja uurimiste hõlbustamine, eriti ühiste uurimisrühmade moodustamisel ja piiriüleste operatsioonide korraldamisel;
 - iii) liikmesriikide suutlikkuse toetamine konfiskeeritud sigarettide ladustamisel ja hävitamisel ning sõltumatute analüüsiteenuste suutlikkuse toetamine konfiskeeritud sigarettide analüüsimiseks;
 - iv) töötajate vahetuste tõhustamine konkreetsete projektide tarbeks, eriti sigarettide salakaubanduse ja võltsimise vastu võitlemise valdkonnas;
 - v) liikmesriikide õiguskaitseasutustele tehnilise ja tegevustoetuse andmine võitluses sellise ebaseadusliku piiriülese tegevuse ja pettuste vastu, mis kahjustavad liidu finantshuve, sealhulgas eeskätt tolliasutuste toetamine;
 - vi) osalevate riikide infotehnoloogilise suutlikkuse suurendamine, arendades ja pakkudes andmetele juurdepääsu ja nende analüüsi hõlbustavaid spetsiifilisi andmebaase ja infotehnoloogiavahendeid;
 - vii) andmevahetuse parandamine, uurimisi toetavate infotehnoloogiavahendite arendamine ja soetamine ning luuretegevuse seire;
- b) kohandatud erikoolituse ja riskianalüüsi käsitlevate koolitusseminaride ning vajaduse korral konverentside korraldamine, millel on üks või enam järgmistest eesmärkidest:
 - i) liidu ja riikide mehhanismide parema tundmaõppimise edasine soodustamine;
 - ii) kogemuste ja parimate tavade vahetamine osalevate riikide asjaomaste asutuste, sealhulgas spetsialiseerunud õiguskaitsetalituste vahel, ning artikli 7 lõikes 3 osutatud rahvusvaheliste organisatsioonide esindajate vahel;
 - iii) osalevate riikide ja artikli 7 lõikes 3 osutatud rahvusvaheliste organisatsioonide esindajate tegevuse koordineerimine;

- iv) teadmiste levitamine, eriti riskide parema kindlakstegevise kohta uurimisesmärgidel;
 - v) kõrgetasemelise teadustegevuse, sealhulgas teadusuuringute arendamine;
 - vi) koostöö parandamine praktikute ja teoreetikute vahel;
 - vii) teadlikkuse suurendamine kohtunikukonna ja muude õigusvaldkondade spetsialistide hulgas liidu finantshuvide kaitseks;
- c) igasugune muu tegevus, mis ei ole hõlmatud käesoleva artikli punktidega a või b ning mis on ette nähtud artiklis 11 osutatud iga-aastastes tööprogrammides, mis on vajalik vastavalt artiklites 3, 4 ja 5 sätestatud üld-, eri- ja tegevusesmärkide täitmiseks.
- a) toetused;
- b) avalikud hanked;
- c) programmi tegevuses osalemisega seotud kulude hüvitamine artikli 7 lõikes 3 osutatud esindajatele.
3. Seadmete ost ei või olla toetuslepingu ainus ese.
4. Programmi raames antud toetuste kaasrahastamise määr ei ületa 80 % rahastamiskõlblikest kuludest. Nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhtudel, mis on määratletud artiklis 11 osutatud iga-aastastes tööprogrammides, nagu näiteks erandjuhud seoses liikmesriikidega, mille puhul esineb liidu finantshuvide seisukohast märkimisväärne risk, ei ületa kaasrahastamise määr 90 % rahastamiskõlblikest kuludest.

II PEATÜKK

FINANTSRAAMISTIK

Artikkel 9

Rahastamispakett

1. Programmi rakendamise rahastamispakett ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2020 on 104 918 000 eurot (jooksevhindades).

Euroopa Parlament ja nõukogu kinnitavad iga-aastased assigneeringud mitmeaastase finantsraamistiku piires.

2. Programmi rahastamispaketi raames eraldatakse artiklis 8 loetletud rahastamiskõlblikele meetmetele soovituslikud summad, mis vastavad iga meetmeliigi osas kehtestatud protsendimääradele, mis on sätestatud lisas. Komisjon võib muuta lisas sätestatud vahendite soovituslikku jaotust, kuid ei tohi ühegi meetmeliigi puhul suurendada rahastamispaketis sellele eraldatud osakaalu rohkem kui 20 % võrra.

Kui kõnealuse 20 % piirmäära ületamine osutub vajalikuks, antakse komisjonile artikli 14 kohaselt õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et muuta lisas sätestatud vahendite soovituslikku jaotust.

Artikkel 10

Rahalise sekkumise liigid ja kaasrahastamine

1. Komisjon rakendab programmi kooskõlas määrusega (EL, Euratom) nr 966/2012.

2. Artiklis 8 loetletud rahastamiskõlblikele meetmetele antakse käesoleva programmi kohast rahalist toetust mis tahes järgmises vormis:

Artikkel 11

Iga-aastased tööprogrammid

Programmi rakendamiseks võtab komisjon vastu iga-aastased tööprogrammid. Nendega tagatakse, et vastavalt artiklites 3, 4 ja 5 ettenähtud üld-, eri- ja tegevusesmärgid täidetakse järjepidevalt ning nendes esitatakse oodatavad tulemused, nende saavutamise viis ja kogumaksumus. Toetuste puhul hõlmavad iga-aastased tööprogrammid rahastatavaid meetmeid, valiku- ja hindamiskriteeriume ja kaasrahastamise ülemmäära.

Programmi alusel rakendatavatele teavitusmeetmetele eraldatud ressurssidega toetatakse ka liidu poliitilistest prioriteetidest teavitamist niivõrd, kui need seonduvad artiklis 3 sätestatud üldeesmärgiga.

Artikkel 12

Liidu finantshuvide kaitse

1. Komisjon võtab vajalikud meetmed tagamaks, et käesoleva määruse alusel rahastatava tegevuse rakendamisel kaitstakse liidu finantshuve pettusi, kelmusi, korruptsiooni ja muud ebaseaduslikku tegevust ennetavate meetmete kohaldamisega, tõhusa kontrollimisega ning eeskirjade eiramise tuvastamise korral alusetult väljamakstud summade tagasinõudmisega ja vajaduse korral tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate haldus- ja rahaliste karistustega.

2. Komisjonil või tema esindajatel ja kontrollikojal on õigus teostada nii dokumentidel põhinevat kui ka kohapealset auditit kõikide programmi raames liidult rahalisi vahendeid saanud toetusesaajate, töövõtjate ja alltöövõtjate suhtes.

3. OLAF võib korraldada uurimist, sealhulgas kohapealseid kontrolle ja inspekteerimisi kooskõlas sätete ja menetlustega, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾ ning nõukogu määrusega (Euratom, EÜ) nr 2185/96, ⁽²⁾ et teha kindlaks, kas toetuslepingu, toetuse andmise otsuse või programmi alusel rahastatud lepinguga seoses on esinenud pettusi, kelmusi, korruptsiooni või muud liidu finantshuve kahjustavat ebaseaduslikku tegevust.

4. Ilma et see piiraks lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamist, sisaldavad kolmandate riikide ja rahvusvaheliste organisatsioonidega sõlmitud koostöölepingud ning lepingud, toetuslepingud ja toetuse määramise otsused, mis tulenevad käesoleva määruse rakendamisest, sätteid, mis annavad komisjonile, kontrollikojale ja OLAFile selgesõnaliselt õiguse selliseks auditeerimiseks ja uurimiseks vastavalt nende pädevusele.

III PEATÜKK

SEIRE, HINDAMINE JA DELEGEERITUD PÄDEVUS

Artikkel 13

Seire ja hindamine

1. Komisjon esitab igal aastal Euroopa Parlamendile ja nõukogule teabe programmi rakendamise kohta, sealhulgas programmi eesmärkide saavutamise kohta ja tulemused. Lisatakse teave, mis käsitleb komisjoni ja liikmesriikide vahelist koostööd ja koordineerimist ning programmi kooskõla ja vastastikust täiendavust muude asjakohaste programmide ja meetmetega liidu tasandil. Komisjon levitab pidevalt, sealhulgas asjakohastel veebisaitidel, programmi raames rahastatud tegevuste tulemusi, et suurendada rahaliste vahendite kasutamise läbipaistvust.

2. Komisjon teostab programmi põhjaliku hindamise ning esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule:

a) hiljemalt 31. detsembriks 2017 sõltumatu vahehindamise aruande, milles käsitletakse kõikide meetmete eesmärkide saavutamist, tulemusi ja mõjusid, vahendite kasutamise tulemuslikkust ja tõhusust ja selle lisandväärtust liidu jaoks, pidades silmas otsuse tegemist meetmete uuendamise, muutmise või peatamise kohta; vahehindamise aruandes käsitletakse ka programmi lihtsustamise võimalusi, selle sisemist ja välist ühtsust, kõikide eesmärkide jätkuvat asjakohasust ning meetmete panust aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvuga seotud liidu prioriteetide saavutamisse; samuti võetakse selles arvesse programmi Herakles II eesmärkide saavutamise hindamise tulemusi;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT L 248, 18.9.2013, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrus (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest (EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2).

b) hiljemalt 31. detsembriks 2021 lõpliku hindamisaruande programmi eesmärkide saavutamise, sealhulgas selle lisandväärtuse kohta; lisaks hinnatakse programmi pikaajalisi mõjusid ning mõjude jätkusuutlikkust, et võtta seda arvesse järgmise programmi võimaliku uuendamise, muutmise või peatamise üle otsustamisel.

3. Kõik osalevad riigid ja teised abisaajad annavad komisjonile kõik andmed ja teabe (sealhulgas koostöö ja koordineerimise kohta), mis on vajalikud, et suurendada läbipaistvust ja parandada aruandluskohustust ning võimaldada programmi seiret ja hindamist, millele on osutatud lõigetes 1 ja 2.

Artikkel 14

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artiklis 9 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile seitsmeks aastaks alates 21. märtsist 2014.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 9 osutatud volituste delegerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 9 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

IV PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 15

Kehtetuks tunnistamine

Otsus nr 804/2004/EÜ tunnistatakse kehtetuks.

Rahalised kohustused, mis on seotud kõnealuse otsuse raames rakendatavate tegevustega, ning aruandluskohustused kuuluvad jätkuvalt kõnealuse otsuse reguleerimisalasse kuni nende kohustuste täitmiseni.

*Artikkel 16***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2014.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 26. veebruar 2014

Euroopa Parlamendi nimel

president

M. SCHULZ

Nõukogu nimel

eesistuja

D. KOURKOULAS

LISA

RAHALISTE VAHENDITE SOOVITUSLIK JAOTUS

Artiklis 8 loetletud rahastamiskõlblike meetmete osas on rahaliste vahendite soovituslik jaotus järgmine:

Meetmete liigid	Osakaal eelarvest (%)
a) Tehniline abi	Vähemalt 70
b) Koolitus	Kuni 25
c) Artikli 8 punktidega a või b hõlmamata muud meetmed	Kuni 5

Komisjoni avaldus artikli 13 kohta

Komisjon kavatseb, ilma et see piiraks iga-aastase eelarvemenetluse kohaldamist, esitada alates 2015. aasta jaanuarist Euroopa Parlamendiga peetava struktuurse dialoogi raames Euroopa Parlamendi vastutavale komisjonile Euroopa Liidu finantshuvide kaitset ja pettustevastast võitlust käsitleva aruande raames aasta-aruande määruse rakendamise kohta koos lisas sätestatud eelarve jaotusega ning tööprogrammi.

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 251/2014,**26. veebruar 2014,****aromatiseeritud veinitoodete määramise, kirjeldamise, esitlemise, märgistamise ja geograafiliste tähiste kaitse kohta ning nõukogu määruse (EMÜ) nr 1601/91 kehtetuks tunnistamise kohta**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2 ja artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu määrus (EMÜ) nr 1601/91 ⁽³⁾ ja komisjoni määrus (EÜ) nr 122/94 ⁽⁴⁾ on osutunud edukaks aromatiseeritud veinide, aromatiseeritud veinijookide ja aromatiseeritud veinikokteilide (edaspidi „aromatiseeritud veinitooted”) sektori reguleerimisel. Pidades silmas tehnilisi uuendusi, turu arengut ja tarbijate kasvavaid ootusi, on sellegipoolest vaja ajakohastada eeskirju, mida kohaldatakse teatavate aromatiseeritud veinitoodete määramise, kirjeldamise, esitlemise, märgistamise ja geograafiliste tähiste kaitse suhtes, võttes samas arvesse veinitoodete valmistamise tavasid.

(2) Lissaboni lepingu jõustumise tõttu on vaja teha lisamuudatusi, et viia komisjonile määruse (EMÜ) nr 1601/91 kohaselt antud volitused vastavusse Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELi toimimise leping”) artiklitega

⁽¹⁾ ELT C 43, 15.2.2012, lk 67.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 14. jaanuari 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 17. veebruari 2014. aasta otsus.

⁽³⁾ Nõukogu 10. juuni 1991. aasta määrus (EMÜ) nr 1601/91, millega sätestatakse aromatiseeritud veinide, aromatiseeritud veinijookide ja aromatiseeritud veinikokteilide määramise, kirjeldamise ja esitlemise üldeeskirjad (EÜT L 149, 14.6.1991, lk 1).

⁽⁴⁾ Komisjoni 25. jaanuari 1994. aasta määrus (EÜ) nr 122/94, milles sätestatakse aromatiseeritud veinide, aromatiseeritud veinijookide ja aromatiseeritud veinikokteilide määramise, kirjeldamise ja esitlemise üldeeskirju käsitleva nõukogu määruse (EMÜ) nr 1601/91 üksikasjalikud rakenduseeskirjad (EÜT L 21, 26.1.1994, lk 7).

290 ja 291. Arvestades nende muudatuste ulatust, on asjakohane tunnistada määrus (EMÜ) nr 1601/91 kehtetuks ja asendada see käesoleva määrusega. Määrusega (EÜ) nr 122/94 lisati eeskirjad mõnede aromatiseeritud veinitoodete suhtes kohaldatavate lõhna- ja maitseühendite ning alkoholi lisamise kohta ning selguse tagamiseks tuleks need lisada käesolevasse määrusesse.

(3) Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse aromatiseeritud veinitoodete esitlemise ja märgistamise suhtes Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1169/2011 ⁽⁵⁾.

(4) Aromatiseeritud veinitooted on olulised liidu tarbijatele, tootjatele ja põllumajandussektorile. Aromatiseeritud veinitoodete suhtes kohaldatavad meetmed peaksid aitama saavutada tarbijakaitse kõrge taseme, turu läbiipaistvuse ja ausa konkurentsi ning vältima ebaausat tegevust. Võttes jätkuvalt arvesse aromatiseeritud veinitoodete valmistamise tavasid ning kasvavat nõudmist tarbijakaitse ja teabe järele, kaitsevad võetavad meetmed liidus valmistatavate aromatiseeritud veinitoodete head mainet nii sise- kui ka maailmaturul. Toodete puhul, kus tehnoloogilised uuendused tagavad parema kvaliteedi, tuleks selliste uuendustega arvestada, kui see ei mõjuta asjaomaste aromatiseeritud veinitoodete traditsioonilisi omadusi.

(5) Aromatiseeritud veinitoodete valmistamine on liidu põllumajandussektori oluline turuväljund, mida tuleks rõhutada õigusliku raamistikuga.

(6) Tarbijate huvides tuleks käesolevat määrust kohaldada kõigi liidus turule lastavate aromatiseeritud veinitoodete suhtes, olenemata sellest, kas need on valmistatud liikmesriikides või kolmandates riikides. Selleks et säilitada ja parandada liidus valmistatud aromatiseeritud veinitoodete mainet maailmaturul, tuleks käesolevas määruses sätestatud eeskirju kohaldada ka liidus ekspordiks toodetavate aromatiseeritud veinitoodete suhtes.

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määrus (EL) nr 1169/2011, milles käsitletakse toidulase teabe esitamist tarbijatele ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 1924/2006 ja (EÜ) nr 1925/2006 ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni direktiiv 87/250/EMÜ, nõukogu direktiiv 90/496/EMÜ, komisjoni direktiiv 1999/10/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/13/EÜ, komisjoni direktiivid 2002/67/EÜ ja 2008/5/EÜ ning komisjoni määrus (EÜ) nr 608/2004 (ELT L 304, 22.11.2011, lk 18).

- (7) Aromatiseeritud veinitooteid käsitlevate liidu õigusaktide selguse ja läbipaistvuse tagamiseks on vaja selgelt määratleda nende õigusaktidega hõlmatud tooted, aromatiseeritud veinitoodete valmistamise, kirjeldamise, esitlemise ja märgistamise kriteeriumid ning eelkõige müüginimetused. Kehtestada tuleks ka sellised erieeskirjad vabatahtliku päritolu märgistuse kohta, mis täiendavad määruses (EL) nr 1169/2011 sätestatud eeskirju. Selliste eeskirjade kehtestamisega on tootmisahela kõik etapid reguleeritud; see kaitseb tarbijaid ning neid teavitatakse nõuetekohaselt.
- (8) Aromatiseeritud veinitoodete määratlused peaksid jätkuvalt järgima traditsioonilisi kvaliteedinõudeid, kuid neid tuleks tehnoloogia arengu tõttu uuendada ja täiustada.
- (9) Aromatiseeritud veinitooteid tuleks valmistada kooskõlas teatavate eeskirjade ja piirangutega, mis tagavad, et tarbijate ootustele vastatakse kvaliteedi ja valmistamisviiside osas. Rahvusvaheliste standardite täitmiseks kõnealuses valdkonnas tuleks kehtestada asjakohased valmistamisviisid ning komisjon peaks üldreeglina võtma arvesse Rahvusvahelise Veiniameti (OIV) soovitatud ja avaldatud meetodeid.
- (10) Aromatiseeritud veinitoodete suhtes tuleks kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1333/2008⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1334/2008⁽²⁾.
- (11) Lisaks sellele peaks aromatiseeritud veinitoodete valmistamisel kasutatav etüülalkohol olema üksnes põllumajanduslikku päritolu, et vastata tarbijate ootustele ja traditsioonilisele kvaliteedile. See tagab ühtlasi turuväljundi põhilistele põllumajandussaadustele.
- (12) Arvestades aromatiseeritud veinitoodete sektori olulisust ja keerulisust, on asjakohane sätestada aromatiseeritud veinitoodete kirjeldamiseks ja esitlemiseks erieeskirjad, mis täiendavad määruses (EL) nr 1169/2011 sätestatud märgistamise eeskirju. Kõnealused erieeskirjad peaksid hoidma ära aromatiseeritud veinitoodete müüginimetuste kuritarvitamise toodete puhul, mis ei vasta käesolevas määruses sätestatud nõuetele.
- (13) Selleks et teha nimetused tarbijale arusaadavamaks, peaks olema võimalik lisada käesolevas määruses sätestatud müüginimetustele toote üldtuntud nimetus määruse (EL) nr 1169/2011 tähenduses.
- (14) Nõukogu määrust (EÜ) nr 834/2007⁽³⁾ kohaldatakse muu hulgas töödeldud põllumajandustoodete suhtes, mis on ette nähtud toiduna kasutamiseks, sealhulgas aromatiseeritud veinitoodete suhtes. Seetõttu võib nimetatud määruses ja selle alusel vastu võetud õigusaktides sätestatud nõuetele vastavaid aromatiseeritud veinitooteid turule lasta aromatiseeritud maheveinitoodetena.
- (15) Liikmesriikidel peaks kvaliteedipoliitikat rakendades ja selleks, et võimaldada saavutada geograafilise tähisega aromatiseeritud veinitoodete head kvaliteeti, olema võimalik võtta oma territooriumil valmistatud geograafilise tähisega aromatiseeritud veinitoodete jaoks vastu rangemad valmistamise, kirjeldamise, esitlemise ja märgistamise eeskirjad, kui on sätestatud käesolevas määruses, niivõrd kui need eeskirjad on vastavuses liidu õigusega.
- (16) Võttes arvesse, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 110/2008,⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1151/2012⁽⁵⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1308/2013⁽⁶⁾ sätted geograafiliste tähistega kohta ei kehti aromatiseeritud veinitoodete kohta, tuleks sätestada aromatiseeritud veinitoodete geograafiliste tähistega kaitse erieeskirjad. Kasutada tuleks geograafilisi tähistega, mis näitavad aromatiseeritud veinitoote pärinemist mingi riigi territooriumilt või territooriumi teatud piirkonnast või paikkonnast, kui aromatiseeritud veinitoote omadus, maine või mõni muu tunnus on olulisel määral seostatav toote geograafilise päritoluga, ning komisjon peaks selliseid geograafilisi tähistega registreerima.
- ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1333/2008 toidu lisaainete kohta (ELT L 354, 31.12.2008, lk 16).
- ⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1334/2008, mis käsitleb toiduainetes kasutatavaid lõhna- ja maitseaineid ning teatavaid lõhna- ja maitseomadustega toidu koostisosi ning millega muudetakse nõukogu määrust (EMÜ) nr 1601/91, määrusi (EÜ) nr 2232/96 ja (EÜ) nr 110/2008 ning direktiivi 2000/13/EÜ (ELT L 354, 31.12.2008, lk 34).
- ⁽³⁾ Nõukogu 28. juuni 2007. aasta määrus (EÜ) nr 834/2007 mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise ja määruse (EMÜ) nr 2092/91 kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 189, 20.7.2007, lk 1).
- ⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta määrus (EÜ) nr 110/2008 piiratusjookide määratlemise, kirjeldamise, esitlemise, märgistamise ja geograafiliste tähistega kaitse kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 1576/89 (ELT L 39, 13.2.2008, lk 16).
- ⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta (ELT L 343, 14.12.2012, lk 1).
- ⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 671).

- (17) Käesolevas määruses tuleks sätestada kolmandate riikide ja liidu geograafiliste tähiste registreerimise, nendega seonduvate nõuete täitmise, geograafiliste tähiste muutmise ja võimaliku kehtetuks tunnistamise kord.
- (18) Käesoleva määruse järgimise eest peaksid vastutama liikmesriikide ametiasutused ning tuleks kehtestada vastav kord, et komisjonil oleks võimalik jälgida ja kontrollida määruse täitmist.
- (19) Selleks et täiendada või muuta käesoleva määruse vähem olulisi osi, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte seoses aromatiseeritud veinitoodete valmistamise protsesside kehtestamisega; geograafiliste piirkondade piiritlemise kriteeriumide ning geograafilistes piirkondades veinitoodete valmistamise eeskirjade, piirangute ja eranditega; tingimustega, mille kohaselt võib toote tehniline kirjeldus sisaldada lisanõudeid; juhtude määratlemisega, millal üksiktootja võib taotleda geograafilise tähise kaitset, ning piirangutega sellise taotleja kategooria suhtes, kes võib taotleda geograafilise tähise kaitset; nende tingimuste kehtestamisega, mida tuleb järgida geograafilise tähise kaitse taotlemisel, komisjonipoolse kontrolli puhul, vastuväidete esitamise menetluse ning geograafiliste tähiste muutmise ja kehtetuks tunnistamise menetluste puhul; piiriülestele taotlustele kohaldatavate tingimuste kehtestamisega; taotluse või nõude esitamise kuupäevaga, millest alates kaitse tekib või muudatus kohaldub; tingimuste kehtestamisega tootespetsifikaatide muutmiseks, sealhulgas selliste tingimuste kehtestamisega, mille esinemisel peetakse muudatust vähem oluliseks, ning muudatuste taotlemise ja heakskiitmise tingimuste kehtestamisega, mille puhul ei ole vaja koonddokumenti muuta; kaitstud nimetusele laienevate piirangutega; liikmesriikide ja komisjoni vahel vahetatava teabe laadiga, teavitamise viisiga, teabele juurdepääsu õigusi või teabesüsteemide avalikkusele kättesaadavaks tegemist käsitlevate eeskirjadega ning sellise teabe avaldamise tingimustega. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistatava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning nõuetekohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (20) Selleks et tagada käesoleva määruse rakendamiseks ühetaolised tingimused seoses aromatiseeritud veinitoodete koostise määramise analüüsimeetoditega; geograafilise tähise kaitse andmise ja sellest keeldumise otsustega; olemasoleva geograafilise tähise ja kehtestatava geograafilise tähise kaitse kehtetuks tunnistamise otsustega; geograafilise tähise kaitstud toote tootespetsifikaadis vähem oluliste muudatuste tegemise taotluse rahuldamise otsustega; tootespetsifikaadis esitatava geograafilise tähise määratlusega seonduva teabega; geograafilise tähise kaitse andmise või sellest keeldumise otsuste avalikkusele kättesaadavaks tegemise viisidega; piiriüleste taotluste esitamise; liikmesriikide tehtava kontrolliga; geograafilise tähise kaitse taotluse või muutmise taotluse, sh nende vastuvõetavuse kontrollimise menetlemise eeskirjadega, olemasolevatele geograafilistele tähistele vastuväidete esitamise taotluste, sh nende vastuvõetavuse menetlemise ning olemasolevate geograafiliste tähiste kehtetuks tunnistamise või muutmise ja nendega seonduva teabe esitamise menetlemise eeskirjadega; liikmesriikide tehtava haldus- ja kohapealse kontrolli eeskirjadega; liikmesriikide ja komisjoni vahel toimuva teabevahetuse sätte kohaldamiseks vajaliku teabe esitamise eeskirjadega; esitatava teabe haldamise korraga, teabe sisu, vormi, esitamise ajastamise, sageduse ning tähtpäevadega ja liikmesriikidele, kolmandate riikide pädevatele asutustele ning üldsusele teabe ning dokumentide edastamise või kättesaadavaks tegemise korraga tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (21) Komisjon peaks rakendusaktidega ning nende eripära arvestades määrust (EL) nr 182/2011 kohaldamata avaldama koonddokumendi *Euroopa Liidu Teatajas*, otsustama, kas lükata geograafilise tähise kaitse taotlus tagasi kui vastuvõetamatu, ning looma käesoleva määruse alusel kaitstud geograafiliste tähiste registri ja seda pidama, pidades sealhulgas olemasolevate geograafiliste tähiste registrisse kandmise või registrist kustutamise nimekirja.
- (22) Üleminek määruses (EMÜ) nr 1601/91 sätestatud eeskirjadelt käesoleva määruse eeskirjadele võib põhjustada raskusi, mida käesolevas määruses ei käsitleta. Seepärast tuleks komisjonile anda õigus võtta vastu vajalikke üleminekumeetmeid.
- (23) Määruses (EMÜ) nr 1601/91 sätestatud eeskirjadelt käesolevas määruses sätestatud eeskirjadele sujuvaks üleminekuks tuleks jätta piisavalt aega ning näha ette asjakohane menetlus. Igal juhul tuleks lubada olemasolevate varude turustamist pärast käesoleva määruse kohaldamist kuni nende varude ammendumiseni.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (24) Kuna käesoleva määruse eesmärki kehtestada aromatiseeritud veinitoodete määramise, kirjeldamise, esitlemise ja märgistamise ning samuti nende geograafiliste tähistega kaitse eeskirjad ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda selle ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

REGULEERIMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse eeskirjad aromatiseeritud veinitoodete määramise, kirjeldamise, esitlemise ja märgistamise ning samuti nende geograafiliste tähistega kaitse kohta.
2. Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse aromatiseeritud veinitoodete esitlemise ja märgistamise suhtes määrust (EL) nr 1169/2011.
3. Käesolevat määrust kohaldatakse kõigi liidus turule lastavate aromatiseeritud veinitoodete suhtes, olenemata sellest, kas need on valmistatud liikmesriikides või kolmandates riikides, ning samuti liidus ekspordiks toodetavate aromatiseeritud veinitoodete suhtes.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „müüginimetus” – käesolevas määruses sätestatud mis tahes aromatiseeritud veinitoote nimetus;
- 2) „kirjeldus” – aromatiseeritud veinitoote iseloomulike omaduste loetelu;
- 3) „geograafiline tähis” – tähis, mis näitab aromatiseeritud veinitoote pärinemist teatud piirkonnast, konkreetsest kohast või riigist, kui aromatiseeritud veinitoote kvaliteet, maine või mõned muud omadused on olulisel määral seotavad toote geograafilise päritoluga.

II PEATÜKK

AROMATISEERITUD VEINITOODETE MÄÄRATLEMINE, KIRJELDAMINE, ESITLEMINE JA MÄRGISTAMINE

Artikkel 3

Aromatiseeritud veinitoodete määramine ja liigitus

1. Aromatiseeritud veinitooted on tooted, mis on saadud veinisektori toodetest, nagu on osutatud määruses (EL) nr 1308/2013, ning mis on maitsestatud. Need on liigitatud järgmistesse kategooriatesse:

- a) aromatiseeritud veinid,
 - b) aromatiseeritud veinijoogid,
 - c) aromatiseeritud veinikokteilid.
2. Aromatiseeritud vein on jook,
- a) mis on saadud ühest või enamast viinamarjasaadusest, mis on määratletud määruse (EL) nr 1308/2013 II lisa IV osa punktis 5 ning VII lisa II osa punktides 1 ja 3–9, välja arvatud retsina vein;
 - b) mille koostises punktis a osutatud viinamarjasaadused moodustavad vähemalt 75 % toote kogumahust;
 - c) millele võib olla lisatud alkoholi;
 - d) millele võib olla lisatud värvaineid;
 - e) millesse võib olla lisatud viinamarjavirret, osaliselt kääritatud viinamarjavirret või mõlemat;
 - f) mis võib olla magustatud;
 - g) mille tegelik alkoholisisaldus mahuprotsentides on vähemalt 14,5 mahuprotsenti ja alla 22 mahuprotsendi ning üldalkoholisisaldus mahuprotsentides on vähemalt 17,5 mahuprotsenti.
3. Aromatiseeritud veinijook on jook,
- a) mis on saadud ühest või enamast viinamarjasaadusest, mis on määratletud määruse (EL) nr 1308/2013 VII lisa II osa punktides 1, 2 ja 4–9, välja arvatud veinid, millele on valmistamise käigus lisatud alkoholi, ja retsina vein;
 - b) mille koostises punktis a osutatud viinamarjasaadused moodustavad vähemalt 50 % toote kogumahust;
 - c) millele ei ole lisatud alkoholi, välja arvatud juhul, kui II lisas on sätestatud teisiti;
 - d) millele võib olla lisatud värvaineid;

- e) millesse võib olla lisatud viinamarjavirret, osaliselt kääritatud viinamarjavirret või mõlemat;
- f) mis võib olla magustatud;
- g) mille tegelik alkoholisisaldus mahuprotsentides on vähemalt 4,5 mahuprotsenti ja alla 14,5 mahuprotsendi.

4. Aromatiseeritud veinikokteil on jook,

- a) mis on saadud ühest või enamast viinamarjasaadusest, mis on määratletud määruse (EL) nr 1308/2013 VII lisa II osa punktides 1, 2 ja 4–11, välja arvatud veinid, millele on valmistamise käigus lisatud alkoholi, ja retsina vein;
- b) mille koostises punktis a osutatud viinamarjasaadused moodustavad vähemalt 50 % toote kogumahust;
- c) millele ei ole lisatud alkoholi;
- d) millele võib olla lisatud värvaineid;
- e) mis võib olla magustatud;
- f) mille tegelik alkoholisisaldus mahuprotsentides on üle 1,2 mahuprotsendi ja alla 10 mahuprotsendi.

Artikkel 4

Aromatiseeritud veinitoodete valmistamise protsess ja analüüsimeetodid

1. Aromatiseeritud veinitooteid valmistatakse vastavalt I ja II lisas sätestatud nõuetele, piirangutele ja kirjeldustele.
2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 33 vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse aromatiseeritud veinitoodete lubatud valmistamise protsessid, võttes arvesse tarbijate soove.

Esimeses lõigus osutatud lubatud valmistamise protsessi kehtestamisel võtab komisjon arvesse OIV soovitatud ja avaldatud valmistamisprotsesse.

3. Komisjon võtab vajaduse korral rakendusaktiga vastu analüüsimeetodid aromatiseeritud veinitoodete koostise määramiseks. Kõnealused meetodid põhinevad OIV soovitatud ja avaldatud mis tahes asjakohasel meetodil, välja arvatud juhul, kui see ei oleks seatud eesmärgi saavutamiseks tõhus või sobiv. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 34 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Kuni selliste meetodite vastuvõtmiseni komisjoni poolt kasutatakse nende asemel asjaomases liikmesriigis lubatud meetodeid.

4. Aromatiseeritud veinitoodete valmistamiseks kasutatavate viinamarjasaaduste suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 74, artikli 75 lõike 4 ja artikli 80 kohaselt sätestatud veinivalmistustavasid ja piiranguid.

Artikkel 5

Müüginimetused

1. Liidus turule lastud aromatiseeritud veinitoote puhul kasutatakse müüginimetusi, mis on sätestatud II lisas, tingimusel et see toode vastab kõnealuses lisas vastavatele müüginimetustele sätestatud nõuetele. Müüginimetustele võib lisada määruse (EL) nr 1169/2011 artikli 2 lõike 2 punktis o määratletud üldtunnustatud nimetuse.

2. Juhul kui aromatiseeritud veinitoode vastab enam kui ühele müüginimetusele sätestatud nõuetele, on lubatud kasutada üksnes ühte nendest müüginimetusest, välja arvatud juhul, kui II lisas on sätestatud teisiti.

3. Sellise alkohoolse joogi kirjeldamisel, esitlemisel või märgistamisel, mis ei vasta käesoleva määruse nõuetele, ei kasutata koos mis tahes müüginimetusega täiendavaid sõnu või väljendeid, näiteks „samasugune”, „liiki”, „stiili”, „valmistatud”, „maitsega” või muid samalaadseid täiendeid.

4. Müüginimetusi võib täiendada või asendada käesoleva määruse kohaselt kaitstava geograafilise tähisega.

5. Ilma et see piiraks artikli 26 kohaldamist, ei täiendata müüginimetusi veinitoodete puhul lubatud kaitstud päritolunimetuste ega kaitstud geograafiliste tähistega.

Artikkel 6

Lisamärked müüginimetuste juurde

1. Artiklis 5 osutatud müüginimetusi võib täiendada ka järgmiste märgetega aromatiseeritud veinitoote suhkruisalduse kohta:

- a) „väga kuiv”: kui toote suhkruisaldus on alla 30 grammi liitri kohta ning, kaldudes kõrvale artikli 3 lõike 2 punktist g, kui aromatiseeritud veini puhul on alkoholisisaldus mahuprotsentides vähemalt 15 mahuprotsenti;
- b) „kuiv”: kui toote suhkruisaldus on alla 50 grammi liitri kohta ning, kaldudes kõrvale artikli 3 lõike 2 punktist g, kui aromatiseeritud veinide puhul on alkoholisisaldus mahuprotsentides vähemalt 16 mahuprotsenti;

- c) „poolkuiv”: kui toote suhkrusisaldus on 50–90 grammi liitri kohta;
- d) „poolmagus”: kui toote suhkrusisaldus on 90–130 grammi liitri kohta;
- e) „magus”: kui toote suhkrusisaldus on 130 grammi liitri kohta või rohkem.

Esimese lõigu punktides a–e märgitud suhkrusisaldus on väljendatud invertsuhkrus.

Märgetega „poolmagus” ja „magus” võib kaasneda märge suhkrusisalduse kohta, mis väljendatakse invertsuhkru grammides liitri kohta.

2. Kui müüginimetust on täiendatud märkega „vahuvein” või see sisaldab märget „vahuvein”, ei tohi kasutatud vahuveini kogus olla väiksem kui 95 %.

3. Müüginimetusi võib täiendada ka viitega kasutatud põhilisele maitseainele.

Artikkel 7

Viide lähtekohale

Kui osutatakse aromatiseeritud veinitoote lähtekohale, peab see vastama aromatiseeritud veinitoote valmistamise kohale. Lähtekohale osutatakse sõnadega „valmistatud [...]” või väljendatakse seda samasisulise terminiga, täiendatuna vastava liikmesriigi või kolmanda riigi nimega.

Artikkel 8

Aromatiseeritud veinitoodete esitlemisel ja märgistamisel kasutatav keel

1. II lisas kaldkirjas sätestatud müüginimetused jäetakse etiketil ja aromatiseeritud veinitoote esitlemisel tõlkimata.

Käesolevas määruses sätestatud lisamärked esitatakse vähemalt ühes liidu ametlikus keeles.

2. Käesoleva määruse alusel kaitstava geograafilise tähise nimetus on etiketil siiski keeles või keeltes, milles see on registreeritud, isegi kui müüginimetust on artikli 5 lõike 4 kohaselt asendatud geograafilise tähisega.

Kui käesoleva määruse alusel kaitstud geograafilise tähise nime-tuse puhul kasutatakse ladina tähestikust erinevat tähestikku, siis võib nimetus olla esitatud ka mõnes muus (ühes või enamas) liidu ametlikus keeles.

Artikkel 9

Liikmesriikide kehtestatud rangemad eeskirjad

Kvaliteedipoliitika rakendamisel käesoleva määruse alusel kaits-tavate geograafilise tähisega aromatiseeritud veinitoodete suhtes, mida toodetakse nende oma territooriumil, või uute geograa-filiste tähiste kehtestamise suhtes võivad liikmesriigid kehtestada valmistamise ja kirjeldamise rangemad eeskirjad, kui on artiklis 4 ning I ja II lisas osutatud, kui need on kooskõlas liidu õigusega.

III PEATÜKK

GEOGRAAFILISED TÄHISED

Artikkel 10

Kaitsetaotluste sisu

1. Geograafiliste tähistena esitatud nimetuste kaitse taotlused hõlmavad tehnilist toimikut, mis sisaldab:

- aitstavat nimetust;
- taotleja nime ja aadressi;
- lõikes 2 osutatud tootespetsifikaati ning
- koonddokumenti, milles esitatakse kokkuvõtte lõikes 2 osutatud tootespetsifikaadist.

2. Käesoleva määruse alusel kaitstud geograafilise tähise saamiseks peab toode vastama tootespetsifikaadile, milles on esitatud vähemalt järgmine teave:

- aitstav nimetus;
- toote kirjeldus, eelkõige selle põhiliste analüütiliste omaduste kirjeldus ning märke organoleptiliste omaduste kohta;
- vajaduse korral valmistamise protsess ja spetsifikatsioon, samuti toote valmistamisel kehtivad asjakohased piirangud;
- asjaomase geograafilise piirkonna piiritus;
- üksikasjad, mis näitavad artikli 2 punktis 3 osutatud seoseid;
- liidu või riigisisese õiguses sätestatud või liikmesriikide poolt ette nähtud juhtudel kaitstud geograafilist tähist haldava organisatsiooni kehtestatud kohaldatavad nõuded, võttes arvesse asjaolu, et sellised nõuded peavad olema objektiivsed ja mittediskrimineerivad ja vastama liidu õigusele;
- märke peamise tooraine kohta, millest aromatiseeritud veini-toode on saadud;
- tootespetsifikaatide tingimuste täitmist kontrollivate asutuste või organite nimi ja aadress ning nende konkreetsed üles-anded.

Artikkel 11

Kolmanda riigi geograafilise piirkonnaga seotud kaitsetaotlus

1. Kui kaitsetaotlus on seotud kolmanda riigi geograafilise piirkonnaga, peaks see lisaks artiklis 10 sätestatud andmetele sisaldama tõendit, et kõnealune nimetus on oma päritolumaal kaitstud.
2. Kaitsetaotlus edastatakse komisjonile otse taotleja poolt või asjaomase kolmanda riigi ametiasutuste kaudu.
3. Kaitsetaotlus esitatakse ühes liidu ametlikus keeles või sellega on kaasas kinnitatud tõlge ühte nimetatud keelde.

Artikkel 12

Taotlejad

1. Iga huvitatud tootjarühm või erandjuhtudel üksiktootja võib esitada taotluse geograafilise tähise kaitseks. Kaitse taotlemises võivad osaleda ka teised huvitatud isikud.
2. Tootja võib kaitsetaotluse esitada üksnes enda valmistatavate aromatiseeritud veinitoodete kohta.
3. Piiriülest geograafilist piirkonda tähistava nimetuse kohta võib esitada ühise kaitsetaotluse.

Artikkel 13

Riigisene eelmenetlus

1. Liidu päritolu aromatiseeritud veinitoodete geograafilise tähise kaitse taotluste suhtes kohaldatakse riigisest eelmenetlust kooskõlas käesoleva artikli lõigetega 2–7.
2. Kaitsetaotlus esitatakse selles liikmesriigis, mille territooriumilt geograafiline tähis pärineb.
3. Liikmesriik vaatab kaitsetaotluse läbi, et kontrollida selle vastavust käesolevas peatükis sätestatud tingimustele.

Liikmesriik korraldab riigisese menetluse, millega tagatakse kaitsetaotluse piisav avalikustamine ja nähakse ette vähemalt kahe kuu pikkune tähtaeg alates avalikustamisest, mille jooksul kõik tema territooriumil elavad või asutatud ning õigustatud huvi omavad füüsilised või juriidilised isikud võivad esitada vastuväite kavandatavale kaitse alla võtmisele, esitades liikmesriigile nõuetekohaselt põhjendatud avalduse.

4. Kui liikmesriik leiab, et geograafiline tähis ei vasta asjaomastele nõuetele või et see ei vasta üldiselt liidu õigusele, lükkab ta taotluse tagasi.

5. Kui liikmesriik leiab, et asjaomased nõuded on täidetud,

a) avaldab ta koonddokumendi ja tootespetsifikaadi vähemalt Internetis ning

b) esitab komisjonile kaitsetaotluse, mis sisaldab järgmist teavet:

i) taotleja nimi ja aadress;

ii) artikli 10 lõikes 2 nimetatud tootespetsifikaat;

iii) artikli 10 lõike 1 punktis d osutatud koonddokument;

iv) liikmesriigi kinnitus, et taotleja esitatud taotlus vastab nõutud tingimustele, ning

v) punktis a osutatud avaldamise viide.

Esimese lõigu punktis b osutatud teave esitatakse ühes liidu ametlikus keeles või sellega on kaasas kinnitatud tõlge ühte nimetatud keelde.

6. Liikmesriigid võtavad käesoleva artikli järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu hiljemalt 28. märtsiks 2015.

7. Kui liikmesriigil puuduvad riigisisesed õigusnormid geograafiliste tähiste kaitse kohta, võib ta vastavalt käesolevas peatükis esitatud tingimustele anda nimetusele liikmesriigi tasandil kaitse üksnes ülemineku ajaks alates kuupäevast, mil selle kohta esitati komisjonile taotlus. Selline kaitse lakkab alates käesoleva peatüki kohase registreerimisotsuse või registreerimisest keeldumise otsuse vastuvõtmise kuupäevast.

Artikkel 14

Komisjonipoolne kontroll

1. Komisjon avalikustab kaitsetaotluse esitamise kuupäeva.
2. Komisjon kontrollib, kas artikli 13 lõikes 5 viidatud kaitsetaotlused vastavad käesolevas peatükis sätestatud tingimustele.
3. Kui komisjon leiab, et käesolevas peatükis sätestatud tingimused on täidetud, avaldab ta artikli 34 lõikes 2 osutatud menetlust kohaldamata vastu võetud rakendusaktiga artikli 10 lõike 1 punktis d osutatud koonddokumendi ja artikli 13 lõike 5 punktis a osutatud tootespetsifikatsiooni avaldamise viite *Euroopa Liidu Teatajas*.

4. Kui komisjon leiab, et käesolevas peatükis sätestatud tingimused ei ole täidetud, otsustab ta rakendusaktiga taotluse tagasi lükata. Nimetatud rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 34 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 15

Vastuväidete esitamise menetlus

Kahe kuu jooksul alates artikli 14 lõikes 3 ette nähtud avaldamisest võivad kõik õigustatud huvi omavad liikmesriigid, kolmandad riigid, füüsilised või juriidilised isikud, kelle elukoht on või kes on asutatud muus liikmesriigis kui see, kus kaitset taotletakse, või kolmandas riigis, esitada vastuväite kavandata-vale kaitse alla võtmisele, esitades komisjonile nõuetekohaselt põhjendatud avalduse seoses käesolevas peatükis sätestatud abikõlblikkuse tingimustega.

Füüsilised isikud, kelle elukoht on kolmandas riigis, või juriidilised isikud, kes on asutatud kolmandas riigis, esitavad kõnealuse avalduse otse või asjaomase kolmanda riigi ametiasutuse kaudu esimeses lõigus osutatud kahekuulise tähtaja jooksul.

Artikkel 16

Otsus kaitse alla võtmise kohta

Komisjonile kättesaadava teabe alusel ja artikli 15 kohase vastuväidete esitamise menetluse lõppemisel võtab komisjon rakendusaktiga käesolevas peatükis sätestatud tingimustele vastava ja liidu õigusega kooskõlas oleva geograafilise tähise kaitse alla või lükkab taotluse tagasi, kui kõnealused tingimused ei ole täidetud. Nimetatud rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 34 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 17

Homonüümid

1. Kui kaitsetaotlus on esitatud sellise nimetuse registreerimiseks, mis on täielikult või osaliselt homonüümne käesoleva määruse sätete kohaselt juba registreeritud nimetusega, siis võetakse registreerimisel arvesse kohalikku ja tavapärasest kasutust ning segiajamise ohtu.

2. Ei registreerita homonüümset nimetust, mis võib tekitada tarbijas eksliku arvamuse, et tooted on pärit muult territooriumilt, isegi kui nimetus on sõnasõnaliselt võetuna kõnealuste toodete tegeliku päritoluterriitoriumi, -piirkonna või -koha osas täpne.

3. Registreeritud homonüümset nimetust lubatakse kasutada tingimusel, et tegelikult suudetakse tagada hiljem registreeritud homonüümi ja registris juba olemasoleva nimetuse eristamine, võttes arvesse vajadust kohelda asjaomaseid tootjaid erapooletult ning mitte eksitada tarbijaid.

Artikkel 18

Kaitse alla võtmisest keeldumise põhjused

1. Üldnimeks muutunud nimetusi geograafilise tähisena ei kaitsta.

Käesolevas peatükis tähendab „üldnimeks muutunud nimetus“ aromatiseeritud veinitoote nimetust, mis hoolimata oma seotusest koha või piirkonnaga, kus toodet algselt toodeti või turule lasti, on liidus muutunud aromatiseeritud veinitoote üldnimeks.

Selleks et otsustada, kas nimetus on või ei ole muutunud üldnimeks, võetakse arvesse kõiki asjakohaseid tegureid, eelkõige:

a) hetkeolukorda liidus, eelkõige tarbimispiirkondades;

b) asjakohast liidu või riigisest õigust.

2. Nimetust ei kaitsta geograafilise tähisena juhul, kui selle kaitsmine võib kaubamärgi mainet ja tuntust arvesse võttes tarbijat aromatiseeritud veinitoote tegeliku olemuse suhtes eksitada.

Artikkel 19

Seos kaubamärkidega

1. Juhul kui geograafiline tähis on käesoleva määruse alusel kaitstud, keeldutakse aromatiseeritud veinitootega seonduva sellise kaubamärgi registreerimisest, mille kasutusele laieneb artikli 20 lõige 2, kui kaubamärgi registreerimise taotlus esitatakse komisjonile pärast geograafilise tähise kaitse taotluse esitamist ning geograafiline tähis võetakse seejärel kaitse alla.

Esimese lõigu sätteid rikkudes registreeritud kaubamärk tunnistatakse kehtetuteks.

2. Ilma et see piiraks artikli 17 lõike 2 kohaldamist, võib olenemata geograafilise tähise kaitsest jätkuvalt kasutada või uuendada kaubamärki, mille kasutusele laieneb artikli 20 lõige 2, mis on taotletud, registreeritud või asjaomaste õigusaktidega ette nähtud juhtudel liidu territooriumil kasutuses juurdunud enne komisjonile geograafilise tähise kaitse taotluse esitamise kuupäeva, tingimusel et selle tühistamiseks või kehtetuks tunnistamiseks puudub alus, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2008/95/EÜ⁽¹⁾ või nõukogu määruses (EÜ) nr 207/2009⁽²⁾.

Sellistel juhtudel lubatakse geograafilist tähist kasutada koos asjakohaste kaubamärkidega.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiiv 2008/95/EÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (ELT L 299, 8.11.2008, lk 25).

⁽²⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, 24.3.2009, lk 1).

Artikkel 20

Kaitse

1. Käesoleva määruse alusel kaitstud geograafilisi tähiseid võivad kasutada kõik ettevõtjad, kes turustavad aromatiseeritud veinitooteid, mis on valmistatud kooskõlas vastava tootespetsifikaadiga.

2. Käesoleva määruse alusel kaitstud geograafilisi tähiseid ning tootespetsifikaadiga kooskõlas kaitstud nimetusi kasutavaid aromatiseeritud veinitooteid kaitstakse

a) kaitstud nimetuse otsese või kaudse kaubanduslikul eesmärgil kasutamise eest

i) samalaadsetel toodetel, mis ei vasta kaitstud nimetuse tootespetsifikaadile, või

ii) kui sellise kasutusega kaasneb geograafilise tähise maine ärakasutamine;

b) väärkasutuse, imiteerimise või seoste tekitamise eest ka siis, kui toote või teenuse tegelik päritolu on näidatud või kui kaitstud nimetus on tõlgitud, transkribeeritud või transliteeritud või sellele on lisatud väljend „stiil”, „liik”, „meetod”, „valmistatud nagu”, „imitatsioon”, „maitse”, „samasugune” või muu samalaadne väljend;

c) muude toote lähtekohta, päritolu, laadi või olulisi omadusi käsitlevate valede või eksitavate märgete eest, mis esitatakse asjaomase veinitoote sise- või välispakendil, reklaammaterjaldes või tootega seotud dokumentides, ning selliste pakendite kasutamise eest, mis võivad jätta toote päritolust vale mulje;

d) mis tahes muu tegevuse eest, mis võib tarbijale jätta vale mulje toote tegeliku päritolu kohta.

3. Käesoleva määruse alusel kaitstud geograafilised tähised ei muutu liidus üldnimedeks artikli 18 lõike 1 tähenduses.

4. Liikmesriigid võtavad vajalikud haldus- ja kohtumeetmed, et hoida ära ja lõpetada käesoleva määruse alusel kaitstud geograafiliste tähiste lõikes 2 osutatud ebaseaduslik kasutamine.

Artikkel 21

Register

Komisjon loob ilma artikli 34 lõikes 2 osutatud menetlust kohaldamata vastu võetud rakendusaktidega käesoleva määruse

alusel kaitstud geograafiliste tähiste elektroonilise registri, mis on avalikkusele kättesaadav, ja haldab seda.

Kolmandate riikide toodete geograafilised tähised, mida liidus kaitstakse sellise rahvusvahelise lepingu kohaselt, milles liit on osapool, võib kanda esimeses lõigus osutatud registrisse käesoleva määruse alusel kaitstud geograafiliste tähistena.

Artikkel 22

Pädeva asutuse määramine

1. Liikmesriigid määravad Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 882/2004 ⁽¹⁾ artiklis 4 kehtestatud kriteeriumide alusel käesolevas peatükis sätestatud kohustuste täitmise kontrollimise eest vastutava(d) pädeva(d) asutuse(d).

2. Liikmesriigid tagavad, et iga käesolevat peatükki järgival ettevõtjal on õigus olla kontrollisüsteemiga hõlmatud.

3. Liikmesriigid teatavad komisjonile lõikes 1 osutatud pädeva(d) asutuse(d). Komisjon avalikustab nende nimed ja aadressid ning ajakohastab neid andmeid korrapäraselt.

Artikkel 23

Spetsifikaatide järgimise kontrollimine

1. Liidus asuva geograafilise piirkonnaga seotud käesoleva määruse alusel kaitstud geograafiliste tähiste puhul tagab aromatiseeritud veinitoote valmistamise ning selle müügiks ettevalmistamise ajal ja selle järel tootespetsifikaadile vastavuse iga-aastase kontrolli

a) artiklis 22 osutatud pädev asutus või

b) üks või mitu kontrolliorganit, kes vastutavad kontrollimise eest määruse (EÜ) nr 882/2004 artikli 2 teise lõike punkti 5 tähenduses ja kes tegutsevad toote sertifitseerimise asutusena kooskõlas kõnealuse määruse artiklis 5 sätestatud nõuetega.

Sellise kontrollimise kulud kannavad kontrollitavad ettevõtjad.

2. Kolmanda riigi geograafilise piirkonnaga seotud käesoleva määruse alusel kaitstud geograafiliste tähiste puhul tagab aromatiseeritud veinitoote valmistamise ning müügiks ettevalmistamise ajal ja selle järel tootespetsifikaadile vastavuse iga-aastase kontrolli

a) kolmanda riigi määratud üks või mitu ametiasutust või

b) üks või mitu sertifitseerimisasutust.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 882/2004 ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks (ELT L 165, 30.4.2004, lk 1).

3. Lõike 1 punktis b ja lõike 2 punktis b osutatud sertifitseerimisasutused vastavad standardile EN ISO/IEC 17065:2012 („Vastavushindamine. Nõuded asutustele, kes sertifitseerivad tooteid, protsesse ja teenuseid”) ning neid akrediteeritakse kooskõlas kõnealuse standardi või juhendiga.

4. Kontrollides tootespetsifikaadile vastavust, peab lõike 1 punktis a ning lõike 2 punktis a osutatud asutus olema piisavalt objektiivne ja erapooletu ning tema käsutuses peavad olema kvalifitseeritud töötajad ja ülesannete täitmiseks vajalikud vahendid.

Artikkel 24

Tootespetsifikaatide muutmine

1. Artikli 12 tingimustele vastav taotleja võib taotleda käesoleva määrusega kaitstud geograafilise tähise tootespetsifikaadi muutmise heakskiitmist, eelkõige selleks, et võtta arvesse teaduse ja tehnika edusamme või määrata uuesti kindlaks artikli 10 lõike 2 punktis d viidatud geograafiline piirkond. Taotlustes kirjeldatakse ja põhjendatakse taotletud muudatusi.

2. Kui kavandatud muudatus toob kaasa ühe või mitu muudatust artikli 10 lõike 1 punktis d osutatud koonddokumendis, kohaldatakse artikleid 13–16 muutmistaotluse suhtes *mutatis mutandis*. Kui aga taotletavad muudatused on väikesed, otsustab komisjon rakendusaktiga, kas kiita muutmistaotlus heaks ilma artikli 14 lõikes 2 ning artiklis 15 sätestatud menetluskorda järgimata, ning heakskiitmise korral avaldab komisjon seejärel artikli 14 lõikes 3 osutatud elemendid. Nimetatud rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 34 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 25

Kehtetuks tunnistamine

Komisjon võib omal algatusel või õigustatud huvi omava liikmesriigi, kolmanda riigi või füüsilise või juriidilise isiku asjakohaselt põhjendatud taotluse alusel rakendusaktiga otsustada geograafilise tähise kaitse kehtetuks tunnistada, kui asjaomasele tootespetsifikaadile vastavus ei ole enam tagatud. Nimetatud rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 34 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikleid 13–16 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Artikkel 26

Olemasolevad geograafilised tähised

1. Määruse (EMÜ) nr 1601/91 II lisas loetletud aromatiseeritud veinitoodete geograafilised tähised ning liikmesriigile esitatud ja selle liikmesriigi poolt enne 27. märtsi 2014 heaks kiidetud mis tahes geograafilised tähised võetakse automaatselt käesoleva määruse kohase kaitse alla. Komisjon kannab need

käesoleva määruse artikli 34 lõikes 2 osutatud menetlust kohaldamata vastu võetud rakendusaktiga käesoleva määruse artiklis 21 sätestatud registrisse.

2. Lõikes 1 osutatud olemasolevate geograafiliste tähistega seoses edastavad liikmesriigid komisjonile

a) artikli 10 lõikes 1 ette nähtud tehnilised toimikud;

b) riigisisese otsused heakskiitmise kohta.

3. Lõikes 1 osutatud geograafilised tähised, mille kohta ei esitata lõikes 2 osutatud teavet 28. märtsiks 2017, arvatakse käesoleva määruse kaitse alt välja. Komisjon võtab artikli 34 lõikes 2 osutatud menetlust kohaldamata vastu võetud rakendusaktiga vajalikud meetmed, et kõrvaldada sellised nimetused artiklis 21 sätestatud registrist.

4. Artiklit 25 ei kohaldata käesoleva artikli lõikes 1 osutatud olemasolevate geograafiliste tähistega suhtes.

Kuni 28. märtsini 2018 võib komisjon otsustada omal algatusel rakendusaktiga kehtetuks tunnistada käesoleva artikli lõikes 1 osutatud olemasoleva geograafilise tähise kaitse, kui see ei vasta artikli 2 punktile 3. Nimetatud rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 34 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 27

Tasu

Liikmesriikidel on õigus nõuda oma kulude katteks tasu, sealhulgas nende kulude katteks, mis tekivad seoses käesoleva peatüki kohaste kaitsetaotluste, vastuväidete ning muutmise ja kehtetuks tunnistamise taotluste läbivaatamisega.

Artikkel 28

Delegeeritud volitused

1. Selleks et võtta arvesse aromatiseeritud veinitoodete valmistamise eripära piiritletud geograafilises piirkonnas, antakse komisjonile õigus võtta kooskõlas artikliga 33 vastu delegeeritud õigusakte järgmistes valdkondades:

a) asjaomase geograafilise piirkonna piiritlemise kriteeriumid ning

b) piiritletud geograafilises piirkonnas veinitoodete valmistamise eeskirjad, piirangud ja erandid.

2. Selleks et tagada toote kvaliteet ja jälgitavus, antakse komisjonile õigus võtta kooskõlas artikliga 33 vastu delegeeritud õigusakte, kehtestamaks tingimused, mille kohaselt võib tootespetsifikaat sisaldada lisanõudeid võrreldes artikli 10 lõike 2 punktiga f.

3. Selleks et kaitsta tootjate ja ettevõtjate õigusi ja õigustatud huve, antakse komisjonile õigus võtta kooskõlas artikliga 33 vastu delegeeritud õigusakte:

- a) määramaks kindlaks juhud, millal üksiktootja võib taotleda geograafilise tähise kaitset;
- b) määramaks kindlaks piirangud sellise taotleja kategooria suhtes, kes võib taotleda geograafilise tähise kaitset;
- c) kehtestamaks tingimused, mida tuleb geograafilise tähise kaitse taotlemisega seoses järgida, komisjonipoolne kontroll, vastuväidete esitamise menetlus ning geograafiliste tähiste muutmise ja kehtetuks tunnistamise menetlused;
- d) kehtestamaks piirülest taotluste suhtes kohaldatavad tingimused;
- e) määramaks taotluse või nõude esitamise kuupäev;
- f) määramaks kaitse alguse kuupäeva;
- g) kehtestamaks tingimused, mille kohaselt käsitatakse muudatust väikesena artikli 24 lõike 2 tähenduses;
- h) määramaks kuupäeva, mil muudatus jõustub;
- i) kehtestamaks käesoleva määruse alusel kaitstud geograafilise tähise tootespetsifikaadi muutmise taotluse esitamise ja heakskiitmise tingimused, kui selline taotlus ei hõlma muudatusi artikli 10 lõike 1 punktis d osutatud koonddokumendis.

4. Selleks et tagada piisav kaitse, antakse komisjonile õigus võtta kooskõlas artikliga 33 vastu delegeeritud õigusakte, mis käsitlevad kaitstud nimetuste seatavaid piiranguid.

Artikkel 29

Rakendamisevolitused

1. Komisjon võib rakendusaktiga võtta vajalikud meetmed, mis seonduvad käesoleva peatükiga ning käsitlevad
- a) tootespetsifikaadis esitatavat teavet geograafilise piirkonna ja lõpptoot vahelise seose kohta, millele on osutatud artikli 2 punktis 3;
 - b) artiklis 16 osutatud kaitse andmise või tagasilükkamise otsuste avalikkusele kättesaadavaks tegemise viise;
 - c) piirülest taotluste esitamist;

d) liikmesriikide tehtavaid kontrole, sealhulgas analüüsid.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 34 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

2. Komisjon võib rakendusaktiga võtta kõik vajalikud meetmed, mis seonduvad käesoleva peatükiga ning käsitlevad geograafilise tähise kaitse või muutmise taotluste läbivaatamise menetlust, sealhulgas vastuvõetavuse tingimused, samuti vastuväidete, kehtetuks tunnistamise ja muutmise taotluste menetlust, sealhulgas vastuvõetavuse tingimused, ning olemasolevate kaitstud geograafiliste tähiste puhul esitatavat teavet, eelkõige seoses

- a) näidisdokumentide ja edastamisvormidega;
- b) tähtaegadega;
- c) faktide, tõendite ja tõendavate dokumentide üksikasjadega, mis tuleb esitada koos taotluse või nõudega.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 34 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 30

Vastuvõetamatu taotlus või nõue

Kui käesoleva peatüki kohaselt esitatud taotlust või nõuet käsitletakse vastuvõetamatuna, otsustab komisjon selle kui vastuvõetamatu tagasi lükata artikli 34 lõikes 2 osutatud menetlust kohaldamata vastu võetud rakendusaktiga.

IV PEATÜKK

ÜLD-, ÜLEMINER- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 31

Aromatiseeritud veinitoodete kontrollimine

1. Aromatiseeritud veinitoodete kontrollimise eest vastutavad liikmesriigid. Nad võtavad käesoleva määruse sätete järgimiseks vajalikud meetmed ja eelkõige määravad nad ühe päeva asutuse, mis vastutab, või pädevad asutused, mis vastutavad käesoleva määrusega kehtestatud kohustuste täitmise kontrollimise eest kooskõlas määrusega (EÜ) nr 882/2004.

2. Komisjon võtab vajaduse korral rakendusaktiga vastu käesoleva määruse kohaldamisest tulenevate kohustuste täitmise üle liikmesriikide tehtava haldus- ja kohapealse kontrolli eeskirjad.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu artikli 34 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 32

Teabevahetus

1. Liikmesriigid ja komisjon teevad üksteisele teatavaks käesoleva määruse kohaldamiseks ja aromatiseeritud veinitooteid käsitlevate rahvusvaheliste kohustuste täitmiseks vajaliku teabe. Kõnealust teavet võib vajaduse korral edastada või kättesaadavaks teha kolmanda riigi pädevatele asutustele ning selle võib avalikustada.

2. Lõikes 1 osutatud teabe edastamiseks kiirelt, tõhusalt, täpselt ja kulutõhusalt antakse komisjonile õigus võtta kooskõlas artikliga 33 vastu delegeeritud õigusakte, et kehtestada

- a) esitatava teabe laad ja liik;
- b) teavitamise viis;
- c) eeskirjad seoses juurdepääsuõigustega kättesaadavaks tehtud teabele või teabesüsteemidele;
- d) teabe avaldamise tingimused ja vahendid.

3. Komisjon kehtestab rakendusaktiga

- a) eeskirjad käesoleva artikli kohaldamiseks vajaliku teabe esitamise kohta;
- b) esitatava teabe haldamise korra, samuti eeskirjad teatiste sisu, vormi, ajastuse, sageduse ja tähtaegade kohta;
- c) teabe või dokumentide liikmesriikidele, kolmandate riikide pädevatele asutustele ja avalikkusele edastamise ja kättesaadavaks tegemise kohta.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 34 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 33

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 4 lõikes 2, artiklis 28, artikli 32 lõikes 2 ja artikli 36 lõikes 1 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 27. märtsist 2014. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 4 lõikes 2, artiklis 28, artikli 32 lõikes 2 ja artikli 36 lõikes 1 osutatud volituste delegerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsu-

sega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 4 lõike 2, artikli 28, artikli 32 lõike 2 ja artikli 36 lõike 1 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavastegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 34

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab aromatiseeritud veinitoodete komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Kui komitee ei esita artikli 4 lõike 3 esimeses lõigus ja artikli 29 lõike 1 punktis b osutatud rakendusaktide puhul oma arvamust, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ning kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.

Artikkel 35

Kehtetuks tunnistamine

Määrus (EMÜ) nr 1601/91 tunnistatakse kehtetuks alates 28. märtsist 2015.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja loetakse käesoleva määruse III lisas esitatud vastavustabeli kohaselt.

Artikkel 36

Üleminekumeetmed

1. Et hõlbustada üleminekut määruses (EMÜ) nr 1601/91 sätestatud eeskirjadelt käesolevas määruses sätestatud teele, antakse komisjonile vajaduse korral õigus võtta kooskõlas artikliga 33 vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse meetmed käesoleva määruse muutmiseks või sellest erandite tegemiseks, mis jäävad kehtima kuni 28. märtsini 2018.

2. Käesoleva määruse nõuetele mittevastavate, kuid kooskõlas määrusega (EMÜ) nr 1601/91 enne 27. märtsi 2014 valmistatud aromatiseeritud veinipõlvade turule laskmist võib jätkata kuni varude ammendumiseni.

3. Aromatiseeritud veinipõlvade, mis vastavad käesoleva määruse artiklite 1–6 ja artikli 9 nõuetele ning mis on valmistatud enne 27. märtsi 2014, võib turule lasta kuni varude ammendumiseni, eeldusel et need tooted vastavad määrusele (EMÜ) nr 1601/91 kõigis punktides, mida ei ole reguleeritud käesoleva määruse artiklite 1–6 ja artikliga 9.

Artikkel 37

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 28. märtsist 2015. Artikli 36 lõikeid 1 ja 3 kohaldatakse siiski alates 27. märtsist 2014.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 26. veebruar 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
president
D. KOURKOULAS

I LISA

TEHNILISED MÕISTED, NÕUDED JA PIIRANGUD

1) Maitsestamine

a) Aromatiseeritud veinitoodete maitsestamiseks lubatakse kasutada järgmisi tooteid:

i) määruse (EÜ) nr 1334/2008 artikli 3 lõike 2 punktides c ja d määratletud looduslikud lõhna- ja maitseühendid ja/või lõhna- ja maitsepreparaadid;

ii) määruse (EÜ) nr 1334/2008 artikli 3 lõike 2 punktis a määratletud lõhna- ja maitseained, mis on

— vanilliiniga samased;

— mandli lõhna ja/või maitsega;

— aprikoosi lõhna ja/või maitsega;

— muna lõhna ja/või maitsega, ning

iii) maitsetaimed ja/või vürtsid ja/või maitsestavad toiduained;

b) aromatiseeritud veinijookide ja aromatiseeritud veinitootekokteilide maitsestamiseks lubatakse kasutada järgmisi tooteid:

i) määruse (EÜ) nr 1334/2008 artikli 3 lõike 2 punktides b ja d määratletud lõhna- ja maitseühendid ning lõhna- ja maitsepreparaadid;

ii) maitsetaimed ja/või vürtsid ja/või maitsestavad toiduained.

Selliste ainete lisamine annab lõpptootele organoleptilised omadused, mis erinevad veini omadest.

2) Magustamine

Aromatiseeritud veinitooteid on lubatud magustada järgmiste saadustega:

a) poolvalge suhkur, valge suhkur, rafineeritud valge suhkur, dekstroos, fruktoos, glükoossiirup, vedel suhkur, vedel invertisuhkur, invertisuhkrusiirup, nagu on määratletud nõukogu direktiivis 2001/111/EÜ ⁽¹⁾;

b) määruse (EL) nr 1308/2013 VII lisa II osa punktides 10, 13 ja 14 määratletud viinamarjavirre, kontsentreeritud viinamarjavirre ja rektifitseeritud kontsentreeritud viinamarjavirre;

c) kõrvetatud suhkur, mis on saadud ainult sahharoosi termilisel töötlemisel ilma aluste, mineraalhapete või muude keemiliste lisanditeta;

d) mesi, nagu on määratletud nõukogu direktiivis 2001/110/EÜ ⁽²⁾;

e) jaanileivapuusiirup;

f) muud süsivesikuid sisaldavad looduslikud ained, millel on samalaadne toime kui eespool nimetatud saadustel.

3) Alkoholi lisamine

Mõne aromatiseeritud veinitoote ja mõne aromatiseeritud veinijoogi valmistamisel on lubatud kasutada järgmisi saadusi:

a) määruse (EÜ) nr 110/2008 I lisa punktis 1 määratletud põllumajanduslikku päritolu, sh viinamarjadest valmistatud etüülalkohol;

b) veinialkohol või kuivatatud viinamarjadest valmistatud alkohol;

c) veinidestillaat või kuivatatud viinamarjade destilleerimisel saadud destillaat;

d) määruse (EÜ) nr 110/2008 I lisa punktis 2 määratletud põllumajanduslikku päritolu destillaat;

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 2001. aasta direktiiv 2001/111/EÜ teatavate inimtoiduks ettenähtud suhkrute kohta (EÜT L 10, 12.1.2002, lk 53).

⁽²⁾ Nõukogu 20. detsembri 2001. aasta direktiiv 2001/110/EÜ mee kohta (EÜT L 10, 12.1.2002, lk 47).

- e) määruse (EÜ) nr 110/2008 II lisa punktis 4 määratletud veinipiiritus;
- f) määruse (EÜ) nr 110/2008 II lisa punktis 6 määratletud viinamarjade pressimisjääkidest valmistatud piiritusjook;
- g) fermenteeritud kuivatatud viinamarjadest valmistatud piiritusjoogid.

Etüülalkohol, mida kasutatakse aromatiseeritud veinitoodete valmistamisel vajalike värvilisandite, maitseainete ja kõigi teiste lubatud lisandite lahjendamiseks või lahustamiseks, peab olema põllumajanduslikku päritolu ja seda tuleb kasutada täpselt nii palju, kui on vaja, ning seda ei käsitata aromatiseeritud veinitoodete valmistamise eesmärgil lisatud alkoholina.

4) Lisandid ja värvained

Aromatiseeritud veinitoodete suhtes kohaldatakse määruses (EÜ) nr 1333/2008 sätestatud eeskirju toidu lisaainete (sh värvained) kohta.

5) Vee lisamine

Aromatiseeritud veinitoodete valmistamiseks on lubatud lisada vett tingimusel, et seda kasutatakse niipalju, kui on vaja

- maitse- ja lõhnaessentsi valmistamiseks,
- värv- ja magusainete lahustamiseks,
- toote lõppkoostise viimistlemiseks.

Lisatava vee kvaliteet peab olema kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2009/54/EÜ ⁽¹⁾ ja nõukogu direktiiviga 98/83/EÜ ⁽²⁾ ning see ei tohiks muuta toote laadi.

Vesi võib olla destilleeritud, demineraliseeritud, permuteeritud või pehmendatud.

6) Aromatiseeritud veinitoodete valmistamisel võib kasutada süsinikdioksiidi.

7) Alkoholisaldus

„Alkoholisaldus mahuprotsentides” – kõnealuses tootes sisalduva puhta alkoholi mahu ja kogu toote mahu suhe temperatuuril 20 °C.

„Tegelik alkoholisaldus mahuprotsentides” – 100 mahuühikus tootes sisalduv puhta alkoholi mahuühikute hulk temperatuuril 20 °C.

„Potentsiaalne alkoholisaldus mahuprotsentides” – mahuprotsentides väljendatud puhta alkoholi sisaldus 20 °C juures, mis võiks tekkida toote 100 mahuühikus sisalduva suhkru täielikul kääritamisel mõõdetuna samal temperatuuril.

„Üldalkoholisaldus mahuprotsentides” – tegeliku ja potentsiaalse alkoholisalduse summa.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta direktiiv 2009/54/EÜ loodusliku mineraalvee kasutamise ja turustamise kohta (uuesti sõnastatud) (ELT L 164, 26.6.2009, lk 45).

⁽²⁾ Nõukogu 3. novembri 1998. aasta direktiiv 98/83/EÜ joogivee kvaliteedi kohta (EÜT L 330, 5.12.1998, lk 32).

II LISA

AROMATISEERITUD VEINITOODETE MÜÜGINIMETUSED JA KIRJELDUSED

A. AROMATISEERITUD VEINIDE MÜÜGINIMETUSED JA KIRJELDUSED

1) Aromatiseeritud vein

Tooted, mis vastavad artikli 3 lõikes 2 antud määratlusele.

2) Veiniaperitiiv

Aromatiseeritud vein, millele võib olla lisatud alkoholi.

Mõiste „aperitiiv” kasutamine sellises kontekstis ei piira selle mõiste kasutamist käesoleva määrusega hõlmamata toodete määramiseks.

3) Vermut

Aromatiseeritud vein,

— millele on lisatud alkoholi ja

— mille iseloomulik maitse saadakse puju (*Artemisia*) liikidest saadud vajalikke aineid lisades.

4) Mõru aromatiseeritud vein

Aromatiseeritud vein, millele on lisatud alkoholi ja millel on iseloomulik mõru maitse.

Müüginimetusele „mõru aromatiseeritud vein” järgneb põhilise mõruaine nimi.

Müüginimetust „mõru aromatiseeritud vein” võib täiendada või asendada järgmiste terminitega:

— *quinquina wine*, kui veini põhiliseks maitsekomponendiks on looduslik hiniin;

— *bitter vino*, kui veini põhiliseks maitsekomponendiks on looduslik emajuur ja see on värvitud lubatud kollase ja/või punase värviga; sõna *bitter* kasutamine sellises kontekstis ei piira selle sõna kasutamist käesoleva määrusega hõlmamata toodete määramiseks;

— *americano*, kui veinile annavad maitse looduslikud koirohu- ja emajuurepõhised maitseühendid ning kui see on värvitud lubatud kollase ja/või punase värviga.

5) Aromatiseeritud munavein

Aromatiseeritud vein,

— millele on lisatud alkoholi;

— millele on lisatud kvaliteetset munarebu või selle ekstrakti;

— mis sisaldab üle 200 grammi suhkrut invertsuhkrus väljendatuna ning

— mille valmistamisel on segus kasutatud vähemalt 10 grammi munakollast liitri kohta.

Müüginimetusega „aromatiseeritud munavein” võib kaasneda termin *cremovo*, kui selline toode sisaldab kaitstud päritolunimetusega veini Marsala vähemalt 80 %.

Müüginimetusega „aromatiseeritud munavein” võib kaasneda termin *cremovo zabaione*, kui selline toode sisaldab kaitstud päritolunimetusega veini Marsala vähemalt 80 % ja vähemalt 60 grammi munakollast liitri kohta.

6) Väikevä viiniglögi / Starkvinsglögg

Aromatiseeritud vein,

— millele on lisatud alkoholi ja

— mille iseloomulik maitse on saadud nelgi ja/või kaneeli abil.

B. AROMATISEERITUD VEINIJOOKIDE MÜÜGINIMETUSED JA KIRJELDUSED

1) Aromatiseeritud veinijook

Tooted, mis vastavad artikli 3 lõikes 3 antud määratlusele.

2) Aromatiseeritud kangendatud veinijook

Aromatiseeritud veinijook,

— millele on lisatud alkoholi;

— mille tegelik alkoholisisaldus mahuprotsentides on vähemalt 7 mahuprotsenti;

— mis on magustatud;

— mis on saadud valgest veinist;

— millele on lisatud kuivatatud viinamarjade destillaati ning

— mida on aromatiseeritud ainult kardemoniekstraktiga

või

— millele on lisatud alkoholi;

— mille tegelik alkoholisisaldus mahuprotsentides on vähemalt 7 mahuprotsenti;

— mis on magustatud;

— mis on saadud punasest veinist ning

— millele on lisatud lõhna- ja maitsepreparaate, mis on eranditult valmistatud vürtsidest, ženšennist, pähklitest, tsitrusviljade essentsidest ja aromaatsetest maitsetaimedest.

3) *Sangría/Sangria*

Aromatiseeritud veinijook,

— mis on valmistatud veinist;

— mida on aromatiseeritud tsitrusviljade looduslike ekstraktide või essentsidega, mis võib, kuid ei pruugi sisaldada nende puuviljade mahla;

— millesse võib olla lisatud vürtse;

— mis võib olla gaseeritud;

— millele ei ole lisatud värvainet;

— mille tegelik alkoholisisaldus mahuprotsentides on vähemalt 4,5 mahuprotsenti, kuid alla 12 mahuprotsendi, ning

— mis võib sisaldada tsitrusviljade viljaliha- või kooretükke ja mille värv peab tulenema eranditult üksnes kasutatud toorainest.

Müüginimetuseks võib märget *Sangría* või *Sangria* kasutada ainult siis, kui toode on valmistatud Hispaanias või Portugalis. Kui jook on valmistatud teistes liikmesriikides, võib märget *Sangría* või *Sangria* kasutada ainult müüginimetuse „aromatiseeritud veinijook” lisandina, tingimusel et järgneb sõna „valmistatud ...”, millele järgneb tootjaliikmesriigi või konkreetse piirkonna nimi.

4) *Clarea*

Aromatiseeritud veinijook, mis on valmistatud valgest veinist samade tingimuste kohaselt kui *Sangría/Sangria*.

Müüginimetuseks võib märget *Clarea* kasutada ainult siis, kui toode on valmistatud Hispaanias. Kui jook on valmistatud teistes liikmesriikides, võib märget *Clarea* kasutada ainult müüginimetuse „aromatiseeritud veinijook” lisandina, tingimusel et järgneb sõna „valmistatud ...”, millele järgneb tootjaliikmesriigi või konkreetse piirkonna nimi.

5) *Zurra*

Aromatiseeritud veinijook, mille valmistamiseks lisatakse *Sangría*/*Sangría* ja *Clareale* määruse (EÜ) nr 110/2008 kohaselt brändit või veinipiiritust ja millele võib lisada puuviljatükke. Tegelik alkoholisisaldus mahuprotsentides on vähemalt 9 mahuprotsenti, aga alla 14 mahuprotsendi.

6) *Bitter soda*

Aromatiseeritud veinijook,

- mis on valmistatud joogist *bitter vino*, mida peab lõpptootes olema vähemalt 50 mahuprotsenti;
- mis on gaseeritud või millele on lisatud karboniseeritud vett ja
- mille tegelik alkoholisisaldus mahuprotsentides on vähemalt 8 mahuprotsenti, kuid alla 10,5 mahuprotsendi.

Sõna *bitter* kasutamine sellises kontekstis ei piira selle sõna kasutamist käesoleva määrusega hõlmamata toodete määramiseks.

7) *Kalte Ente*

Aromatiseeritud veinijook,

- mille valmistamisel on vein, poolvahuvein või gaseeritud poolvahuvein segatud vahuveini või gaseeritud vahuveiniga;
- millele on lisatud looduslikke sidruniaineid või sidruniekstrakte ning
- mille tegelik alkoholisisaldus mahuprotsentides on vähemalt 7 mahuprotsenti.

Vahuveini või gaseeritud vahuveini peab lõpptootes olema vähemalt 25 %.

8) *Glühwein*

Aromatiseeritud veinijook,

- mis on saadud eranditult punasest või valgest veinist;
- mis on maitsestatud põhiliselt kaneeli ja/või nelgiga ning
- mille tegelik alkoholisisaldus mahuprotsentides on vähemalt 7 mahuprotsenti.

Ilma et see piiraks I lisa punkti 2 kohaldamisest lähtuvate veekoguste kasutamist, on vee lisamine keelatud.

Kui jook on valmistatud valgest veinist, tuleb müüginimetust *Glühwein* täiendada sõnaga, mis viitab valgele veinile, nagu sõna „valge”.

9) *Viiniglögi* / *Vinglög* / *Karštas vynas*

Aromatiseeritud veinijook,

- mis on saadud eranditult punasest või valgest veinist;
- mis on maitsestatud põhiliselt kaneeli ja/või nelgiga ning
- mille tegelik alkoholisisaldus mahuprotsentides on vähemalt 7 mahuprotsenti.

Kui jook on valmistatud valgest veinist, tuleb müüginimetust *Viiniglögi* / *Vinglög* / *Karštas vynas* täiendada omadussõnaga, mis viitab valgele veinile, nagu sõna „valge”.

10) *Maiwein*

Aromatiseeritud veinijook,

- mis on valmistatud veinist, millele on lisatud lõhnava madara (*Asperula odorata* L.) taimi või nende ekstrakti, et tagada lõhnava madara (*Asperula odorata* L.) domineeriv maitse, ning
- mille tegelik alkoholisisaldus mahuprotsentides on vähemalt 7 mahuprotsenti.

11) *Maitrank*

Aromatiseeritud veinijook,

- mis on valmistatud valgest veinist, milles on leotatud lõhnava madara (*Asperula odorata* L.) taimi või millele on lisatud nende ekstrakti, samuti lisatud apelsine ja/või muid puuvilju, ka mahla, kontsentraadi või ekstraktina, ja mis sisaldab magusainena kõige enam 5 % suhkrut, ning
- mille tegelik alkoholisisaldus mahuprotsentides on vähemalt 7 mahuprotsenti.

12) *Pelin*

Aromatiseeritud veinijook,

- mida valmistatakse valgest või punasest veinist ja erilist maitsetaimetinktuurist,
- mille tegelik alkoholisisaldus mahuprotsentides on vähemalt 8,5 mahuprotsenti ja
- mille suhkrusisaldus väljendatuna invertsuhkrus on 45–50 grammi liitri kohta ja üldine happesus väljendatud viinhappena on vähemalt 3 grammi liitri kohta.

13) *Aromatizovaný dezert*

Aromatiseeritud veinijook,

- mida valmistatakse valgest või punasest veinist, suhkrust ja desserdimaitseainete segust;
- mille tegelik alkoholisisaldus mahuprotsentides on vähemalt 9 mahuprotsenti, kuid alla 12 mahuprotsendi, ning
- mille suhkrusisaldus väljendatuna invertsuhkrus on 90–130 grammi liitri kohta ja üldine happesus väljendatud viinhappena on vähemalt 2,5 grammi liitri kohta.

Müüginimetusena võib *Aromatizovaný dezert* kasutada ainult siis, kui toode on valmistatud Tšehhi Vabariigis. Kui toode on valmistatud teistes liikmesriikides, võib märget *Aromatizovaný dezert* kasutada ainult müüginimetuse „aromatiseeritud veinijook” lisandina, tingimusel et järgneb sõna „valmistatud ...”, millele järgneb tootjaliikmesriigi või konkreetse piirkonna nimi.

C. AROMATISEERITUD VEINIKOKTEILIDE MÜÜGINIMETUSED JA KIRJELDUSED

1) Aromatiseeritud veinikokteil

Toode, mis vastab artikli 3 lõikes 4 sätestatud määratlusele.

Mõiste „kokteil” kasutamine sellises kontekstis ei piira selle mõiste kasutamist käesoleva määrusega hõlmamata toodete määramiseks.

2) Veinipõhine kokteil

Aromatiseeritud veinitootekokteil,

- milles kontsentreeritud viinamarjavirde osakaal ei ületa 10 % lõpptooto kogumahust;
- mille tegelik alkoholisisaldus mahuprotsentides on alla 7 mahuprotsendi ning
- mille suhkrusisaldus invertsuhkrus väljendatuna on väiksem kui 80 grammi liitri kohta.

3) Viinamarjade baasil valmistatud aromatiseeritud poolvahuveinikokteil

Aromatiseeritud veinitootekokteil,

- mis on valmistatud eranditult viinamarjavirdest;
- mille tegelik alkoholisisaldus mahuprotsentides on alla 4 mahuprotsendi ning
- mis sisaldab eranditult ainult kasutatud toodete kääritamisel tekkinud süsinikdioksiidi.

4) Vahuveinikokteil

Aromatiseeritud veinitootekokteil, mis on segatud vahuveiniga.

III LISA

VASTAVUSTABEL

Määrus (EMÜ) nr 1601/91	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikli 2 lõiked 1–4	Artikkel 3 ja II lisa
Artikli 2 lõige 5	Artikli 6 lõige 1
Artikli 2 lõige 6	Artikli 6 lõige 2
Artikli 2 lõige 7	—
Artikkel 3	Artikli 4 lõige 1 ja I lisa
Artikli 4 lõiked 1–3	Artikli 4 lõige 1 ja I lisa
Artikli 4 lõige 4	Artikli 4 lõige 3
Artikkel 5	Artikli 4 lõige 2
Artikli 6 lõige 1	Artikli 5 lõiked 1 ja 2
Artikli 6 lõike 2 punkt a	Artikli 5 lõige 4
Artikli 6 lõike 2 punkt b	Artikli 20 lõige 1
Artikli 6 lõige 3	Artikli 5 lõige 5
Artikli 6 lõige 4	Artikkel 9
Artikli 7 lõiked 1 ja 3	—
Artikli 7 lõige 2	Artikli 5 lõige 3
Artikli 8 lõige 1	—
Artikli 8 lõige 2	Artikli 5 lõiked 1 ja 2
Artikli 8 lõige 3	Artikli 6 lõige 3
—	Artikkel 7
Artikli 8 lõike 4 esimene ja teine lõik	—
Artikli 8 lõike 4 kolmas lõik	I lisa punkti 3 teine lõik
Artikli 8 lõige 4a	—
Artikli 8 lõiked 5–8	Artikkel 8
Artikli 8 lõige 9	—
Artikli 9 lõiked 1–3	Artikkel 31
Artikli 9 lõige 4	Artikkel 32
Artikkel 10	Artikkel 11
Artikkel 10a	Artikli 2 punkt 3 ja artiklid 10–30

Määrus (EMÜ) nr 1601/91	Käesolev määrus
Artikkel 11	Artikli 1 lõige 3
Artiklid 12–15	Artiklid 33 ja 34
—	Artikkel 35
Artikkel 16	Artikkel 36
Artikkel 17	Artikkel 37
I lisa	I lisa punkti 3 alapunkt a
II lisa	—

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 252/2014,**26. veebruar 2014,****millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 774/94 seoses komisjonile antavate rakendamis- ja delegeeritud volitustega**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 207,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 774/94 ⁽²⁾ antakse komisjonile volitused kõnealuse määruse teatavate sätete rakendamiseks.
- (2) Seoses Lissaboni lepingu jõustumisega tuleks viia komisjonile määruse (EÜ) nr 774/94 alusel antud volitused vastavusse Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artiklitega 290 ja 291.
- (3) Määruse (EÜ) nr 774/94 teatavate mitteolemuslike osade täiendamiseks või muutmiseks peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte seoses kõnealuse määruse muudatuste vastuvõtmisega, kui kvoodisüsteemi mahte ja muid tingimusi kohandatakse, eelkõige nõukogu otsusega sõlmida kokkulepe ühe või mitme kolmanda riigiga. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (4) Selleks et tagada määruse (EÜ) nr 774/94 ühetaolised rakendamistingimused seoses kõnealuses määruses

osutatud kvoodisüsteemi haldamiseks vajalike eeskirjadega, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ⁽³⁾.

- (5) Seetõttu tuleks määrust (EÜ) nr 774/94 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 774/94 muudetakse järgmiselt.

- 1) Artiklid 7 ja 8 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 7

Komisjon võtab rakendusaktidega vastu vajalikud eeskirjad käesolevas määruses osutatud kvoodisüsteemi haldamiseks ning vajaduse korral:

- a) toote laadi, lähteriiki ja päritolu tagavad sätted;
- b) punktis a osutatud tagatiste kontrollimist võimaldavate dokumentide tunnustamisega seotud sätted ning
- c) impordilitsentside väljaandmise ja nende kehtivusaja tingimused.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 8b lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 8

Rahvusvaheliste kohustuste täitmiseks ja kui Euroopa Parlament ja nõukogu või nõukogu kohandavad käesolevas määruses osutatud kvoodisüsteemi mahte ja muid tingimusi, eelkõige nõukogu otsusega sõlmida kokkulepe ühe või mitme kolmanda riigiga, antakse komisjonile õigus võtta kooskõlas artikliga 8a vastu delegeeritud õigusakte sellest tingitud käesoleva määruse muudatuste kohta.”

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 14. jaanuari 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 17. veebruari 2014. aasta otsus.

⁽²⁾ Nõukogu 29. märtsi 1994. aasta määrus (EÜ) nr 774/94 kvaliteetse veiseliha, samuti sealih, kodulinnuliha, nisu ja mesliini ning kliide, peprede ja muude töötlusjäakide suhtes teatavate ühenduse tariifikvootide avamise ja haldamise kohta (EÜT L 91, 8.4.1994, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

2) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 8a

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artiklis 8 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 9. aprillist 2014. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 8 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
5. Artikli 8 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 8b

1. Komisjoni abistab põllumajandusturgude ühise korralduse komitee, mis on loodud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1308/2013 (*) artikliga 229. Nimetatud komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 (**) tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.
3. Kui komitee arvamus saadakse kirjaliku menetlusega, lõpetatakse nimetatud menetlus ilma tulemust saavutamata, kui arvamuse esitamiseks ettenähtud tähtaja jooksul komitee eesistuja nii otsustab või kui vähemalt veerand komitee liikmetest seda taotleb.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandussaaduste ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 671).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13)."

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 26. veebruar 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

Komisjoni avaldus kodifitseerimise kohta

Käesoleva määruse vastuvõtmisega kaasneb suur hulk asjaomaste õigusaktide muudatusi. Selleks, et parandada asjaomaste õigusaktide loetavust, teeb komisjon ettepaneku need õigusaktid nii kiiresti kui võimalik kodifitseerida, kui määrus on vastu võetud ja hiljemalt 30. septembriks 2014.

Komisjoni avaldus delegeeritud õigusaktide kohta

Käesoleva määrusega seoses tuleb komisjon meelde tema poolt Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni suhete raamkokkuleppe punktis 15 võetud kohustust esitada parlamendile täielik teave ja dokumentatsioon koosolekute kohta, mis ta on pidanud riiklike ekspertidega delegeeritud õigusakte ette valmistades.

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 253/2014,

26. veebruar 2014,

millega muudetakse määrust (EL) nr 510/2011, et määrata kindlaks meetodid uute väikeste tarbesõidukite CO₂-heite vähendamise 2020. aasta sihttaseme saavutamiseks

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut ja eriti selle artikli 192 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

olles konsulteerinud Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 510/2011 ⁽³⁾ artikli 13 lõike 1 kohaselt vaatab komisjon läbi meetodid, mis on vajalikud 2020. aastaks kehtestatud sihttaseme (147 g CO₂/km) saavutamiseks, eelkõige kõnealuse määruse I lisas sätestatud valemid ja artiklis 11 sätestatud erandid, kui uue sihttaseme saavutatavus on kinnitatud. Käesolev määrus peaks olema konkurentsi seisukohast võimalikult neutraalne ning sellega tuleks tagada sotsiaalne õiglus ja säästvus.

(2) Süsinikdioksiidi heite ja kütusetarbimise vahelist seost silmas pidades on väikeste tarbesõidukite süsinikdioksiidi heite vähendamise meetodite kindlaksmääramisega võimalik kulutõhusalt vähendada ka kütusetarbimist ja sellega seotud kulusid selliste sõidukite omanikele.

⁽¹⁾ ELT C 44, 15.2.2013, lk 109.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 14. jaanuari 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 11. veebruari 2014. aasta otsus.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2011. aasta määrus (EL) nr 510/2011, millega kehtestatakse uute väikeste tarbesõidukite heitenormid, lähtudes väikesõidukite CO₂-heite vähendamist käsitlevast liidu terviklikust lähenemisviisist (ELT L 145, 31.5.2011, lk 1).

(3) On asjakohane selgitada, et sihttaseme 147 g CO₂/km järgimise kontrollimiseks tuleks jätkata süsinikdioksiidi heitkoguste mõõtmist vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 715/2007 ⁽⁴⁾ ning selle rakendusmeetmetele ja innovatiivsetele tehnoloogialahendustele.

(4) Mõju hindamise tarbeks tehtud tehnilise analüüsi kohaselt on sihttaseme 147 g CO₂/km saavutamiseks vajalik tehnoloogia olemas ning heitkoguseid saab vajalikul määral vähendada väiksemate kuludega, kui prognoositi eelmises tehnilises analüüsis, mis viidi läbi enne määruse (EL) nr 510/2011 vastuvõtmist. Lisaks on vahe uute väikeste tarbesõidukite praeguse keskmise süsinikdioksiidi eriheite taseme ja sihttaseme 147 g CO₂/km vahel vähenenud. Seepärast on leidnud kinnitust, et 2020. aastaks on võimalik kõnealune sihttase saavutada.

(5) Pidades silmas ebaproportsionaalset mõju, mida sõiduki kasulikkuse alusel kindlaksmääratud eriheite sihttaseme järgimine avaldab kõige väiksematele autotootjatele, suurt halduskoormust, mis on seotud erandite kehtestamisega, ning marginaalset kasu, mida saadakse selliste tootjate müüdavate sõidukite süsinikdioksiidi heite vähenemisest, ei tohiks eriheite sihttasest ja ülemäärase heite maksu kohaldada tootjate suhtes, kes toodavad aastas alla 1 000 liidus registreeritud uue väikese tarbesõiduki.

(6) Väiketootjatele erandite tegemise korda peaks lihtsustama, et muuta paindlikumaks tingimused seoses tähtajaga, mille jooksul tootja peab erandit taotlema ja komisjon erandi tegema.

(7) Selleks et autotööstus saaks teha pikaajalisi investeringuid ja viia läbi uuendusi, oleks soovitatav esitada teavet selle kohta, kuidas määrust (EL) nr 510/2011 tuleks seoses 2020. aastale järgneva perioodiga muuta. Selline teave peaks põhinema hinnangul selle kohta, mil määral tuleb heidet liidu pikaajaliste kliimaeesmärkide saavutamiseks vähendada ning milline on mõju väikeste tarbesõidukite süsinikdioksiidi heite kulutõhusaks vähendamiseks vajaliku tehnoloogia väljatöötamisele. Komisjon peaks aastaks 2015 kõnealused aspektid läbi vaatama ning esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande oma järeldustest. Aruanne peaks asjakohasel juhul sisaldama ettepanekuid määruse (EL) nr 510/2011 muutmiseks eesmärgiga kehtestada süsinikdioksiidi heite

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2007. aasta määrus (EÜ) nr 715/2007, mis käsitleb mootorsõidukite tüübikinnitust seoses väikeste sõiduautode ja kommertsveokite (Euro 5 ja Euro 6) heitmetega ning sõidukite remondi- ja hooldustabe kättesaadavust (ELT L 171, 29.6.2007, lk 1).

sihttasemed uutele väikestele tarbesõidukitele 2020. aastale järgnevas perioodiks, hõlmates võimaliku realliku ja saavutatava sihttaseme kindlaksmääramist aastaks 2025, mis põhineks põhjalikul mõju hindamisel, mille puhul võetakse arvesse väikseid tarbesõidukeid tootvate ettevõtete ja nendega seotud tööstusharude jätkuvat konkurentsivõimet, säilitades samas selge liikumise heitkoguste vähendamise suunas kooskõlas liidu pikaajaliste kliimaeesmärkidega. Selliste ettepanekute väljatöötamisel peaks komisjon tagama, et need on konkurentsi seisukohast võimalikult neutraalsed, sotsiaalselt õiglased ja säästvad.

(8) Energiavarustuse ning sõidukite tootmise ja kasutusest kõrvaldamisega seotud kasvuhoonegaaside heide moodustab märkimisväärse osa praegusest üldisest maanteetranspordi süsinikdioksiidi jalajäljest, ning tõenäoliselt kasvab selle tähtsus edaspidi märkimisväärselt. Seetõttu tuleks rakendada poliitikameetmeid tootjate suunamiseks optimaalsete lahenduste poole, võttes eriti arvesse sõidukitele mõeldud energia, näiteks elektrienergia ja alternatiivkütuste tootmisega seonduvat kasvuhoonegaaside heidet, ja tagada, et selline tarneahela varasematel etappidel tekkiv heide ei kahandaks määruse (EL) nr 510/2011 eesmärgiks oleva, sõidukite kasutamise seotud energiatarbimise täiustamisest saadavat kasu.

(9) Määruse (EL) nr 510/2011 artikli 13 lõike 3 kohaselt peab komisjon avaldama aruande sõiduki katteala ja kasuliku koormuse andmete kättesaadavuse ja nende kasutamise kohta kasulikkuse parameetrina, et määrata kindlaks süsinikdioksiidi eriheite sihttasemed määruse (EL) nr 510/2011 I lisas esitatud valemite põhjal. Kuigi kõnealused andmed on kättesaadavad ning nende võimaliku kasutamist on käsitletud mõjuhinnangus, on jõutud järeldusele, et väikestele tarbesõidukitele 2020. aastaks kehtestatud sihttaseme saavutamiseks on kulutõhusam jätkata sõidukorras sõiduki massi kasutamist kasulikkuse parameetrina.

(10) Asjakohane on jätkata sellise lähenemisviisi kohaldamist, mille kohaselt kehtestatakse väikese tarbesõiduki süsinikdioksiidi heite sihttase kõnealuse tarbesõiduki kasulikkuse ja määruse (EL) nr 510/2011 I lisas esitatud valemite põhjal arvutatud süsinikdioksiidi heite sihttaseme vahelise lineaarse seose põhjal, kuna see võimaldab säilitada

mitmekesisuse väikeste tarbesõidukite turul ning tootjad saavad arvesse võtta tarbijate erinevaid vajadusi, vältides sel viisil põhjendamatuid konkurentsimooneusi. Siiski on asjakohane kõnealust lähenemisviisi ajakohastada, et võtta arvesse uute väikeste tarbesõidukite viimaseid kättesaadavaid registreerimisandmeid.

(11) Komisjon hindas oma mõjuhinnangus sõiduki katteala andmete kättesaadavust ja sõiduki katteala kasutamist kasulikkuse parameetrina määruse (EL) nr 510/2011 I lisas esitatud valemite. Selle hinnangu põhjal jõudis komisjon järeldusele, et 2020. aasta sihttaseme arvutamise valemis tuleks kasulikkuse parameetrina kasutada massi.

(12) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 443/2009⁽¹⁾ kohaselt peab komisjon tegema mõju hindamise katsemenetluste läbivaatamiseks, et asjakohaselt kajastada sõiduautode süsinikdioksiidi heite tegelikke muutusi. Määrusega (EL) nr 510/2011 laieneb katsemenetluste läbivaatamine ka väikestele tarbesõidukitele. On vaja muuta praegu kasutatavat uut Euroopa sõidutsüklit (New European Driving Cycle – NEDC), et tagada selle vastavus tegelikele sõidutingimustele ja hoida ära süsinikdioksiidi heite ja kütusekulu alahindamist. Võimalikult kiiresti tuleks kokku leppida uue, reallikuma ja usaldusväärsema katsemenetluse suhtes. Selle suunas liigutakse ÜRO Euroopa Majanduskomisjonis väikesõidukite ülemaailmse ühtlustatud katsemenetluse (Worldwide harmonized Light vehicles Test Procedure – WLTP) välja töötamise raames. Tagamaks et uute sõiduautode ja uute väikeste tarbesõidukite puhul tootja lubatud süsinikdioksiidi eriheite näitajad vastaksid paremini autode heitkoguste näitajatele tavapärestes kasutustingimustes, tuleks WLTP esimesel võimalusel kasutusele võtta. Seepärast on määruse (EL) nr 510/2011 I lisas kehtestatud 2020. aasta heitenormid, mis on mõõdetud vastavalt määrusele (EÜ) nr 715/2007 ja komisjoni määruse (EÜ) nr 692/2008⁽²⁾ XII lisale. Kui katsemenetlusi muudetakse, tuleks määruse (EL) nr 510/2011 I lisas kehtestatud heitenorme muuta, et tootjaid ja sõidukiklasse käsitlevad normid oleksid ranguse poolest võrreldavad. Sellest tulevalt peaks komisjon viima läbi põhjaliku korrelatsiooni-uuringu NEDCi ja uute WLTP katsesüklite vahel, et tagada vastavus tegelikele sõidutingimustele.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 443/2009, millega kehtestatakse uute sõiduautode heitenormid väikesõidukite süsinikdioksiidihelte vähendamist käsitleva ühenduse tervikliku lähenemisviisi raames (ELT L 140, 5.6.2009, lk 1).

⁽²⁾ Komisjoni 18. juuli 2008. aasta määrus (EÜ) nr 692/2008, millega rakendatakse ja muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 715/2007, mis käsitleb mootorsõidukite tüübikinnitust seoses väikeste sõiduautode ja kommertsveokite (Euro 5 ja Euro 6) heitmetega ning sõidukite remondi- ja hooldusteabe kättesaadavust (ELT L 199, 28.7.2008, lk 1).

- (13) Eesmärgiga veenduda, et tegeliku heite väärtusi kajastatakse adekvaatselt ja mõõdetud süsinikdioksiidi väärtused on rangelt võrreldavad, peaks komisjon tagama, et katsemenetluse need elemendid, millel on mõõdetud süsinikdioksiidi heitele oluline mõju, on rangelt määratletud, et mitte lasta tootjatel katsesükli paindlikkust ära kasutada. Tuleks käsitleda tüübikinnitusele vastavate süsinikdioksiidi heite näitajate ja müügiks pakutavate sõidukite heite näitajate erinevust, kaaludes ka kasutusel olevate sõidukite vastavuskontrolli katseid, mis peaksid tagama müügiks pakutavate sõidukite representatiivse valimi sõltumatu katsetamise; samuti tuleks mõelda, kuidas toimida juhtudel, kui katsetulemuste ja esialgsele tüübikinnitusele vastavate süsinikdioksiidi heite näitajate vahel on tõestatud oluline erinevus.
- (14) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt määrata kindlaks meetodid uute väikeste tarbesõidukite süsinikdioksiidi heite vähendamise 2020. aasta sihttaseme saavutamiseks, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda käesoleva määruse ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikult kaugemale.
- (15) Määrust (EL) nr 510/2011 tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EL) nr 510/2011 muudetakse järgmiselt.

- 1) Artikli 1 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Käesoleva määrusega kehtestatakse alates 2020. aastast liidus registreeritud uutele väikestele tarbesõidukitele keskmise CO₂-heite sihttasemeks 147 g CO₂/km, mida mõõdetakse kooskõlas määrusega (EÜ) nr 715/2007 ja selle rakendusmeetmetega ning innovatiivsete tehnoloogialahendustega.”

- 2) Artiklisse 2 lisatakse järgmine lõige:

„4. Artiklit 4, artikli 8 lõike 4 punkte b ja c, artiklit 9 ja artikli 10 lõike 1 punkte a ja c ei kohaldata selliste tootjate suhtes, kes on koos kõigi tootjatega seotud ettevõtjatega tootnud alla 1 000 liidus eelmisel kalendriaastal registreeritud uue väikese tarbesõiduki.”

- 3) Artikli 11 lõike 3 viimane lause jäetakse välja.

- 4) Artiklit 12 muudetakse järgmiselt:

- a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Innovatiivsete tehnoloogialahenduste või innovatiivsete tehnoloogialahenduste ühendamise (nn innovatiivsed tehnoloogiapaketid) kasutamise saavutatud CO₂-heite vähenemine vaadatakse läbi tarnija või tootja taotluse alusel.

Nende tehnoloogiate kogupanus tootja CO₂ eriheite sihttaseme vähendamisse võib olla kuni 7 g CO₂/km.”;

- b) lõike 2 sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„2. Komisjon võtab 31. detsembriks 2012 rakendusaktidega vastu lõikes 1 osutatud innovatiivsete tehnoloogialahenduste või innovatiivsete tehnoloogiapakettide heakskiitmise menetluse üksikasjalikud sätted. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas käesoleva määruse artikli 14 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega. Need üksikasjalikud sätted on kooskõlas määruse (EÜ) nr 443/2009 artikli 12 lõike 2 kohaselt kehtestatud sätetega ja põhinevad järgmistel innovatiivsete tehnoloogialahenduste kriteeriumidel.”

- 5) Artiklit 13 muudetakse järgmiselt:

- a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Komisjon vaatab 31. detsembriks 2015 läbi eriheite sihttasemed ja nende saavutamise meetodid ning muud käesoleva määruse aspektid, et kehtestada uute väikeste tarbesõidukite CO₂-heite sihttasemed 2020. aastale järgnevaks perioodiks. Sellega seoses peab hinnang selle kohta, mil määral tuleb heidet vähendada, olema kooskõlas liidu pikaajaliste kliimaeesmärkidega ning väikeste tarbesõidukite CO₂-heite kulutõhusaks vähendamiseks vajaliku tehnoloogia väljatöötamise mõjuga. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande läbivaatamise tulemuste kohta. Aruanne hõlmab kõiki asjakohaseid ettepanekuid käesoleva määruse muutmiseks, sealhulgas võimaliku realistliku ja saavutatava sihttaseme kindlaksmääramist, mis põhineks põhjalikul mõju hindamisel, mille puhul võetakse arvesse väikseid tarbesõidukeid tootvate ettevõtete ja nendega seotud tööstusharude jätkuvat konkurentsivõimet. Selliste ettepanekute väljatöötamisel tagab komisjon, et need on konkurentsi seisukohast võimalikult neutraalsed ning sotsiaalselt õiglasel ja säästval.”;

- b) lõiget 6 muudetakse järgmiselt:

i) teine lõik jäetakse välja;

ii) neljas lõik asendatakse järgmise kahe lõiguga:

„Komisjon määrab rakendusaktidega kindlaks vajalikud vastavusnäitajad, et võtta arvesse määruses (EÜ) nr 715/2007 ja komisjoni määruses (EÜ) nr 692/2008 (*) osutatud CO₂ eriheite mõõtmiseks kasutatava reguleeriva katsemenetluse mis tahes muudatusi. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas käesoleva määruse artikli 14 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 15 vastu delegeeritud õigusakte ja kohandada artiklites 16 ja 17 sätestatud tingimustel I lisa esitatud valemeid, kasutades esimese lõigu kohaselt kehtestatud meetodikat, tagades sama ajal, et vanas ja uues katsemenetluses erineva kasulikkusega sõidukitele ja eri tootjatele kehtestatud heite vähendamise nõuded on oma ranguselt võrreldavad.

(*) Komisjoni 18. juuli 2008. aasta määrus (EÜ) nr 692/2008, millega rakendatakse ja muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 715/2007, mis käsitleb mootorsõidukite tüübikinnitust seoses väikeste sõiduautode ja kommertsveokite (Euro 5 ja Euro 6) heitmetega ning sõidukite remondi- ja hooldusteabe kättesaadavust (ELT L 199, 28.7.2008, lk 1)."

6) Artiklisse 14 lisatakse järgmine lõige:

„2a. Kui lõikes 1 osutatud komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ja kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.”

7) I lisa punkti 1 lisatakse järgmine alapunkt:

„c) alates 2020:

$$\text{CO}_2\text{eriheite soovituslik} \\ \text{tase} = 147 + a \cdot (M - M_0)$$

kus:

M = sõiduki mass kilogrammides (kg),

M_0 = artikli 13 lõike 5 kohaselt vastu võetud väärtus,

a = 0,096.”.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 26. veebruar 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 254/2014,**26. veebruar 2014,****mis käsitleb mitmeaastast tarbijakaitseprogrammi aastateks 2014–2020 ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus nr 1926/2006/EÜ**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 169,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni 3. märtsi 2010. aasta teatises „Euroopa 2020. aastal. Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” („strateegia „Euroopa 2020”) kutsutakse üles andma kodanikele võimalused osaleda täiel määral siseturul, milleks on vaja suurendada nende suutlikkust ning julgust osta kaupu ja teenuseid teistest liikmesriikidest, eelkõige interneti kaudu.

(2) Liit aitab kaasa tarbijakaitse kõrge taseme tagamisele ning tarbijatele siseturul keske koha andmisele liikmesriikide poliitika toetamise ja täiendamise teel, püüdes tagada, et kodanikud saavad täielikult osa siseturu hüvedest ning nende ohutus, õiguslikud ning majandushuvid on seejuures nõuetekohaselt kaitstud konkreetsete meetmete abil.

(3) Mitmeaastane tarbijakaitseprogramm aastateks 2014–2020 (edaspidi „programm”) peaks aitama tagada tarbijakaitse kõrge taseme ning täielikult toetama strateegia „Euroopa 2020” majanduskasvu ja konkurentsivõimega seotud eesmärke, integreerides konkreetseid strateegias „Euroopa 2020” määratletud lahendamisele kuuluvad probleemid seoses Euroopa digitaalarengu tegevuskavaga (tagamaks, et digiteerimise tulemusel tarbijate heaolu tõepoolest suureneb) jätkusuutliku majanduskasvuga (liikudes säästvamate tarbimismudelite suunas), sotsiaalse kaasatusega (võttes arvesse haavatavate tarbijate eriolukorda ja vananeva elanikkonna vajadusi) ning aruka reguleerimisega (muu hulgas tarbijaturu järelevalve kaudu, et aidata koostada arukaid ja eesmärgipäraseid eeskirju).

(4) Komisjoni 22. mai 2012. aasta teatises „Euroopa tarbijakaitse tegevuskava – suurem usaldus ja kiirem kasv” (edaspidi „tarbijakaitse tegevuskava”) esitatakse liidu tarbijakaitsepoliitika strateegiline raamistik tulevasteks aastateks, toetades tarbijate huvisid kõigis liidu poliitikavaldkondades. Tarbijakaitse tegevuskava eesmärk on koostada strateegia, mille raames poliitilised meetmed toetavad tarbijaid tõhusalt ja tulemuslikult kõigis eluetappides, tagades neile pakutavate toodete ja teenuste ohutuse, teavitades ja harides neid, toetades tarbijaid esindavaid organisatsioone, tugevdades tarbijate õigusi, andes neile juurdepääsu õigusemõistmisele ja õiguskaitsevahenditele ning tagades tarbijakaitse-alaste õigusaktide täitmise.

(5) Hiljutine majandussurutis on esile toonud hulga selliseid puudujääke ja vastuolusid siseturul, mis mõjutavad negatiivselt tarbijate ja kodanike usaldust. Kuigi on vaja arvesse võtta eelarvepiiranguid, mille tingimustes liit praegu tegutseb, peaks liit siiski tagama piisavad rahalised vahendid programmi eesmärkide saavutamiseks ning seega toetama strateegiat „Euroopa 2020”.

(6) Siseturu väljakujundamiseks on väga oluline kaotada järelejäanud põhjendamatud ja ebaproportsionaalsed tõkked, mis takistavad siseturu nõuetekohast toimimist, ning parandada kodanike usaldust süsteemi vastu, eelkõige piiriüleste ostude sooritamisel. Liit peaks seadma eesmärgiks õigete tingimuste loomise tarbijatele suurema mõjuvõimu andmiseks, tagades neile piisavad vahendid, teadmised ja pädevuse, et nad saaksid teha läbimõeldud otsuseid, ja suurendades tarbijate teadlikkust.

⁽¹⁾ ELT C 181, 21.6.2012, lk 89.

⁽²⁾ ELT C 225, 27.7.2012, lk 217.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 14. jaanuari 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 11. veebruari 2014. aasta otsus.

- (7) Käesolevas määruses võetakse arvesse majanduslikku, sotsiaalset ja tehnilist keskkonda ning samaaegselt tekkida võivaid probleeme. Eelkõige püütakse programmi alusel rahastatavate meetmetega lahendada küsimusi, mis on seotud üleilmastumisega, digiteerimisega, asjaoluga, et tarbijatel tuleb teha üha keerukamaid otsuseid, vajadusega liikuda säästvamate tarbimisharjumuste poole, elanikkonna vananemisega, sotsiaalse tõrjutusega ja haavatavate tarbijatega. Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 12 kohaselt on tarbijate huvidega arvestamine kõikides liidu poliitikavaldkondades väga tähtis. Kooskõlastamine teiste liidu poliitikasuundade ja programmidega on peamine alus, millega tagatakse tarbijate huvide täielik arvessevõtmine muudes poliitikavaldkondades. Koostöö saavutamiseks ja topele töö vältimiseks peaksid muud liidu rahalised vahendid ja programmid toetama rahaliselt tarbijate huvide integreerimist asjaomastesse valdkondadesse.
- (8) Programm peaks tagama tarbijakaitse kõrge taseme, pöörates erilist tähelepanu haavatavatele tarbijatele, et võtta arvesse nende konkreetseid vajadusi ja suurendada nende suutlikkust vastavalt Euroopa Parlamendi 22. mai 2012. aasta resolutsioonis kaitsetumate tarbijate õiguste tugevdamise strateegia kohta ⁽¹⁾ esitatud üleskutsele. Eelkõige peaks programm tagama, et haavatavatel tarbijatel on juurdepääs kaupade ja teenuste käsitlevale teabele, et neil oleksid võrdsed võimalused teha oma valikuid vabalt ja läbimõeldult, eriti kuna haavatavatel tarbijatel võib olla raskusi tarbijale suunatud teabe juurdepääsul ja sellest arusaamisega, ning seega on nende puhul eksitamise oht.
- (9) Eelkõige peaks programm arvestama lastega, sealhulgas tehes koostööd sidusrühmadega, tagamaks et nende poolt alaealistele suunatud reklaam oleks vastutustundlik, pidades silmas eelkõige eksitavat internetireklaami.
- (10) Kõnealused meetmed tuleks sätestada programmis, millega luuakse liidu raamistik nende meetmete rahastamiseks. Kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 ⁽²⁾ artikliga 54 on käesolev määrus programmi meetmete ja rakendamise õiguslikuks aluseks. Käesolev määrus tugineb meetmetele,
- mida rahastati vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusele nr 1926/2006/EÜ ⁽³⁾ ning jätkab nende elluviimist.
- (11) Tarbijakaitset on oluline täiustada. Selle üldeesmärgi saavutamiseks tuleks kehtestada erieesmärgid seoses ohutusega, tarbijate teavitamise ja harimisega, tarbijaorganisatsioonide toetamisega liidu tasandil, õiguste ja kaebuste lahendamise ning tarbija õiguste jõustamisega. Programmi raames võetud meetmete väärtuse ja mõju üle tuleks teostada regulaarset seiret ja neid tuleks regulaarselt hinnata, et hõlbustada arukamat poliitika kujundamist tarbijate huvisid silmas pidades. Tarbijapoliitika ning eelkõige võetud meetmete täpse mõju hindamiseks tuleks välja töötada näitajad, mille väärtust tuleks aga hinnata laiemas kontekstis.
- (12) Oluline on suurendada tarbijate usaldust. Selle eesmärgi saavutamiseks on vaja laiendada meetmete ulatust, eelkõige andes rahalist toetust liidu tasandi tarbijaorganisatsioonidele ja Euroopa tarbijakeskustele, võttes arvesse nende tähtsat osa tarbijate teavitamisel ja abistamisel seoses tarbijate õigustega, tarbijate toetamisel tarbijavahendustes, eelkõige seoses juurdepääsuga asjakohastele vahendite lahendamise mehhanismidele, ning edendades tarbijate huve siseturu nõuetekohasel toimimisel. Nimetatud organisatsioonid ja keskused peaksid olema võimelised edendama tarbijakaitset ja suurendama tarbijate usaldust, võttes praktilisi meetmeid ning pakkudes inimeste vajadustega kohandatud abi, teavet ja haridust.
- (13) On vaja ette näha rahastamiskõlblikud meetmed, mille kaudu neid eesmärgi saavutada.
- (14) On vaja määrata kindlaks toetuse saamise tingimustele vastavate potentsiaalsete toetusesaajate kategooriad.
- (15) Programmi lähtesumma Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 2. detsembri 2013. aasta eelarvedistsipliini, eelarvealast koostööd ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe, ⁽⁴⁾ punkti 17 tähenduses on ette nähtud käesolevas määruses, ilma et see mõjutaks ELi toimimise lepingus sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu eelarvealast pädevust.

⁽¹⁾ ELT C 264 E, 13.9.2013, lk 11.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, 26.10.2012, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta otsus nr 1926/2006/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse tarbijapoliitika tegevusprogramm aastateks 2007–2013 (ELT L 404, 30.12.2006, lk 39).

⁽⁴⁾ ELT C 373, 20.12.2013, lk 1.

- (16) Pidades programmi rakendamisel silmas usaldusväärse finantsjuhtimise, läbipaistvuse ja paindlikkuse põhimõtteid, tuleks võimaldada täitevasutusel tegevust jätkata, kui on täidetud kõik nõukogu määruses (EÜ) nr 58/2003 ⁽¹⁾ sätestatud nõuded.
- (17) Liidu ja liikmesriikide rahaliste vahendite kasutamist tarbijaohutuse, tarbijate harimise ning tarbijate õiguste ja nende jõustamise vallas tuleks paremini koordineerida, et tagada vastastikune täiendavus, suurem tõhusus ja nähtavus ning saavutada eelarveline koostoime.
- (18) Euroopa Majanduspiirkonna lepinguga on ette nähtud koostöö tarbijakaitse valdkonnas ühelt poolt liidu ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Euroopa Majanduspiirkonnas osalevate Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsiooni riikide vahel. Samuti tuleks ette näha programmi osalemise võimalus teistele riikidele, eelkõige liidu naaberriikidele ning riikidele, kes taotlevad liidu liikmeks saamist, kandidaatidele ja ühinevatele riikidele.
- (19) Programmi rakendamise kontekstis ning tootmisahela üleilmastumist ja turgude järjest suuremat vastastikust sõltuvust silmas pidades tuleks soodustada koostööd programmis mitteosalevate kolmandate riikidega, võttes arvesse asjakohaseid kõnealuste riikide ja liidu vahel sõlmitud lepinguid.
- (20) Komisjonil peaks olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte II lisas sätestatud näitajate kohandamiseks, et võtta arvesse muutusi tarbijakaitset käsitlevas õigusraamistikus, ja I lisa muutmiseks, et jätta sellest komisjoni hindamisaruande tulemuste arvessevõtmiseks välja konkreetseid meetmeid. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (21) Selleks et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused iga-aastaste tööprogrammide vastuvõtmiseks. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ⁽²⁾. Kuna programmis ei ole sätestatud tooteohutuse kriteeriume, vaid selle eesmärk on anda rahalist toetust tooteohutuspoliitika rakendamise vahenditele, ning arvestades, et asjaomane summa on suhteliselt väike, on kohane kasutada nõuandemenetlust.
- (22) Liidu finantshuve tuleks kogu kulutsükli jooksul kaitsta proportsionaalsete meetmetega, mille hulgas on meetmed eeskirjade eiramise ennetamiseks, avastamiseks ja uurimiseks, kaotatud, alusetult makstud või vääralt kasutatud rahaliste vahendite tagasinõudmiseks ning vajaduse korral haldus- ja rahalised karistused kooskõlas määrusega (EL, Euratom) nr 966/2012.
- (23) Kuna käesoleva määruse eesmärke ei suuda liikmesriigid küsimuste piiriülese iseloomu tõttu piisavalt saavutada, küll aga saab neid liidu meetmete suurema potentsiaali tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealusel artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (24) Otsus nr 1926/2006/EÜ tuleks tunnistada kehtetuks.
- (25) On asjakohane tagada sujuv ja katkestusteta üleminek otsusega nr 1926/2006/EÜ loodud ühenduse 2007.–2013. aasta tarbijapoliitika tegevusprogrammilt käesolevale programmile, eelkõige seoses mitmeaastaste meetmete jätkamise ning eelmise programmi edusamude ja suuremat tähelepanu vajavate valdkondade hindamisega. Lisaks on asjakohane viia käesoleva programmi kehtivusaeg vastavusse aastateks 2014–2020 ettenähtud mitmeaastase finantsraamistiku kehtivusajaga, mis on sätestatud nõukogu määruses (EL, Euratom) nr 1311/2013 ⁽³⁾. Seetõttu tuleks käesolevat programmi kohaldada alates 1. jaanuarist 2014. Alates 1. jaanuarist 2021 peaksid tehnilise ja haldusabi assigneeringud vajaduse korral katma kulud, mis on seotud 2020. aasta lõpuks veel lõpule viimata meetmete haldamisega,
- ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:
- Artikkel 1
- Mitmeaastane tarbijakaitseprogramm**
- Käesoleva määrusega luuakse mitmeaastane tarbijakaitseprogramm ajavahemikuks 1. jaanuar 2014 kuni 31. detsember 2020 (edaspidi „programm“).
- ⁽¹⁾ Nõukogu 19. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 58/2003, millega kehtestatakse nende täitevasutuste põhikiri, kellele usaldatakse teatavad ühenduse programmide juhtimisega seotud ülesanded (EÜT L 11, 16.1.2003, lk 1).
- ⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).
- ⁽³⁾ Nõukogu 2. detsembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 1311/2013, millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014–2020 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 884).

Artikkel 2

Üldeesmärk

Programmi üldeesmärk on tagada tarbijakaitse kõrge tase, suurendada tarbijate mõjuvõimu ning anda tarbijatele siseturul keskne koht aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu üldise strateegia raames. Selleks aitab programm kaitsta tarbijate tervist, ohutust, õiguslikke ning majandushuve ning edendada nende õigust olla informeeritud ja haritud ning oma huvide kaitseks organiseeruda, toetades tarbijahuvide integreerimist teistesse poliitikavaldkondadesse. Programmiga täiendatakse, toetatakse ja jälgitakse liikmesriikide poliitikat.

Artikkel 3

Erieesmärgid ja näitajad

1. Artiklis 2 osutatud üldeesmärgi täitmisel lähtutakse järgmistest erieesmärkidest:

a) I eesmärk – ohutus: tugevdada ja suurendada tooteohutust tõhusa turujärelevalve abil kogu liidus.

Selle eesmärgi täitmist mõõdetakse eelkõige ELi ohtlike tarbekaupade kiirhoiatussüsteemi (RAPEX) tegevuse ja tulemuslikkuse alusel;

b) II eesmärk – tarbijate teavitamine ja harimine ning tarbijaorganisatsioonide toetamine: parandada tarbijate harimist ja teavitamist ning suurendada nende teadlikkust oma õigustest, arendada välja tarbijapoliitika tõendusbaas ja toetada tarbijaorganisatsioone, võttes muu hulgas arvesse haavatavate tarbijate erivajadusi;

c) III eesmärk – õigused ja õiguskaitse: arendada ja tugevdada tarbijate õigusi, eelkõige arukate regulatiivsete meetmete abil, ning parandada nende võimalust kasutada lihtsaid, tõhusaid, otstarbekaid ja soodsaid kaebuste lahendamise mehhanisme, sealhulgas vaidluste kohtuvälist lahendamist.

Selle eesmärgi täitmist mõõdetakse eelkõige juhtude järgi, mil piiriüleste vaidluste lahendamiseks on kasutatud vaidluste kohtuvälise lahendamise mehhanismi, ning kogu liitu hõlmava vaidluste veebipõhise lahendamise süsteemi tegevuse põhjal ja nende tarbijate protsendimäära põhjal, kes on astunud samme oma probleemide lahendamiseks;

d) IV eesmärk – jõustamine: toetada tarbijate õiguste jõustamist riiklike täitevasutuste vahel koostöö tugevdamise ja tarbijate nõustamise kaudu.

Selle eesmärgi täitmist mõõdetakse eelkõige tarbijakaitsealase koostöö võrgustiku teabevoos taseme ja koostöö tulemuslikkuse põhjal ning Euroopa tarbijakeskuste tegevuse ja selle põhjal, mil määral tarbijad on nendest teadlikud.

Tarbijate teavitamise ja osalemise kõrge tase on valdkonnaülene prioriteet ja seetõttu nähakse see võimaluse korral sõnaselgelt ette kõigi programmi alusel rahastatavate eesmärkide ja meetmete puhul.

2. Näitajate kirjeldus on sätestatud II lisas.

3. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 15 vastu delegeeritud õigusakte II lisas sätestatud näitajate kohandamiseks.

Artikkel 4

Rahastamiskõlblikud meetmed

Artiklis 3 osutatud erieesmärkide saavutamiseks võetakse järgmises loetelus esitatud rahastamiskõlblikke meetmeid:

a) I eesmärk – ohutus:

1) tarbijate tervise ja ohutusega seotud teaduslikud nõuanded ja riskianalüüs seoses toiduks mittekasutatavate toodete ja teenustega, sealhulgas toetus komisjoni otsusega nr 2008/721/EÜ ⁽¹⁾ loodud sõltumatutele teaduskomiteedele oma ülesannete täitmiseks;

2) tooteohutuslaste turujärelevalve- ja täitemeetmete kooskõlastamine Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/95/EÜ ⁽²⁾ alusel ning meetmed tarbijateenuste ohutuse parandamiseks;

3) kosmeetikatoodete andmebaaside haldamine ja edasiarendamine;

b) II eesmärk – tarbijate teavitamine ja harimine ning tarbijaorganisatsioonide toetamine:

⁽¹⁾ Komisjoni 5. augusti 2008. aasta otsus nr 2008/721/EÜ, millega luuakse teaduskomiteede ja ekspertide nõuandev struktuur tarbijaohtuse, rahvatervise ja keskkonnaga seotud valdkondades ning tunnistatakse kehtetuks otsus 2004/210/EÜ (ELT L 241, 10.9.2008, lk 21).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. detsembri 2001. aasta direktiiv 2001/95/EÜ üldise tooteohutuse kohta (EÜT L 11, 15.1.2002, lk 4).

- 4) tarbijaid mõjutavates valdkondades poliitika kujundamiseks tõendusbaasi koostamine ja sellele ligipääsu parandamine, et koostada arukad ja sihipärased eeskirjad ning tuvastada võimalikud turuhäired või muutused tarbijate vajadustes; see oleks aluseks tarbijapoliitika arendamisel, tarbijatele kõige enam probleeme valmistavate valdkondade kindlaksmääramisel ja tarbijate huvide integreerimisel teistesse liidu poliitikavaldkondadesse;
- 5) toetus liidu tasandi tarbijaorganisatsioonide rahastamise kaudu ning liidu, riiklike ja piirkondlike tarbijaorganisatsioonide suutlikkuse suurendamise kaudu, suurendades läbipaistvust ning parimate tavade ja eksperditeadmiste vahetamist;
- 6) tarbijaturgude ja tarbijale antava teabe läbipaistvuse suurendamine, tagades, et tarbijate käsutuses on võrreldavad, usaldusväärsed ja kergesti kättesaadavad andmed, sealhulgas piiriüleste juhtumite puhul, et aidata tarbijatel võrrelda mitte ainult kaupade ja teenuste hindu, vaid samuti nende kvaliteeti ja kestlikkust;
- 7) tarbijate ulatuslikum harimine kui elukestev protsess, pöörates erilist tähelepanu haavatavatele tarbijatele;
- c) III eesmärk – õigused ja õiguskaitse:
- 8) komisjoni poolt tarbijakaitse-alaste õigusaktide ja muude regulatiivsete algatuste ettevalmistamine, nende liikmesriikide õigusesse ülevõtmise jälgimine ja sellele järgnev mõju hindamine, samuti kaasregulatsiooni ja iseregulatsiooni algatuste toetamine ja nendest algatustest tarbijaturgudele tuleneva tegeliku mõju jälgimine;
- 9) tarbijate jaoks vaidluste lahendamise mehhanismide, eelkõige vaidluste kohtuvälise lahendamise mehhanismide kättesaadavuse lihtsustamine, sealhulgas kogu liitu hõlmava vaidluste veebipõhise lahendamise süsteemi kaudu ja vaidluste kohtuvälise lahendamise riiklike asutuste võrgustiku loomise kaudu, pöörates erilist tähelepanu piisavatele haavatavate tarbijate vajadusi ja õigusi toetavatele meetmetele; tarbijate vaidluste lahendamise mehhanismide toimimise ja tulemuslikkuse jälgimine, muu hulgas vastavate IT-vahendite väljaarendamise ja haldamise kaudu, ning olemasolevate parimate tavade ja kogemuste vahetamine liikmesriikides;
- d) IV eesmärk – jõustamine:
- 10) seire- ja jõustamistegevuse koordineerimine seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 2006/2004 ⁽¹⁾;
- 11) rahaline toetus ühismeetmetele, mis võetakse koos avalik-õiguslike asutuste või mittetulundusühendustega, mis moodustavad liidu võrgustikud, mille eesmärk on tarbijate teavitamine ja abistamine, et tarbijad saaksid kasutada oma õigusi ja asjakohaseid vaidluste lahendamise võimalusi, sealhulgas vaidluste veebipõhise kohtuvälise lahendamise mehhanisme (Euroopa tarbijakeskuste võrgustik).
- Asjakohasel juhul täpsustatakse käesoleva artikli esimeses lõigus sätestatud rahastamiskõlblikke meetmeid täiendavalt I lisas, kus esitatakse konkreetsete meetmete loetelu.

Artikkel 5

Toetuse saamise tingimustele vastavad toetusesaajad

1. Liidu tasandi tarbijaorganisatsioonide toimimiseks ette nähtud toetust võib anda Euroopa tarbijaorganisatsioonidele, mis vastavad kõikidele järgmistele tingimustele:

a) nad on valitsusvälised mittetulundusühendused, mis ei sõltu tööstuse, kaubanduse ja ettevõtluse ega muudest vastandlikest huvidest ning mille põhieesmärk ja -tegevus on liidu tarbijate tervise, ohutuse ning majanduslike ja õiguslike huvide edendamine ning kaitse;

b) nad on saanud volituse esindada tarbijate huve liidu tasandil vähemalt poolte liikmesriikide organisatsioonidelt, kes esindavad tarbijaid kooskõlas riigisisese korra või tavaga ja kes tegutsevad piirkondlikul või riigi tasandil.

2. Programmi eesmärkide saavutamisele kaasa aitavaid põhimõtteid ja poliitikavaldkondi edendavate rahvusvaheliste organisatsioonide toimimiseks ette nähtud toetusi võib anda organisatsioonidele, mis vastavad kõikidele järgmistele tingimustele:

a) nad on valitsusvälised mittetulundusühendused, mis ei sõltu tööstuse, kaubanduse, ettevõtluse ega muudest vastandlikest huvidest ning mille põhieesmärk ja -tegevus on tarbijate tervise, ohutuse ning majanduslike ja õiguslike huvide edendamine ning kaitse;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. oktoobri 2004. aasta määrus (EÜ) nr 2006/2004 tarbijakaitse seaduse jõustamise eest vastutavate siseriiklike asutuste vahelise koostöö kohta (ELT L 364, 9.12.2004, lk 1).

b) nad tegelevad kõigi järgmiste tegevustega: on liidu ja kolmandate riikide tarbijate esindajate jaoks ametlikuks mehhanismiks, mille kaudu osaleda poliitilistes aruteludes ja poliitikakujunduses, korraldavad kohtumisi poliitikavaldkondade ametnike ja seadusandjatega, et edendada tarbijate huve ja olla nende huvide eestkõnelejaks ametivõimude ees, teevad kindlaks tarbijate mureküsimused ja probleemid, soodustavad tarbijate seisukohtade arvessevõtmist kahepoolsetes suhetes liidu ja kolmandate riikide vahel, aitavad kaasa eksperditeadmiste vahetamisele ja levitamisele tarbijakaitse küsimustes liidus ja kolmandates riikides ning koostavad valdkonnapoliitilisi soovitusi.

3. Tooteohutuse valdkonnas meetmete jõustamise koordineerimiseks loodud liidu tasandi organite toimimiseks ette nähtud toetust võib anda organisatsioonidele, mida on sel eesmärgil liidu õigusaktidega tunnustatud.

4. Tegevustoetust kogu liitu hõlmavatele organitele, mis tegelevad toimimisjuhiste, parima tava ja hinnasuuniste, tootekvaliteedi ja kestlikkuse võrdlemisega, võib anda organitele, mis vastavad kõikidele järgmistele tingimustele:

a) nad on valitsusvälised mittetulundusühendused, mis ei sõltu tööstuse, kaubanduse, ettevõtluse ega muudest vastandlikest huvidest ning mille põhieesmärk ja -tegevus on muu hulgas tarbijahuvidede edendamine ja kaitse;

b) nad tegutsevad vähemalt pooltes liikmesriikides.

5. Toetust tarbijapoliitikat käsitlevate eesistujariigi ürituste korraldamiseks võib anda nõukogu koosseisude, välja arvatud välisasjade nõukogu eesistujaks oleva liikmesriigi ametiasutustele või selle liikmesriigi poolt määratud organitele.

6. Tegevustoetust tarbijakaitseküsimuste eest vastutavatele liikmesriikide ametiasutustele ja kolmandate riikide samaväärsetele ametiasutustele võib anda asutusele, millest liikmesriik või käesoleva määruse artiklis 7 osutatud kolmas riik on määruse (EÜ) nr 2006/2004 või direktiivi 2001/95/EÜ kohaselt komisjonile teatanud, või nimetatud ametiasutuste poolt selleks sõnaselgelt määratud mittetulundusühendustele.

7. Toetust liikmesriikide ja kolmandate riikide täitevametnikele võib anda nende asutuste ametnikele, millest liikmesriik või käesoleva määruse artiklis 7 osutatud kolmas riik on määruse (EÜ) nr 2006/2004 ja direktiivi 2001/95/EÜ kohaselt komisjonile teatanud.

8. Tegevustoetust võib anda asutusele, mille on määranud liikmesriik või artiklis 7 osutatud kolmas riik ja mis on läbi paistva menetluse kaudu valitud mittetulundusühendus või avalik-õiguslik asutus. Määratud asutus peab kuuluma liidu võrgustikku, mis tegeleb tarbijate teavitamise ja abistamisega, et aidata tarbijatel teostada oma õigusi ja kasutada asjakohaseid vaidluste lahendamise võimalusi (Euroopa tarbijakeskuste võrgustik). Komisjoni ja Euroopa tarbijakeskuste võrgustiku ja/või selle võrgustiku moodustavate asutuste vahel võib luua raampartnerluse kui pikaajalise koostöö mehhanismi.

9. Tegevustoetusi võib anda kaebusi menetlevatele organitele, mis on asutatud ja tegutsevad liidu liikmesriikides ja Euroopa Majanduspiirkonnas osalevates Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsiooni riikides ning mille ülesanne on koguda tarbijate kaebusi või üritada neid kaebusi lahendada või anda tarbijatele nõu või teavet kaebuste või päringute kohta ning mis osalevad kolmanda poolena tarbija poolt kaupleja kohta esitatud kaebuses või päringus. Nende hulka ei kuulu tarbijakaebuste lahendamise mehhanismid, mida hoiavad töös ettevõtjad ja mis tegelevad otse tarbijalt saadud päringute ja kaebustega, ega ettevõtja enda poolt või tema nimel juhitud kaebuste menetlemise teenust pakkuvad mehhanismid.

Artikkel 6

Finantsraamistik

1. Programmi rakendamise rahastamispakett ajavahemikul 1. jaanuar 2014 kuni 31. detsember 2020 on 188 829 000 eurot jooksevhindades.

2. Euroopa Parlament ja nõukogu kinnitavad iga-aastased assigneeringud mitmeaastase finantsraamistiku piires.

Artikkel 7

Kolmandate riikide osalemine programmis

Programmis võivad osaleda:

a) Euroopa Majanduspiirkonnas osalevad Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsiooni riigid Euroopa Majanduspiirkonna lepingus sätestatud tingimustel;

b) kolmandad riigid, elukõige ühinevad riigid, kandidaatriigid ja potentsiaalsed kandidaadid ning Euroopa naabruspoliitikaga hõlmatud riigid vastavalt nende liidu programmides osalemise üldtingimustele ja üldistele põhimõtetele, mis on sätestatud nendega sõlmitud raamlepingutes, assotsiatsiooninõukogu otsustes või muudes samalaadsetes kokkulepetes.

Artikkel 8

Sekkumise liigid ja maksimaalne kaasrahastamismäär

1. Vastavalt määrusele (EL, Euratom) nr 966/2012 võib liidu rahalist toetust anda kas toetuste või avalike hangete kujul või sekkudes mõnel muul moel, mis on vajalik käesoleva määruse artiklites 2 ja 3 nimetatud eesmärkide saavutamiseks.

2. Liidu toetused ja nende vastavad maksimummäärad on järgmised:

- a) toetused artikli 5 lõikes 1 määratletud liidu tasandi tarbija-organisatsioonide toimimiseks: kuni 50 % rahastamiskõlblikest kuludest;
- b) toetused artikli 5 lõikes 2 määratletud programmi eesmärkide saavutamisele kaasa aitavaid põhimõtteid ja poliitika-valdkondi edendavate rahvusvaheliste organite toimimiseks: kuni 50 % rahastamiskõlblikest kuludest;
- c) toetused artikli 5 lõikes 3 määratletud selliste liidu tasandi organite toimimiseks, mis on loodud tooteohutuse valdkonna jõustamistegevuse koordineerimiseks ja keda on sel otstarbel liidu õigusaktides tunnustatud: kuni 95 % rahastamiskõlblikest kuludest;
- d) tegevustoetused artikli 5 lõikes 4 määratletud kogu liitu hõlmavatele organitele, mis tegelevad toimimisjuhiste, parimate tavade, hinnasuuniste, tootekvaliteedi ja kestlikkuse võrdluste väljaarendamisega: kuni 50 % rahastamiskõlblikest kuludest;
- e) toetused tarbijapoliitika teemaliste eesistujariigi ürituste korraldamiseks nõukogu koosseisude, välja arvatud välis- asjade nõukogu eesistujaks oleva liikmesriigi ametiasutustele või selle liikmesriigi poolt määratud organitele: kuni 50 % rahastamiskõlblikest kuludest;
- f) tegevustoetused artikli 5 lõikes 6 määratletud tarbijakaitse- küsimuste eest vastutavatele liikmesriikide ametiasutustele ja artikli 7 alusel programmis osalevate kolmandate riikide samaväärsetele ametiasutustele, kuni 50 % rahastamiskõlblikest kuludest, välja arvatud eriliselt kasulike tegevuste puhul, kui liidu toetus rahastamiskõlblike kulude katmiseks on kuni 70 %;

g) artikli 5 lõikes 7 määratletud liikmesriikide ja artikli 7 alusel programmis osalevate kolmandate riikide täitevametnike vahetuseks ettenähtud toetused: reisikulude ja päevarahade hüvitamine;

h) tegevustoetus artikli 5 lõikes 8 määratletud asutustele, kelle on määranud liikmesriigid või artiklis 7 osutatud kolmandad riigid: kuni 70 % rahastamiskõlblikest kuludest;

i) tegevustoetus artikli 5 lõikes 9 määratletud riigisisestele kaebusi menetlevatele organitele: kuni 50 % rahastamiskõlblikest kuludest.

3. Tegevus loetakse lõike 2 punkti f tähenduses eriliselt kasulikuks tegevuseks, kui:

- a) toetuse puhul, mis antakse ametiasutustele, millest on komisjonile teatatud määruse (EÜ) nr 2006/2004 kohaselt, on kaasatud vähemalt kuus liikmesriiki või kui tegevus puudutab rikkumisi, mis tekitavad kahju või võivad tekitada kahju kahes või enamas liikmesriigis;
- b) tarbekaupade ohutuse eest vastutavatele ametiasutustele antava toetuse puhul on kaasatud vähemalt kümne liikmesriigi ametiasutused, kes osalevad direktiivi 2001/95/EÜ artiklis 10 osutatud tooteohutuse eest vastutavate liikmesriikide asutuste Euroopa võrgustikus, või kui tegevus aitab kaasa liidu õigusaktis sätestatud turujärelevalve meetmete rakendamisele tarbekaupade ohutuse valdkonnas.

Artikkel 9

Haldus- ja tehniline abi

1. Programmi jaoks eraldatud rahalistest vahenditest võib katta ka kulusid, mis on seotud programmi juhtimiseks ja selle eesmärkide saavutamiseks vajalike ettevalmistustööde, seire-, kontrolli-, auditeerimise ja hindamisega, muu hulgas liidu poliitiliste prioriteetide tutvustamisega, niivõrd kui need on seotud käesoleva määruse üldesmärgiga, ning kõiki teisi tehnilisi ja haldusabiga seotud kulusid, mis komisjonil programmi haldamisel tekivad.

2. Lõikes 1 osutatud ettevalmistustööde, seire-, kontrolli-, auditeerimise ja hindamisega ning tehnilise ja haldusabiga seotud kulude katmiseks eraldatud kogusumma ei ületa 12 % programmi jaoks eraldatud eelarvest.

Artikkel 10

Rakendusmeetodid

Komisjon rakendab programmi määrase (EL, Euratom) nr 966/2012 artiklis 58 osutatud eelarve täitmise viise kasutades.

Artikkel 11

Kooskõla ja vastastikune täiendavus muude poliitikavaldkondadega

Koostöös liikmesriikidega tagab komisjon programmi üldise kooskõla ja vastastikuse täiendavuse liidu muude asjakohaste poliitikavaldkondade, vahendite ja meetmetega, eelkõige aastateks 2014–2020 loodud mitmeastase õiguste, võrdõiguslikkuse ja kodakondsuse programmi⁽¹⁾ raames.

Artikkel 12

Iga-aastased tööprogrammid

Komisjon rakendab programmi iga-aastaste tööprogrammide kaudu. Iga-aastaste tööprogrammidega rakendatakse järjekindlalt artiklites 2 ja 3 sätestatud eesmärgid ning artiklis 4 sätestatud meetmeid, mida on täpsustatud I lisas.

Komisjon võtab iga-aastased tööprogrammid vastu rakendusaktidena kooskõlas käesoleva määrase artikli 16 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega. Nimetatud rakendusaktides sätestatakse määruks (EL, Euratom) nr 966/2012 ette nähtud elemendid, eelkõige:

- a) meetmete rakendamine kooskõlas käesoleva määrase artikliga 4 ja I lisaga ning rahaliste vahendite soovituslik jaotus;
- b) kavandatud hankemenetluste ja toetustaotluste esitamise ajakava.

Artikkel 13

Hindamine ja tulemustest teavitamine

1. Liikmesriigid annavad komisjoni taotluse alusel teavet programmi meetmete rakendamise ja mõju kohta.

2. Komisjon teeb järgmist:

a) 30. septembriks 2017:

- i) vaatab üle kõigi meetmete eesmärkide saavutamise (tulemuste ja mõju seisukohast), artiklis 4 sätestatud rahastamiskõlblike meetmete ja I lisas osutatud konkreetsete

meetmete rakendamise seisu, artiklis 5 sätestatud tingimustel toimuva rahaliste vahendite eraldamise toetusesaajatele, vahendite kasutamise tõhususe ja lisandväärtuse Euroopa jaoks, võttes arvesse tarbijakaitse valdkonna arengut ja pidades silmas otsust meetmete jätkamise, muutmise või peatamise kohta;

- ii) esitab saadud ülevaate kohta hindamisaruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule;

b) 31. detsembriks 2017 esitab vajaduse korral seadusandliku ettepaneku või, kui kohaldatakse lõiget 3, võtab vastu delegeeritud õigusakti.

Lisaks sellele käsitletakse hindamisaruandes lihtsustamise ulatust, selle sisemist ja välist järjepidevust, kõikide eesmärkide jätkuvat asjakohasust ning meetmete panust liidu aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu eesmärkide saavutamisse. Selles võetakse arvesse eelmise programmi pikaajalise mõju hindamise tulemusi.

Tuleb hinnata ka programmi pikemaajalist mõju ja selle tulemuste kestlikkust, et sellest lähtuvalt teha otsus edaspidise programmi võimaliku jätkamise, muutmise või peatamise kohta.

3. Võtmaks arvesse olukorda, mille puhul lõike 2 kohases hindamisaruandes järeldatakse, et I lisas toodud konkreetseid meetmeid ei ole 31. detsembriks 2016 rakendatud ning neid ei saa programmiperioodi lõpuks rakendada, sealhulgas, kui need konkreetsed meetmed ei ole enam artiklites 2 ja 3 sätestatud eesmärkide saavutamiseks asjakohased, võtab komisjon kooskõlas artikliga 15 vastu delegeeritud õigusaktid I lisa muutmiseks, jättes sellest asjaomased konkreetsed meetmed välja.

4. Komisjon avaldab käesoleva määrase kohaselt võetud meetmete tulemused.

Artikkel 14

Liidu finantshuvide kaitse

1. Komisjon võtab asjakohaseid meetmeid, mis tagavad, et käesoleva määrase alusel rahastatavate meetmete rakendamisel kohaldatakse liidu finantshuvide kaitseks pettuste/kelmuse, korruptsiooni ja muu ebaseadusliku tegevuse eest ennetavaid meetmeid ja tõhusaid kontrolle ning eeskirjade eiramise avastamise korral nõutakse alusetult makstud summad tagasi ja määratakse asjakohasel juhul tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad haldus- ja rahalised karistused.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1381/2013, millega luuakse õiguste, võrdõiguslikkuse ja kodakondsuse programm aastateks 2014–2020 (ELT L 354, 28.12.2013, lk 62).

2. Komisjonil või tema esindajatel ning Euroopa Kontrollikojal on õigus auditeerida nii dokumentide põhjal kui ka kohapeal kõiki toetusesaajaid, töövõtjaid ja alltöövõtjaid, kes on saanud käesoleva määruse alusel liidu rahalisi vahendeid.

3. Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) võib korraldada juurdlusi, sealhulgas kohapealseid kontrolle ja inspekteerimisi Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrmises (EL, Euratom) nr 883/2013⁽¹⁾ ja nõukogu määrmises (Euratom, EÜ) nr 2185/96⁽²⁾ sätestatud korras, et teha kindlaks, kas toetuslepingu, toetuse andmise otsuse või käesoleva määruse alusel rahastatud lepinguga seoses on esinenud pettust/kelmust, korruptsiooni või muud liidu finantshuve kahjustavat ebaseaduslikku tegevust.

4. Ilma et see piiraks lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamist, sisaldavad käesoleva määruse rakendamise tulenevad kolmandate riikide ja rahvusvaheliste organisatsioonidega sõlmitud koostöölepingud ning lepingud, toetuslepingud ja toetuse määramise otsused sätteid, mis annavad komisjonile, Euroopa Kontrollikojale ja OLAFile sõnaselgelt õiguse korraldada oma vastava pädevuse piires kõnealust auditeerimist ja juurdlust.

Artikkel 15

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 3 lõikes 3 ja artikli 13 lõikes 3 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile programmi rakendamise ajaks.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 3 lõikes 3 ja artikli 13 lõikes 3 osutatud volituste delegerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT L 248, 18.9.2013, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrus (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest (EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2).

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 3 lõike 3 ja artikli 13 lõike 3 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 16

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 4.

Artikkel 17

Üleminekumeetmed

1. Otsuse nr 1926/2006/EÜ artiklit 6 kohaldatakse jätkuvalt nimetatud otsusega hõlmatud meetmete suhtes, mida ei ole 31. detsembriks 2013 veel lõpule viidud. Seepärast võib programmi jaoks eraldatud rahalistest vahenditest katta ka otsuse nr 1926/2006/EÜ ja programmi alusel võetud meetmete vahelise ülemineku tagamiseks vajaliku tehnilise ja haldusabi kulud.

2. Vajaduse korral võib assigneeringuid artiklis 9 sätestatud kulude katmiseks kajastada eelarves ka pärast 31. detsembrit 2020, et võimaldada selliste meetmete haldamist, mida ei ole 31. detsembriks 2020 veel lõpule viidud.

Artikkel 18

Kehtetuks tunnistamine

Otsus nr 1926/2006/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2014.

Artikkel 19

Jõustumine ja kohaldamise alguskuupäev

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2014.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 26. veebruar 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

I LISA

MEETMETE LIIGID

I eesmärk

Ohutus: tugevdada ja suurendada tooteohutust tõhusa turujärelevalve abil kogu liidus

1. Tarbijate tervise ja ohutusega seotud teaduslikud nõuanded ja riskianalüüs toiduks mittekasutatavate toodete ja teenuste kohta, sealhulgas toetus otsusega 2008/721/EÜ loodud sõltumatutele teaduskomiteedele oma ülesannete täitmiseks.
2. Tooteohutuslaste turujärelevalve- ja täitemeetmete kooskõlastamine direktiivi 2001/95/EÜ alusel ning meetmed tarbijateenuste ohutuse parandamiseks
 - a) IT-vahendite (nt andmebaaside, info- ja sidesüsteemide) arendamine, ajakohastamine ja hooldus eelkõige eesmärgiga parandada olemasolevate süsteemide tulemuslikkust tänu andmete eksportimise, statistilise sorteerimise ja statistiliste väljavõtete võimaluste parandamisele ning liikmesriikidevahelise andmete vahetamise ja kasutamise lihtsustamisele;
 - b) seminaride, konverentside, töökohtumiste ja koosolekute korraldamine sidusrühmadele ja ekspertidele tooteohutuse valdkonna riskide ja jõustamise alal;
 - c) täitevametnike vahetused ja koolitus, keskendudes riskidel põhineva lähenemisviisi integreerimisele;
 - d) konkreetsed ühised koostöömeetmed toiduks mittekasutatavate toodete ja teenuste ohutuse alal direktiivi 2001/95/EÜ alusel;
 - e) toiduks mittekasutatavate toodete ja teenuste ohutuse järelevalve ja hindamine, sealhulgas täiendavate normide teadmusbaasi või muude ohutuslaste võrdlusaluste loomine ning toodete päritolu kindlakstegemist käsitlevate nõuete selgitamine;
 - f) haldus- ja jõustamisalane ning toodete päritolu kindlakstegemise alane koostöö ning ennetavate meetmete väljatöötamine muude kui käesoleva määruse artiklis 7 määratletud kolmandate riikidega, sealhulgas nende kolmandate riikidega, kust pärineb enamik liidus liidu õigusaktidele mittevastavaks kuulutatud toodetest;
 - g) toetus liidu õigusaktide alusel liikmesriikide vaheliseks täitemeetmete koordineerimiseks tunnustuse saanud organitele.
3. Kosmeetikatoodete andmebaaside haldamine ja edasiarendamine
 - a) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1223/2009 kohaselt loodud kosmeetikatoodetest teatamise portaali haldamine ⁽¹⁾;
 - b) kosmeetikatoodete koostisainete andmebaasi haldamine määruse (EÜ) nr 1223/2009 rakendamise toetuseks.

II eesmärk

parandada tarbijate harimist ja teavitamist ning suurendada nende teadlikkust oma õigustest, arendada välja tarbijapoliitika tõendusbaas ja toetada tarbijaorganisatsioone, võttes samuti arvesse haavatavate tarbijate erivajadusi Tarbijate teavitamine ja harimine ning tarbijaorganisatsioonide toetamine

4. Tarbijaid mõjutavates valdkondades poliitika kujundamiseks tõendusbaasi koostamine ja sellele ligipääsu parandamine, et koostada arukad ja sihipärased eeskirjad ning tuvastada võimalikud turuhäired või muutused tarbijate vajadustes; see oleks aluseks tarbijapoliitika arendamisel, tarbijatele kõige enam probleeme valmistavate valdkondade kindlaksmääramisel ja tarbijate huvide integreerimisel teistesse liidu poliitikavaldkondadesse, sealhulgas
 - a) kogu liitu hõlmavad uuringud ja analüüsid tarbijate ja tarbijaturgude kohta, et koostada arukad ja sihipärased eeskirjad ning tuvastada võimalikud turuhäired või tarbijate vajaduste muutumine;
 - b) andmebaaside väljaarendamine ja hooldus, eelkõige selleks, et teha kogutud andmed kättesaadavaks sidusrühmadele (näiteks tarbijaorganisatsioonid, liikmesriigi ametiasutused, uurimistööde teostajad);

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1223/2009 kosmeetikatoodete kohta (ELT L 342, 22.12.2009, lk 59).

- c) riiklike statistiliste ja muude asjaomaste tõendavate andmete koostamine ja analüüs. Koostöös riigisiseste sidusrühmadega arendatakse eelkõige riiklikku hindu, kaebusi, jõustamist, kaebuste lahendamist käsitlevate andmete ja näitajate kogumist.
5. Toetus liidu tasandi tarbijaorganisatsioonide rahastamise kaudu ning liidu, riigisiseste ja piirkondlike tarbijaorganisatsioonide suutlikkuse suurendamise kaudu, suurendades läbipaistvust ning parimate tavade ja eksperditeadmiste vahetamist
- a) rahaline toetus selliste liidu tasandi tarbijaorganisatsioonide toimimiseks, kes esindavad tarbijate huve käesoleva määruse artikli 5 lõike 1 kohaselt;
- b) piirkondlike, riigisiseste ja Euroopa tarbijaorganisatsioonide suutlikkuse suurendamine eelkõige erinevates keeltes toimuva ja kogu liidus kättesaadava töötajate koolituse ning parimate tavade ja eksperditeadmiste vahetamise kaudu, eelkõige tarbijaorganisatsioonide puhul nendes liikmesriikides, kus need organisatsioonid ei ole piisavalt välja arenenud või kus tarbijate usaldus ja teadlikkus on suhteliselt vähene vastavalt liikmesriikides korraldatud tarbijaturgude ja -keskkonna järelevalve käigus tõendatule;
- c) suurem läbipaistvus ja suurem parimate tavade ja eksperditeadmiste vahetus, eelkõige parema võrgustikutöö abil, mida toetab tarbijaorganisatsioonide internetiportaali loomine eesmärgiga luua võimalus interaktiivseks teabevahetuseks ja võrgustikutööks ning teha koolituskursuste materjalid tasuta kättesaadavaks;
- d) toetus programmi eesmärkidega kooskõlas olevaid põhimõtteid ja poliitikavaldkondi edendavatele rahvusvahelistele organitele.
6. Tarbijaturgude ja tarbijale suunatud teabe läbipaistvuse suurendamine, tagades, et tarbijate käsutuses on võrreldavad, usaldusväärsed ja kergesti kättesaadavad andmed, sealhulgas piiriüleste juhtumite puhul, et aidata tarbijatel võrrelda mitte ainult kaupade ja teenuste hindu, vaid samuti nende kvaliteeti ja kestlikkust
- a) teadlikkuse suurendamise kampaaniad tarbijaid mõjutavates küsimustes, sealhulgas ühismeetmed liikmesriikidega;
- b) toimingud, mis suurendavad tarbijaturgude läbipaistvust nt jaefinantstoodete, energia, digitaal- ja telekommunikatsiooni, transpordi vms osas;
- c) meetmed, mis parandavad tarbijate juurdepääsu asjakohasele, usaldusväärsele ja kergesti kättesaadavale kaupu, teenuseid ja turge käsitlevale teabele, eelkõige kaupade ja teenuste hinda, kvaliteeti ja kestlikkust käsitlevale teabele, kas internetis või mujal (näiteks veebisaitidel, mis võimaldavad teha võrdlusi), ning meetmed selliste veebisaitide hea kvaliteedi ja usaldusväärsuse tagamiseks, sealhulgas seoses piiriüleste ostudega;
- d) meetmed, mis parandavad kaupade ja teenuste säästvat tarbimist käsitleva teabe kättesaadavust tarbijate jaoks;
- e) toetus üritustele, mis käsitlevad liidu tarbijapoliitikat ja mida korraldab nõukogu koosseisude, välja arvatud välisajade nõukogu eesistujaks olev liikmesriik küsimustes, mis vastavad liidu kindlaksmääratud poliitilistele prioriteetidele;
- f) rahaline toetus riigisisestele kaebusi menetlevatele asutustele, et aidata neil kasutada ühtlustatud metoodikat tarbijakaebuste ja -päringute liigitamisel ja nendest teatamisel;
- g) toetus kogu liitu hõlmavatele organitele toimumisjuhistele, parimate tavade ja hinnasuuniste, toodete kvaliteedi ja kestlikkuse võrdlemise väljaarendamiseks, sealhulgas võrdluste tegemist võimaldavate veebisaitide kaudu;
- h) toetus teavitustegevuseks tarbijaküsimuste alal, sealhulgas aidates kaasa tarbijaid käsitlevates küsimustes õige ja asjaomase teabe levitamisele meedia kaudu.
7. Tarbijate ulatuslikum harimine kui elukestev protsess, pöörates erilist tähelepanu haavatavatele tarbijatele
- a) interaktiivse platvormi väljatöötamine parimate tavade ja tarbija elukestvaks harimiseks mõeldud materjalide vahetamiseks, pöörates erilist tähelepanu haavatavatele tarbijatele, kellel on raskusi tarbijatele suunatud teabele juurde pääsemise ja sellest teabest arusaamisega tagamaks, et neid tarbijaid ei eksitataks;
- b) haridusmeetmete ja -materjalide väljatöötamine koostöös sidusrühmadega (näiteks liikmesriigi ametiasutused, õpetajad, tarbijaorganisatsioonid ning rohujuuretasandil tegutsejad), eelkõige kasutades liikmesriigi tasandil või varasemate algatuste raames välja töötatud erinevas vormis (sh digitaalseid) materjale (näiteks nende materjalide kogumine, koondamine, tõlkimine, levitamine), mis käsitlevad näiteks tarbijate õigusi (sh piiriüleseid küsimused), tervist ja ohutust, tarbijakaitse-alaseid liidu õigusakte, säästvat ja eetilist tarbimist (sh liidu sertifitseerimissüsteeme) ning finants- ja meediaoskusi.

III eesmärk

Õigused ja õiguskaitse: arendada ja tugevdada tarbijate õigusi, eelkõige arukate regulatiivsete meetmete abil, ning parandada nende võimalust kasutada lihtsaid, tõhusaid, otstarbekaid ja soodsaid kaebuste lahendamise mehhanisme, sealhulgas vaidluste kohtuvälist lahendamist

8. Komisjoni poolt tarbijakaitsealaste õigusaktide ja muude regulatiivsete algatuste ettevalmistamine, nende liikmesriikide õigusesse ülevõtmise jälgimine ja sellele järgnev mõju hindamine, samuti kaasregulatsiooni ja iseregulatsiooni algatuste toetamine ja nendest algatustest tarbijaturgudele tuleneva tegeliku mõju jälgimine, sealhulgas
 - a) uuringud ja aruka reguleerimisega seotud tegevus, nagu eel- ja järelhindamised, mõjuhindamised, avalikud arutelud, olemasolevate õigusaktide hindamine ja lihtsustamine;
 - b) sidusrühmade ja ekspertide seminarid, konverentsid, töökohtumised ja koosolekud;
 - c) liidu tarbijakaitsealaste õigusaktide rakendamist hõlmavate, kõigile hõlpsasti kättesaadavate andmebaaside väljaarendamine ja hooldus;
 - d) programmi raames võetud meetmete hindamine.
9. Tarbijate jaoks vaidluste lahendamise mehhanismide, eelkõige vaidluste kohtuvälise lahendamise mehhanismide kättesaadavuse lihtsustamine, sealhulgas kogu liitu hõlmava vaidluste veebipõhise lahendamise süsteemi kaudu ja vaidluste kohtuvälise lahendamise riiklike asutuste võrgustiku loomise kaudu, pöörates erilist tähelepanu piisavatele haavatavate tarbijate vajadusi ja õigusi käsitlevatele meetmetele; tarbijate vaidluste lahendamise mehhanismide toimimise ja tulemuslikkuse jälgimine, muu hulgas vastavate IT-vahendite väljaarendamise ja haldamise kaudu, ning olemasolevate parimate tavade ja kogemuste vahetamine liikmesriikides
 - a) IT-vahendite väljaarendamine ja haldamine;
 - b) toetus kogu liitu hõlmava vaidluste veebipõhise lahendamise süsteemi väljaarendamisele ja haldamisele, sealhulgas sellega seotud teenustele (nt tõlge);
 - c) toetus vaidluste kohtuvälise lahendamise asutuste võrgustiku loomiseks ning nendepoolseks parimate tavade ja kogemuste vahetamiseks ja levitamiseks;
 - d) haavatavatele isikutele, kes kasutavad vähem vaidluste lahendamise mehhanisme, nende mehhanismide kasutamist lihtsustavate erivahendite väljatöötamine.

IV eesmärk

Jõustamine: toetada tarbijate õiguste jõustamist riiklike täitevasutuste vahel koostöö tugevdamise ja tarbijate nõustamise kaudu

10. Järelevalve- ja täitemeetmete kooskõlastamine seoses määrusega (EÜ) nr 2006/2004, sealhulgas
 - a) IT-vahendite (nt andmebaaside, info- ja sidesüsteemide) väljaarendamine ja haldamine;
 - b) meetmed asutustevahelise koostöö parandamiseks ning järelevalve- ja täitemeetmete (näiteks täitevametnike vahetused, ühistegevus, täitevametnike ja kohtunike koostöö) kooskõlastamine;
 - c) sidusrühmade ja täitmise järelevalve ekspertide seminaride, konverentside, töökohtumiste ja koosolekute korraldamine;
 - d) haldus- ja jõustamisalane koostöö kolmandate riikidega, kes programmis ei osale, ja rahvusvaheliste organisatsioonidega.
11. Rahaline toetus ühismeetmetele avalik-õiguslike asutuste või mittetulundusühendustega, mis kuuluvad liidu võrgustikesse, mille eesmärk on tarbijate teavitamine ja abistamine, et tarbijad saaksid teostada oma õigusi ja kasutada asjakohaseid vaidluste lahendamise võimalusi, sealhulgas vaidluste veebipõhise kohtuvälise lahendamise mehhanisme (Euroopa tarbijakeskuste võrgustik), sealhulgas
 - a) Euroopa tarbijakeskuste võrgustiku nõuetekohaseks toimimiseks vajalike IT-vahendite (nt andmebaaside, info- ja sidesüsteemide) väljaarendamine ja haldus,
 - b) meetmed Euroopa tarbijakeskuste nähtavamaks muutmiseks.

II LISA

KÄESOLEVA MÄÄRUSE ARTIKLI 3 KOHASED NÄITAJAD

I eesmärk

Ohutus: tugevdada ja suurendada tooteohutust tõhusa turujärelevalve abil kogu liidus

Näitaja	Allikas	Praegune olukord	Eesmärk
Selliste RAPEXi teadete osakaal, mille peale saadakse vähemalt üks (teise liikmesriigi) vastustead	RAPEX	43 % (843 teadet) 2010. aastal	2020. aastaks kasv 10 %
Vastusteadete ja teadete suhtarv (tõsiste ohtude puhul) (*)	RAPEX	2010. aastal 1,07	2020. aastaks kasv 15 %

(*) Üks teade võib tingida mitu teiste liikmesriikide asutuste vastusteadet.

II eesmärk

Tarbijate teavitamine ja harimine ning tarbijaorganisatsioonide toetamine: parandada tarbijate harimist ja teavitamist ning suurendada nende teadlikkust oma õigustest, arendada välja tarbijapoliitika tõendusbaas ja toetada tarbijaorganisatsioone, võttes samuti arvesse haavatavate tarbijate erivajadusi

Näitaja	Allikas	Praegune olukord	Eesmärk
Kaebustega tegelevate asutuste ja riikide arv, kes edastavad kaebusi Euroopa tarbijakaebuste registreerimise süsteemile (ECCRS)	ECCRS (European Consumer Complaints Registration system – Euroopa tarbijakaebuste registreerimise süsteem)	33 kaebustega tegelevat asutust 7 riigist 2012. aastal	70 kaebustega tegelevat asutust 20 riigist 2020. aastaks

III eesmärk

Õigused ja õiguskaitse – arendada ja tugevdada tarbijate õigusi, eelkõige arukate regulatiivsete meetmete abil, ning parandada tarbijate võimalust kasutada lihtsaid, tõhusaid, otstarbekaid ja soodsaid kaebuste lahendamise mehhanisme, sealhulgas vaidluste kohtuvälist lahendamist

Näitaja	Allikas	Praegune olukord	Eesmärk
Selliste juhtumite protsendimäär, millega tegelesid Euroopa tarbijakeskused ja mida ei lahendatud otse ettevõtjatega ning mis edastati seejärel vaidluste kohtuväliseks lahendamiseks	Euroopa tarbijakeskuste aastaaruanne	2010. aastal 9 %	2020. aastaks 75 %
Selliste juhtumite arv, millega tegeleti kogu liitu hõlmava vaidluste veebipõhise lahendamise süsteemi kaudu	Vaidluste veebipõhise lahendamise platvorm	2010. aastal 17 500 (kaebust Euroopa tarbijakeskustele seoses e-kaubanduse tehingutega)	2020. aastaks 100 000
Selliste tarbijate protsendimäär, kes esitasid ette tulnud probleemile reageerimiseks viimase 12 kuu jooksul kaebuse	Tarbijate tulemustabel	2010. aastal 83 %	2020. aastaks 90 %

IV eesmärk

Jõustamine: toetada tarbijate õiguste jõustamist riiklike täitevasutuste vahel koostöö tugevdamise ja tarbijate nõustamise kaudu

Näitaja	Allikas	Praegune olukord	Eesmärk
Teabevoog ja koostöö tase tarbijakaitsealase koostöö võrgustikus:	Tarbijakaitsealase koostöö võrgustiku andmebaas	Ajavahemiku 2007–2010 keskmised aasta lõikes	
— tarbijakaitsealase koostöö võrgustikus osalevate ametiasutuste vahel teabe vahetamise taotluse arv		129	— 2020. aastaks kasv 30 %
— tarbijakaitsealase koostöö võrgustikus osalevate ametiasutuste vaheiste täitemeetmete taotluste arv		142	— 2020. aastaks kasv 30 %
— tarbijakaitsealase koostöö võrgustikus edastatud hoiatus-teadete arv		63	— 2020. aastaks kasv 30 %
Nende täitemeetmete taotluste protsendimäär, millega tegeleti tarbijakaitsealase koostöö võrgustikus 12 kuu jooksul	Tarbijakaitsealase koostöö võrgustiku andmebaas	50 % (vaatlusperiood 2007–2010)	2020. aastaks 60 %
Nende teabetaotluste protsendimäär, millega tegeleti tarbijakaitsealase koostöö võrgustikus 3 kuu jooksul	Tarbijakaitsealase koostöö võrgustiku andmebaas	33 % (vaatlusperiood 2007–2010)	2020. aastaks 50 %
Euroopa tarbijakeskustes menetletud tarbijakontaktide arv	Euroopa tarbijakeskuste aruanne	71 000 2010. aastal	2020. aastaks kasv 50 %
Euroopa tarbijakeskuste veebisaitide külastuste arv	Euroopa tarbijakeskuste võrgustiku (ECC-Net) hindamisaruanne	1 670 000 2011. aastal	2020. aastaks kasv 70 %

Neid näitajaid võiks analüüsida üldist konteksti ja horisontaalseid näitajaid arvesse võttes.

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 255/2014,

26. veebruar 2014,

millega muudetakse Türgist imporditavat oliiviõli ja Türgist imporditavaid muid põllumajandustooteid käsitlevaid nõukogu määruseid (EÜ) nr 2008/97, (EÜ) nr 779/98 ja (EÜ) nr 1506/98 seoses komisjonile volituste delegeerimisega ja rakendamisoluliste andmisega

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 207,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 2008/97 ⁽²⁾ antakse komisjonile õigus võtta vastu üksikasjalikud eeskirjad Türgist pärit oliiviõli ja muude põllumajandustoodete impordi erikorra kohaldamiseks. Kõnealuse määrusega antakse komisjonile ka õigus kohandada kõnealust määrust, kui asjaomases assotsiatsioonilepingus sätestatud korda peaks muudatama.
- (2) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 779/98 ⁽³⁾ antakse komisjonile õigus võtta vastu üksikasjalikud erieeskirjad, et kohaldada impordikorda Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) I lisas loetletud ja Türgist pärit toodete puhul, mida on lubatud importida liitu EÜ-Türgi assotsiatsiooninõukogu otsuses nr 1/98 ⁽⁴⁾ sätestatud tingimustel.
- (3) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 1506/98 ⁽⁵⁾ antakse komisjonile õigus tunnistada kehtetuks kõnealuses määruses osutatud meetmed pärast seda, kui on kõrvaldatud tõkked liidust Türgisse sooduskorra alusel toimuva ekspordi eest.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 14. jaanuari 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 17. veebruari 2014. aasta otsus.

⁽²⁾ Nõukogu 9. oktoobri 1997. aasta määrus (EÜ) nr 2008/97, milles sätestatakse teatavad Türgist pärit oliiviõli ja teatavate muude põllumajandussaaduste ja -toodete impordi erikorra rakenduseeskirjad (EÜT L 284, 16.10.1997, lk 17).

⁽³⁾ Nõukogu 7. aprilli 1998. aasta määrus (EÜ) nr 779/98 Türgist pärinevate põllumajandustoodete ühendusse importimise kohta ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 4115/86 ning muudetakse määrust (EÜ) nr 3010/95 (EÜT L 113, 15.4.1998, lk 1).

⁽⁴⁾ EÜT L 86, 20.3.1998, lk 1.

⁽⁵⁾ Nõukogu 13. juuli 1998. aasta määrus (EÜ) nr 1506/98, millega kehtestatakse 1998. aastaks Türgile sarapuupähklite suhtes soodustus ühenduse tariifikvoodi kujul ja peatatakse teatavad soodustused (EÜT L 200, 16.7.1998, lk 1).

- (4) Tulenevalt Lissaboni lepingu jõustumisest tuleks määrusega (EÜ) nr 2008/97, (EÜ) nr 779/98 ja (EÜ) nr 1506/98 komisjonile antud volitused viia vastavusse ELi toimimise lepingu artiklitega 290 ja 291.

- (5) Selleks et täiendada või muuta määruse (EÜ) nr 2008/97 teatavaid vähem olulisi osi, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte käsitlemaks muudatusi, mis on nimetatud määruses vajalikud, kui muudetakse assotsiatsioonilepingus sätestatud erikorra kehtivaid tingimusi, eelkõige seoses summadega või juhul, kui sõlmitakse uus leping. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

- (6) Määruste (EÜ) nr 2008/97, (EÜ) nr 779/98 ja (EÜ) nr 1506/98 rakendamise ühetaoliste tingimuste tagamiseks tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused. Kõnealuseid volitusi tuleks kasutada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ⁽⁶⁾.

- (7) Seetõttu tuleks määrusi (EÜ) nr 2008/97, (EÜ) nr 779/98 ja (EÜ) nr 1506/98 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 2008/97 muudetakse järgmiselt.

- 1) Artiklid 7 ja 8 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 7

Komisjon võtab rakendusaktidega vastu eeskirjad, mis on vajalikud käesolevas määruses sätestatud impordi erikorra kohaldamiseks. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 8b lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

Artikkel 8

Selleks et pidada kinni rahvusvahelistest kohustustest ja kui nõukogu on otsustanud heaks kiita assotsiatsioonilepingus sätestatud erikorra kehtivate tingimuste muudatused või sõlmida uue lepingu, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 8a vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse eelnevast käesoleva määruse jaoks tulenevaid muudatusi.”

2) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 8a

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artiklis 8 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 9. aprillist 2014. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 8 nimetatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 8 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 8b

1. Komisjoni abistab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1308/2013 (*) artikliga 229 loodud põllumajandusturgude ühise korralduse komitee. Nimetatud

komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 (**) tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

3. Kui komitee arvamus tuleb saada kirjalikus menetluses, lõpetatakse kõnealune menetlus ilma tulemust saavutamata arvamuse esitamiseks ette nähtud tähtaja jooksul, kui komitee eesistuja nii otsustab või kui vähemalt veerand komitee liikmetest seda taotleb.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete turgude ühine korraldus ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 671).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13)."

Artikkel 2

Määrust (EÜ) nr 779/98 muudetakse järgmiselt.

1) Artikkel 1 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 1

Komisjon võtab rakendusaktidega vastu vajalikud eeskirjad, et kohaldada impordikorda Euroopa Liidu toimimise lepingu I lisas loetletud ja Türgist pärit toodete puhul, mida imporditakse liitu EÜ-Türgi assotsiatsiooninõukogu otsuses nr 1/98 sätestatud tingimustel. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 2a lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.”

2) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 2a

1. Komisjoni abistab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1308/2013 (*) artikliga 229 loodud põllumajandusturgude ühise korralduse komitee. Nimetatud komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 (**) tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

3. Kui komitee arvamus tuleb saada kirjalikus menetluses, lõpetatakse kõnealune menetlus ilma tulemust saavutamata arvamuse esitamiseks ette nähtud tähtaja jooksul, kui komitee eesistuja nii otsustab või kui vähemalt veerand komitee liikmetest seda taotleb.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete turgude ühine korraldus ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 671).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisoluliste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13)."

Artikkel 3

Määrust (EÜ) nr 1506/98 muudetakse järgmiselt.

1) Artikkel 3 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 3

Komisjon lõpetab rakendusaktidega artiklis 2 osutatud peatamismeetmed pärast seda, kui on kõrvaldatud tõkked liidust Türgisse sooduskorra alusel toimuva ekspordi eest. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 3a lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.”

2) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 3a

1. Komisjoni abistab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1308/2013 (*) artikliga 229 loodud põllumajandusturgude ühise korralduse komitee. Nimetatud komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 (**) tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

3. Kui komitee arvamus tuleb saada kirjalikus menetluses, lõpetatakse kõnealune menetlus ilma tulemust saavutamata arvamuse esitamiseks ette nähtud tähtaja jooksul, kui komitee eesistuja nii otsustab või kui vähemalt veerand komitee liikmetest seda taotleb.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete turgude ühine korraldus ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 671).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisoluliste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13)."

Artikkel 4

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 26. veebruar 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

Komisjoni avaldus kodifitseerimise kohta

Käesoleva määruse vastuvõtmisega kaasneb suur hulk asjaomaste õigusaktide muudatusi. Selleks, et parandada asjaomaste õigusaktide loetavust, teeb komisjon ettepaneku need õigusaktid nii kiiresti kui võimalik kodifitseerida, kui määrus on vastu võetud ja hiljemalt 30. septembriks 2014.

Komisjoni avaldus delegeeritud õigusaktide kohta

Käesoleva määrusega seoses tuletab komisjon meelde tema poolt Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni suhete raamkokkuleppe punktis 15 võetud kohustust esitada parlamendile täielik teave ja dokumentatsioon koosolekute kohta, mis ta on pidanud riiklike ekspertidega delegeeritud õigusakte ette valmistades.

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 256/2014,**26. veebruar 2014,****milles käsitletakse komisjoni teavitamist Euroopa Liidu energeetikataristu investeerimisprojektidest ning millega asendatakse nõukogu määrus (EL, Euratom) nr 617/2010 ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 736/96**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 194,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

olles konsulteerinud Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Hea ülevaade liidu energeetikataristu investeringute arengust on äärmiselt oluline liidu energiapoliitika arendamiseks ja selleks, et komisjon saaks täita oma ülesandeid energeetika valdkonnas. Korrapärase ja ajakohaste andmete ning teabe kättesaadavus peaks võimaldama komisjonil teha vajalikke võrdlusi ja anda hinnanguid või pakkuda välja asjakohaseid meetmeid usaldusväärsete arvnäitajate ja analüüsitulemuste põhjal, seda eelkõige seoses energia pakkumise ja nõudluse tasakaaluga tulevikus.
- (2) Energiamaastik nii liidu sees kui ka väljaspool seda on viimastel aastatel vägagi muutunud, mistõttu energeetikataristu investeringud on omandanud otsustava tähtsuse liidu energiavarustuse tagamisel, siseturu toimimisel ning seoses liidus alanud üleminekuga vähem CO₂-heiteid tekitavale energiasüsteemile.
- (3) Uus energeetikakontekst nõuab märkimisväärseid investeeringuid kõigisse energeetika valdkonna taristu liikidesse, samuti uut tüüpi taristu ja turule saabuvate

uute tehnoloogiate arendamist. Energeetikasektori liberaliseerimine ja siseturu edasine lõimimine suurendab majandusettevõtjate osa investeerijatena. Samal ajal suunavad uued poliitikanõuded, näiteks kütusekasutuse struktuuri mõjutavad eesmärgid, liikmesriikide poliitika kujundamist uue ja/või ajakohastatud energeetikataristu poole.

- (4) Seoses sellega tuleks suuremat tähelepanu pöörata energeetikataristu investeeringutele liidus, pidades eelkõige silmas probleemide ärahoidmist, parimate tavade edendamist ja suuremat läbipaistvust seoses liidu energiasüsteemi edasise arenguga.
- (5) Seega peaksid komisjoni ja eelkõige komisjoni energiaturu vaatluskeskuse käsutuses olema täpsed andmed ja täpne teave investeerimisprojektide, sealhulgas taristu kasutuselt kõrvaldamisega seotud projektide kohta liidu energiasüsteemi kõige olulisemates osades.
- (6) Andmed ja teave, mis käsitlevad prognoositavat arengut tootmis-, ülekandmis- ja säilitamisvõimsuses ning projekte erinevates energeetika valdkonna sektorites, on liidule huvipakkuvad ja tulevaste investeeringute jaoks olulised. Seega tuleb tagada, et komisjoni teavitataks investeerimisprojektidest, mille puhul taristu ehitamise või kasutuselt kõrvaldamise töö on juba alanud või mille puhul on lõplik investeerimisotsus juba tehtud.
- (7) Vastavalt Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingu (Euratomy asutamisleping) artiklitele 41 ja 42 on ettevõtjad kohustatud teatama oma investeerimisprojektidest. Sellise teatamisega peab kaasnema eelkõige korrapärane aruandlus investeerimisprojektide elluviimise kohta. Selline täiendav aruandlus ei piira Euratomy asutamislepingu artiklite 41–44 kohaldamist. Ent ettevõtjatele toepeltkoormuse panemist tuleks niivõrd kui võimalik ära hoida.
- (8) Selleks et komisjonil oleks pidevalt ülevaade kogu liidu energiasüsteemi edasisest arengust, on vaja investeerimisprojektide aruandluse ühtlustatud raamistikku, mis põhineks liikmesriikide edastatavatel ajakohastatud ametlikel andmetel ja teabel.

⁽¹⁾ ELT C 271, 19.9.2013, lk 153.⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 4. veebruari 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 20. veebruari 2014. aasta otsus.

- (9) Selleks peaksid liikmesriigid esitama komisjonile andmed ja teabe nende territooriumil kavandatud või töös olevate energeetikataristu investeerimisprojektide kohta, mis on seotud nafta, maagaasi ja elektri, sealhulgas taastuvatest energiaallikatest ning kivi- ja pruunsöest saadava elektri tootmise, hoidmise, salvestamise ja transpordiga ning elektrienergia ja kasuliku soojuse koostootmisega, biokütuste tootmisega ning süsinikdioksiidi kogumise, transpordi ja säilitamisega. Liikmesriigid peaksid esitama komisjonile ka andmed ja teabe investeerimisprojektide kohta, mis hõlmavad elektri- ja gaasiühendusi kolmandate riikidega. Asjaomased ettevõtjad peaksid olema kohustatud esitama asjaomasele liikmesriigile asjasse puutuvad andmed ja teabe.
- (10) Energeetikasektori investeerimisprojektide ajalist kulgu arvestades peaks aruandluse kaheaastane intervall olema piisav.
- (11) Selleks et vältida ebaproportsionaalset halduskoormust ning viia miinimumini liikmesriikide ja ettevõtjate (eelkõige väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate) kulud, peaks käesolev määrus võimaldama liikmesriikide ja ettevõtjate vabastamist aruandluskohustusest juhul, kui samaväärne teave on juba esitatud komisjonile selliste energeetikasektorit käsitlevate liidu õigusaktide kohaselt, mille siht on saavutada eesmärgid, mis on seotud konkurentsiõimelise energiaturu, energiasüsteemi jätkusuutlikkuse ja energiaruandluse kindlusega liidus. Seetõttu tuleks vältida elektrit ja maagaasi käsitlevas kolmandas siseturu pakettis täpsustatud aruandlusnõuete dubleerimist. Aruandluskoormuse vähendamiseks peaks komisjon liikmesriike toetama, selgitades, millistel juhtudel ta käsitab muude õigusaktide kohaselt esitatud andmeid või teavet käesoleva määruse nõuete kohaselt esitatud andmete või teabena.
- (12) Komisjon ja eelkõige energiaturu vaatluskeskus peaksid saama astuda vajalikke samme, et andmeid töödelda ning hõlbustada ja turvata andmete edastamist ning eelkõige kasutada integreeritud infotehnoloogilisi vahendeid ja protsesse, mis peaksid tagama komisjonile edastatud andmete või teabe konfidentsiaalsuse.
- (13) Üksikisikute kaitset isikuandmete töötlemisel liikmesriikides reguleerib Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 95/46/EÜ,⁽¹⁾ üksikisikute kaitset isikuandmete töötlemisel komisjonis reguleerib Euroopa Parlamendi ja
- nõukogu määrus (EÜ) nr 45/2001⁽²⁾. Kõnealuseid sätteid käesoleva määrusega ei muudeta.
- (14) Liikmesriigid või nende volitatud asutused ja komisjon peaksid kinni pidama tundlike äriandmete või -teabe konfidentsiaalsuse põhimõttest. Seetõttu peaksid liikmesriigid või nende volitatud asutused sellised andmed ja sellise teabe enne komisjonile esitamist riigi tasandil koondama, välja arvatud juhul, kui andmed või teave on seotud piiriülese ülekandmise projektidega. Vajaduse korral peaks komisjon neid andmeid täiendavalt koondama nii, et konkreetseid ettevõtjaid ja rajatisi puudutavaid üksikasju ei avaldataks ning neid ei oleks võimalik ka tuletada.
- (15) Komisjon ja eelkõige energiaturu vaatluskeskus peaksid korrapäraselt ja valdkonnaülevalt analüüsima liidu energiasüsteemi struktuuri arengut ja perspektiivi ning esitama vajaduse korral täpsemaid analüüsiandmeid energiasüsteemi teatavate tahkude kohta. See analüüs peaks eelkõige aitama suurendada energiapuudust, tehes kindlaks, millised võivad olla energia pakkumise ja nõudluse tasakaalu saavutamise seisukohast olulised taristu ja investeeringute puudujäägid. Analüüs peaks andma ka panuse energeetikataristut käsitlevasse liidu tasandi arutelluse ja seetõttu tuleks see edastada Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning teha kättesaadavaks huvitatud isikutele.
- (16) Väikestel ja keskmise suurusega ettevõtjatel on võimalik kasutada komisjoni valdkonnaülest analüüsi ning komisjoni poolt käesoleva määruse kohaselt avaldatud andmeid ja teavet oma investeeringute kavandamisel.
- (17) Komisjoni võivad abistada liikmesriikide eksperdid või muud pädevad eksperdid, et kujundada ühine arusaam võimalikest taristuga seotud puudujääkidest ja ohtudest ning suurendada edasise arengu läbipaistvust, mis on eriti tähtis uute turule tulijate jaoks.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

(18) Käesolev määrus peaks asendama nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 617/2010, ⁽¹⁾ mille Euroopa Kohus tühistas 6. septembril 2012 ⁽²⁾ ning mille õiguslikud tagajärjed jäeti kehtima kuni uue määruse jõustumiseni. Käesoleva määruse jõustumisega peaks seega jõustuma Euroopa Kohtu otsus määruse (EL, Euratom) nr 617/2010 tühistamise kohta. Lisaks tuleks käesoleva määrusega tunnistada kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 736/96, ⁽³⁾ mis tunnistati kehtetuks tühistatud määrusega (EL, Euratom) nr 617/2010.

(19) Energeetikataristu investeerimisprojekte käsitlevate andmete ja teabe komisjonile edastamise vorm ning tehnilised üksikasjad on sätestatud komisjoni määruses (EL, Euratom) nr 833/2010 ⁽⁴⁾. Määrust (EL, Euratom) nr 833/2010 tuleks kohaldada kuni selle läbivaatamiseni pärast käesoleva määruse vastuvõtmist.

(20) Kuna käesoleva määruse eesmärke ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid meetmete ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Reguleerimise ja -ala

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse ühtne raamistik, mille kohaselt edastatakse komisjonile andmeid ja teavet energeetikataristu investeerimisprojektide kohta nafta-, maagaasi- ja elektrienergiasektoris, sealhulgas taastuvatest energiaallikatest ning kivi- ja pruunsöest toodetud elektri kohta, ning elektrienergia ja kasuliku soojuse koostootmise sektoris, samuti investeerimisprojektide kohta, mis on seotud biokütuste tootmisega ning eespool loetletud sektorites tekkiva süsinikdioksiidi kogumise, transpordi ja säilitamisega.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse lisas loetletud sellist liiki investeerimisprojektide suhtes, mille puhul on taristu ehitamise või kasutuselt kõrvaldamise tööd juba alanud või mille puhul on lõplik investeerimisotsus juba tehtud.

⁽¹⁾ Nõukogu 24. juuni 2010. aasta määrus (EL, Euratom) nr 617/2010, mis käsitleb komisjoni teavitamist Euroopa Ühenduse energeetika infrastruktuuri investeerimisprojektidest ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 736/96 (ELT L 180, 15.7.2010, lk 7).

⁽²⁾ Euroopa Kohtu 6. septembri 2012. aasta otsus kohtuasjas C-490/10: parlament vs. nõukogu (EKL 2012, lk I-0000).

⁽³⁾ Nõukogu 22. aprilli 1996. aasta määrus (EÜ) nr 736/96 ühenduse huvidel vastavatest investeerimisprojektidest nafta-, maagaasi- ja elektrisektorites komisjonile teatamise kohta (EÜT L 102, 25.4.1996, lk 1).

⁽⁴⁾ Komisjoni 21. septembri 2010. aasta määrus (EL, Euratom) nr 833/2010, millega rakendatakse nõukogu määrus (EL, Euratom) nr 617/2010, mis käsitleb komisjoni teavitamist Euroopa Liidu energeetika infrastruktuuri investeerimisprojektidest (ELT L 248, 22.9.2010, lk 36).

Lisaks võivad liikmesriigid esitada hinnangulisi andmeid või esialgset teavet lisas loetletud sellist liiki investeerimisprojektide kohta, mille puhul kavandatakse taristu ehitamise tööde alustamist viie aasta jooksul või mille kohaselt plaanitakse taristu kasutuselt kõrvaldada kolme aasta jooksul, kuid mille kohta ei ole lõplikku investeerimisotsust veel tehtud.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „taristu”- mis tahes tüüpi rajatised või rajatiste osad, mis on seotud tootmise, ülekandmise ja säilitamisega, sealhulgas ühendused liidu ja kolmandate riikide vahel;

2) „investeerimisprojektid”-

projektid, mille eesmärk on

i) rajada uus taristu;

ii) kujundada ümber, ajakohastada või mahult suurendada või vähendada olemasolevat taristut;

iii) kõrvaldada olemasolev taristu osaliselt või täielikult kasutuselt;

3) „lõplik investeerimisotsus”- ettevõtja tasandil tehtud otsus eraldada vahendeid projekti investeerimisjärgu jaoks;

4) „investeerimisjärg”- etapp, mille jooksul toimub ehitamine või kasutuselt kõrvaldamine ning tehakse põhikapitali kulutusi. Investeerimisjärg ei hõlma kavandamisjärku;

5) „kavandamisjärg”- etapp, mille jooksul valmistatakse ette projekti elluviimist ning mis hõlmab vajaduse korral teostatavuse hindamist, ettevalmistavaid ja tehnilisi uuringuid, litsentside ja lubade saamist ning põhikapitali kulutusi;

6) „töös olevad investeerimisprojektid”- investeerimisprojektid, mille puhul ehitus on alanud ja kapitalikulud on tekkinud;

7) „kasutuselt kõrvaldamine”- etapp, mille kestel taristu kõrvaldatakse lõplikult kasutuselt;

- 8) „tootmine”- elektrienergia tootmine ja kütuste, sealhulgas biokütuste töötlemine;
- 9) „ülekandmine”- energiaallikate või -toodete või süsinikdioksiidi edastamine võrgu kaudu, eelkõige
- i) selliste torujuhtmete kaudu, mis ei ole tootmisetapi torustik ega peamiselt kohalikus jaotussüsteemis kasutatavad juhtmed, või
 - ii) ühendatud ülikõrgepinge- ja kõrgepingesüsteemide kaudu, mis ei ole peamiselt kohalikuks jaotuseks kasutatavad süsteemid;
- 10) „kogumine”- tööstusrajatiste tekitatava süsinikdioksiidi kogumine säilitamiseks;
- 11) „hoidmine”, „salvestamine” või „säilitamine”- energia või energiaallikate alaline või ajutine hoidmine maa peal või maa all olevas taristus või geoloogilises säilituskohas või süsinikdioksiidi säilitamine maa-alustes geoloogilistes säilituskohtades;
- 12) „ettevõtja”- füüsiline või juriidiline, avalik-õiguslik või eraõiguslik isik, kes võtab vastu otsuseid investeerimisprojektide kohta või viib neid ellu;
- 13) „energiaallikad”-
- i) primaarenergia allikad (nt nafta, maagaas, kivisüsi);
 - ii) muundatud energia allikad (nt elekter);
 - iii) taastuvad energiaallikad, sealhulgas hüdroelektri-, biomassi-, biogaasi-, tuule-, päikese-, loode-, laine- ja maasoojusenergia, ning
 - iv) energiatooted, nagu rafineeritud naftatooted ja biokütused;
- 14) „eriomane asutus”- asutus, kellele on energeetikasektorit käsitlevate liidu õigusaktidega usaldatud ülesanne valmistada ette ja võtta vastu kogu liitu hõlmavate energeetikataristu võrkude mitmeaastased arengu- ja investeerimiskavad, mis hõlmavad näiteks Euroopa elektri põhivõrgu ettevõtjate võrgustikku, millele osutatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 714/2009 ⁽¹⁾ artiklis 4, ning Euroopa maagaasi ülekandesüsteemi haldurite võrgustikku, millele osutatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 715/2009 ⁽²⁾ artiklis 4;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 714/2009, milles käsitletakse võrkude juurdepääsu tingimusi piiriülese elektrikaubanduses ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1228/2003 (ELT L 211, 14.8.2009, lk 15).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 715/2009 maagaasi ülekandevõrkude juurdepääsu tingimuste kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1775/2005 (ELT L 211, 14.8.2009, lk 36).

- 15) „koondandmed”- ühe või mitme liikmesriigi tasandil koondataud andmed.

Artikkel 3

Andmete teatamine

1. Säilitades andmete kogumise ja aruandluse koormuse proportsionaalsena, koguvad liikmesriigid või isikud, kellele liikmesriigid annavad vastava volituse, alates 1. jaanuarist 2015 kokku kõik andmed ja kogu teabe, mida nõutakse käesoleva määrusega, ning teevad seda edaspidi iga kahe aasta tagant.

2015. aastal, mis on aruandluse esimene aasta, ja edaspidi iga kahe aasta tagant edastavad liikmesriigid komisjonile käesolevas määruses osutatud andmed ja asjakohase teabe projektide kohta. Teavitamisel esitatakse koondandmeid ja -teavet, välja arvatud piiriülese ülekandmise projektidega seotud andmete ja teabe puhul.

Liikmesriigid või nende volitatud asutused edastavad koondandmed ja asjakohase teabe projektide kohta vastava aruandeaasta 31. juuliks.

2. Liikmesriigid või nende volitatud asutused on vabastatud lõikes 1 sätestatud kohustusest juhul ja niikaua, kui energeetikasektorit käsitlevate liidu õigusaktide või Euratomi asutamislepingu kohaselt

- a) on asjaomane liikmesriik või volitatud asutus komisjonile juba esitanud andmed või teabe, mis on samaväärne käesolevas määruses nõutavaga, ning viidanud esitamise kuupäevale ja asjaomasele õigusaktile, või
- b) energeetikataristu mitmeaastase investeerimiskava koostamine liidu tasandil ja selle tarvis käesolevas määruses nõutavaga samaväärsete andmete ja samaväärse teabe kogumine on usaldatud eriomasele asutusele. Sellisel juhul ja käesoleva määruse kohaldamisel esitab eriomane asutus kõik asjakohased andmed ja kogu asjakohase teabe komisjonile.

Artikkel 4

Andmeallikad

Asjaomased ettevõtjad edastavad enne iga aruandeaasta 1. juunit artiklis 3 osutatud andmed või teabe neile liikmesriikidele või liikmesriikide volitatud asutustele, kelle territooriumil nad investimisprojekte käivitada kavatsevad. Edastatavad andmed või teave kajastavad investeerimisprojektide olukorda asjaomase aruandeaasta 31. märtsi seisuga.

Esimest lõiku ei kohaldata ettevõtjate suhtes juhul, kui asjaomane liikmesriik otsustab kasutada artiklis 3 osutatud andmete ja teabe komisjonile esitamiseks muud viisi, tingimusel et esitatud andmed ja teave on võrreldavad.

Artikkel 5

Teate sisu

1. Lisas loetletud eri liiki investeerimisprojektide puhul märgitakse artiklis 3 sätestatud teates asjakohasel juhul:

- a) kavandatud või töös olevate võimsuste maht;
- b) kavandatud või töös olevate taristute või võimsuste tüüp ja põhiomadused, sh piiriüleste ülekandeprojektide asukoht (kui see on asjakohane);
- c) eeldatav käikulaskmise aasta;
- d) kasutatava energiaallika liik;
- e) varustuskindluse kriisile reageerimist võimaldavad paigaldised, nt seadmed, mis võimaldavad energiavoo tagasisuunamist või muule kütusele üleminekut, ning
- f) süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise süsteemide seadmed või vastavate süsteemide kohandamise seadmed.

2. Võimsuste igasuguse kavandatava kasutuselt kõrvaldamise puhul sisaldab artiklis 3 sätestatud teade järgmist:

- a) asjaomase taristu liik ja võimsus ning
- b) eeldatav kasutuselt kõrvaldamise aasta.

3. Iga artikli 3 kohase teate puhul märgitakse asjakohasel juhul järgmist:

- a) paigaldatud tootmise, ülekandmise ja säilitamise koguvõimsus, mis on olemas asjakohase aruandeaasta alguses või mille töö on katkestatud rohkem kui kolmeks aastaks, ning
- b) asjakohane teave investeerimisprojektide rakendamise hilinemise ja/või takistuste kohta, kui liikmesriikidel, nende volitatud asutustel või eriomasel asutusel on sellist teavet.

Artikkel 6

Andmete kvaliteet ja avalikustamine

1. Liikmesriigid, nende volitatud asutused või vajaduse korral eriomased asutused seavad eesmärgiks tagada komisjonile edastatavate andmete ja edastatava teabe kvaliteet, asjakohasus, õigsus, selgus, õigeaegsus ja järjepidevus.

Eriomased asutused võivad lisada andmetele ja teabele liikmesriikide asjakohased märkused.

2. Komisjon võib käesoleva määruse kohaselt edastatud koondandmed ja -teabe ning eelkõige artikli 10 lõikes 3

osutatud analüüsitulemused avalikustada tingimusel, et konkreetseid ettevõtjaid ja rajatisi puudutavaid üksikasju ei avaldata ning neid ei ole võimalik ka tuletada.

3. Liikmesriigid, nende volitatud asutused ja komisjon peavad igaüks kinni oma valduses olevate tundlike äriandmete või tundliku äriteabe konfidentsiaalsuse põhimõttest.

Artikkel 7

Rakendussätted

Komisjon võtab käesolevas määruses sätestatud piirides hiljemalt 10. juuniks 2014 vastu käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud sätted, milles käsitletakse artiklites 3 ja 5 osutatud andmete ja teabe edastamise vormi ning muid tehnilisi üksikasju. Kuni selle ajani kohaldatakse jätkuvalt määrust (EL, Eurotom) nr 833/2010.

Artikkel 8

Andmete töötlemine

Komisjon vastutab käesoleva määruse kohaselt talle esitatavate energeetikataristute-alaste andmete ja nendega seonduva teabe vastuvõtmiseks, talletamiseks ja töötlemiseks vajalike infotehnoloogiliste ressursside väljatöötamise, veebimajutuse, haldamise ja säilitamise eest.

Komisjon kindlustab ka selle, et esimeses lõigus osutatud infotehnoloogiliste ressurssidega tagatakse käesoleva määruse alusel komisjonile edastatud andmete ja teabe konfidentsiaalsus.

Artikkel 9

Üksikisikute kaitse andmete töötlemisel

Käesolev määrus ei piira liidu õigusaktide kohaldamist ega mõjuta eelkõige liikmesriikide kohustusi seoses direktiivis 95/46/EÜ sätestatud isikuandmete töötlemisega ning liidu institutsioonide ja asutuste kohustusi seoses määruse (EÜ) nr 45/2001 kohase isikuandmete töötlemisega oma ülesannete täitmisel.

Artikkel 10

Seire ja aruandlus

1. Võttes aluseks edastatud andmed ja teabe ning vajaduse korral muud andmeallikad, sealhulgas komisjoni ostetud andmed, ning võttes arvesse asjakohaseid analüüse, näiteks gaasi- ja elektrivõrkude mitmeaastaseid arengukavasid, edastab komisjon kord kahe aasta jooksul Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele liidu energiasüsteemi struktuuri arengut ja perspektiivi käsitleva valdkonnaülese analüüsi ning avaldab selle. Nimetatud analüüsi eesmärk on eelkõige

- a) tuvastada potentsiaalne tulevane lõhe energianõudluse ja -pakkumise vahel, mis on oluline liidu energiapoliitika jaoks, sealhulgas energia siseturu toimimiseks, pöörates erilist tähelepanu tootmis- ja ülekandetaristus ilmneda võivatele puudustele ja vigadele;
- b) tuvastada investeeringuid takistavad asjaolud ja edendada parimaid tavaid nende kõrvaldamiseks ning
- c) suurendada läbipaistvust turuosaliste ja potentsiaalsete turule tulijate jaoks.

Kõnealuste andmete ja kõnealuse teabe põhjal võib komisjon analüüsida ka eriküsimusi, kui seda peetakse vajalikuks või asjakohaseks.

2. Lõikes 1 osutatud analüüside ettevalmistamisel võivad komisjoni abistada liikmesriikide eksperdid ja/või muud eksperdid ning kutseliidud, kes on asjakohases valdkonnas pädevad.

Komisjon annab kõikidele liikmesriikidele võimaluse kommenteerida analüüside kavandeid.

3. Komisjon arutab analüüsitulemusi selliste huvitatud isikutega nagu Euroopa elektri põhivõrgu ettevõtjate võrgustik, Euroopa maagaasi ülekandesüsteemi haldurite võrgustik, gaasi koordineerimisrühm, elektrivaldkonna koordineerimise rühm ja nafta koordineerimisrühm.

Artikkel 11

Läbivaatamine

Komisjon vaatab hiljemalt 31. detsembriks 2016 käesoleva määruse rakendamise läbi ning esitab läbivaatamise tulemuste

kohta aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Läbivaatamise käigus analüüsib komisjon muu hulgas

- a) reguleerimisala võimalikku laiendamist, et hõlmata ka
 - i) gaasi, nafta ja kivisöe ekstraheerimist;
 - ii) surumaagaasi terminale;
 - iii) täiendavaid elektrienergia salvestamise liike, mida käesolev määrus praegu ei hõlma, ning
- b) küsimust, kas taastuvenergiat tootvate rajatiste puhul tuleks künniseid alandada.

Nimetatud võimaluste analüüsimisel võtab komisjon arvesse vajadust tagada tasakaal suureneva halduskoormuse ja lisateabe saamisest tuleneva kasu vahel.

Artikkel 12

Kehtetuks tunnistamine

Määrus (EÜ) nr 736/96 tunnistatakse kehtetuks alates 9. aprillist 2014.

Artikkel 13

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümndal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 26. veebruar 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

LISA

INVESTEERIMISPROJEKTID

1. NAFTA

1.1. Rafineerimine

- Destilleerimistehased võimsusega mitte alla 1 miljoni tonni aastas;
- destilleerimisvõimsuse suurendamine üle 1 miljoni tonni aastas;
- reformimis-/krakkimistehased võimsusega vähemalt 500 tonni päevas;
- masuudi, gaasiõli, lähteaine ja muude naftatoodete väävlitustamise tehased.

Siia ei kuulu keemiatehased, kus ei toodeta kütuseõli või mootoriõlisid või toodetakse neid vaid kõrvalsaadusena.

1.2. Transport

- Toornafta torujuhtmed võimsusega vähemalt 3 miljonit tonni aastas ning üle 30 km pikkuste torujuhtmete laiendamine või pikendamine;
- naftatoodete torujuhtmed võimsusega vähemalt 1,5 miljonit tonni aastas ning üle 30 km pikkuste torujuhtmete laiendamine või pikendamine;
- torujuhtmed, mis on olulised lülid riiklikes või rahvusvahelistes ühendatud võrkudes, ning Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 171 kohastes suunistes nimetatud ühist huvi pakkuvad torujuhtmed ja projektid.

Siia ei kuulu sõjalistel eesmärkidel kasutatavad torujuhtmed ja punktis 1.1 nimetatata tehaseid varustavad torujuhtmed.

1.3. Hoidmine

- Toornafta ja naftatoodete hoidlad (mahuga 150 000 m³ või rohkem või mahutite puhul mitte alla 100 000 m³).

Siia ei kuulu sõjalistel eesmärkidel kasutatavad mahutid ja punktis 1.1 nimetatata tehaseid varustavad mahutid.

2. GAAS

2.1. Ülekanne

- Torujuhtmed gaasi, sealhulgas maagaasi ja biogaasi transpordiks, mis on osa enamjaolt kõrgsurvetorudest koosnevast võrgust, välja arvatud torujuhtmed, mis moodustavad osa tootmisetapi torustikust, ning kõrgsurvetorustike need osad, mida kasutatakse peamiselt maagaasi kohalikuks jaotamiseks;
- ELi toimimise lepingu artikli 171 kohastes suunistes nimetatud ühist huvi pakkuvad torujuhtmed ja projektid.

2.2. Veeldatud maagaasi terminalid

- Veeldatud maagaasi importimise terminalid taasgaasistamise võimsusega 1 miljard m³ aastas või rohkem.

2.3. Hoidmine

- Punktis 2.1 osutatud torujuhtmetega ühendatud hoidlad.

Siia ei kuulu sõjalistel eesmärkidel kasutatavad gaasijuhtmed, terminalid ja hoidlad ning energiat mittetootvaid või seda vaid kõrvalsaadusena tootvaid keemiatehaseid teenindavad gaasijuhtmed, terminalid ja hoidlad.

3. ELEKTRIENERGIA

3.1. Tootmine

- Soojus- ja tuumaenergiajaamad (generaatorid võimsusega vähemalt 100 MW);
- biomassist / vedelatest biokütustest / jäätmetest energiat tootvad jaamad (võimsusega 20 MW või rohkem);
- elektrienergia ja kasuliku soojuse koostootmise jaamad (käitised elektrivõimsusega vähemalt 20 MW);
- hüdroelektrijaamad (käitised võimsusega vähemalt 30 MW);
- tuulepargid võimsusega vähemalt 20 MW;
- päikese- ja maasoojuselemendid (võimsusega vähemalt 20 MW);
- fotogalvaanilised elemendid (võimsusega vähemalt 10 MW).

3.2. Ülekanne

- Õhuliinid, kui need on projekteeritud pingele, mida tavaliselt kasutatakse riigi tasandi võrkudevahelistes ühendusliinides, ning kui need on projekteeritud pingele vähemalt 220 kV;
- maa- või merealused ülekandeliinid, kui need on projekteeritud pingele vähemalt 150 kV;
- ELi toimimise lepingu artikli 171 kohastes suunistes nimetatud ühist huvi pakkuvad projektid.

4. BOKÜTUS

4.1. Tootmine

- Käitised, mis suudavad toota või töödelda biokütuseid (käitised võimsusega 50 000 tonni aastas või rohkem).

5. SÜSINIKDIOKSIID

5.1. Transport

- Punktides 1.1 ja 3.1 nimetatud käitistega seotud süsinikdioksiidi torujuhtmed.

5.2. Säilitamine

- Säilituskohad (säilituskoht või -kompleks võimsusega 100 kt või rohkem).

Siia ei kuulu uurimistööks või tehnoloogiliseks ette nähtud säilituskohad.

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 257/2014,

26. veebruar 2014,

millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2368/2002 seoses Gröönimaa kaasamisega Kimberley protsessi sertifitseerimissüsteemi rakendamisse

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 207,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 2368/2002 ⁽²⁾ kehtestati töötlemata teemantide sertifitseerimise ning impordi- ja ekspordikontrolli ühenduse süsteem, et rakendada Kimberley protsessi sertifitseerimissüsteemi.

(2) Gröönimaa ei ole liidu territooriumi osa, kuid ta on loetletud Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) II lisas esitatud ülemeremaade ja -territooriumide loetelus. Kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 198 on ülemeremaade ja -territooriumide liiduga assotsieerimise eesmärk edendada nende maade ja territooriumide majanduslikku ja sotsiaalset arengut ning sisse seada tihedad majandussidemed nende ja liidu kui terviku vahel.

(3) Nõukogu otsusega 2014/136/EL ⁽³⁾ nähakse ette eeskirjad ja kord, mille alusel saab Gröönimaa osaleda töötlemata teemantide Kimberley protsessi sertifitseerimissüsteemis liiduga tehtava koostöö kaudu. Selline koostöö tugevdaks liidu ja Gröönimaa majandussuhteid teemanditööstuse vallas ning eelkõige annaks see Gröönimaale võimaluse eksportida töötlemata teemante, millel on sertifitseerimissüsteemi jaoks väljastatud ELi sertifikaat, et edendada Gröönimaa majandusarengut.

(4) Määrust (EÜ) nr 2368/2002 tuleks muuta, et otsus 2014/136/EL saaks jõustuda ning et eelkõige sätestada Gröönimaa kaasamine sertifitseerimissüsteemi.

(5) Sellest tulenevalt on Gröönimaal keelatud lubada töötlemata teemantide impordi väljastpoolt liidu territooriumi ja ekspordi väljapoole liidu territooriumi, kui nendega ei ole kaasas kehtivat sertifikaati. Käesolevas määruses sisalduvad muudatused võimaldavad eksportida töötlemata teemante Gröönimaalt kolmandatesse riikidesse, kui nendega on kaasas ELi sertifikaat.

(6) Senistele sertifitseerimistingimustele, mille kohaselt tuli tõendada, et töötlemata teemandid olid liitu imporditud seaduslikult, tuleks lisada alternatiivne tingimus Gröönimaal kaevandatud ja ekstraheeritud teemantide jaoks, mida ei ole kunagi varem eksporditud, eelkõige esitada sellekohane tõend.

(7) Lisaks tuleks muuta üksikasjalikke tingimusi selle kohta, kuidas esitada töötlemata teemante liidu asutustele kontrollimiseks, et laiendada transiidi erieeskirjade kohaldamist Gröönimaale, võimaldada Gröönimaal osaleda määruse (EÜ) nr 2368/2002 rakendamise komitee töös ning sätestada Gröönimaa esindatus Kimberley protsessis ja komisjoni kaudu tehtav koostöö teiste liikmesriikidega.

(8) Määrust (EÜ) nr 2368/2002 tuleks seetõttu vastavalt muuta,

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 4. veebruari 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 20. veebruari 2014. aasta otsus.

⁽²⁾ Nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 2368/2002 Kimberley protsessi sertifitseerimissüsteemi rakendamise kohta töötlemata teemantide rahvusvahelises kaubanduses (EÜT L 358, 31.12.2002, lk 28).

⁽³⁾ Nõukogu 20. veebruari 2014. aasta otsus 2014/136/EL, millega nähakse ette eeskirjad ja kord, mille alusel saab Gröönimaa osaleda Kimberley protsessi sertifitseerimissüsteemis (Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 99).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 2368/2002 muudetakse järgmiselt.

1) Artikkel 1 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 1

Käesoleva määrusega kehtestatakse töötlemata teemantide sertifitseerimise ning impordi- ja ekspordikontrolli liidu süsteemi, et rakendada Kimberley protsessi sertifitseerimissüsteemi.

Sertifitseerimissüsteemi kohaldamisel käsitatakse liidu ja Gröönimaa territooriumi ühe üksusena, millel ei ole sisepiire.

Käesolev määrus ei piira ega asenda kehtivaid tolliformaalsusi ja -kontrolli käsitlevaid sätteid.”

2) Artikli 3 sissejuhatus asendatakse järgmisega:

„Töötlemata teemantide import ühenduse (*) ja Gröönimaa territooriumile on keelatud, kui ei ole täidetud kõik järgmised tingimused:

(*) ELi toimimise leping tõi alates 1. detsembrist 2009 kaasa teatavad muudatused terminoloogias, nagu termini „ühendus” asendamine terminiga „liit”.”

3) Artikli 4 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Pakendid ja vastavad sertifikaadid tuleb esitada viivitamata koos kontrollimiseks ühenduse asutusele kas selles liikmesriigis, kuhu need imporditakse, või liikmesriigis, mis on saatedokumentide kohaselt nende sihtkoht. Pakendid, mille sihtkoht on Gröönimaa, tuleb esitada kontrollimiseks mõnele ühenduse asutusele kas selles liikmesriigis, kuhu need imporditakse, või mõnes teises liikmesriigis, kus asub ühenduse asutus.”

4) Artikli 8 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Komisjon arutab osalistega praktilist korda, kuidas toimetada sertifikaadi kinnitanud eksportiva osalise pädeva asutuse kätte tõend, mis kinnitab importi ühenduse või Gröönimaa territooriumile.”

5) Artikli 11 sissejuhatus asendatakse järgmisega:

„Töötlemata teemantide eksport ühenduse või Gröönimaa territooriumilt on keelatud, kui ei ole täidetud mõlemad tingimused:”.

6) Artikli 12 lõike 1 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) eksportija on esitanud vaieldamatud tõendid selle kohta, et:

i) töötlemata teemandid, mille kohta sertifikaati taotletakse, on seaduslikult imporditud artikli 3 kohaselt, või

ii) töötlemata teemandid, mille kohta sertifikaati taotletakse, on kaevandatud või ekstraheeritud Gröönimaal, kui tegemist on töötlemata teemantidega, mida ei ole varem eksporditud väljaspool liitu asuvatele osalistele.”

7) Artikkel 18 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 18

Artikleid 4, 11, 12 ja 14 ei kohaldata nende töötlemata teemantide suhtes, mis sisenevad ühenduse või Gröönimaa territooriumile üksnes transiitveoks väljaspool nimetatud territooriume asuvale osalisele, tingimusel et originaalpakendit, milles teemante transporditakse, ega osalise pädeva asutuse väljastatud saatesertifikaadi originaali ei ole rikutud ühenduse või Gröönimaa territooriumile sisenemisel ega sealt väljumisel ning kui transiitvedu on saatesertifikaadis selgesti märgitud.”

8) Artikkel 21 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 21

1. Liit, sealhulgas Gröönimaa, on Kimberley protsessi sertifitseerimissüsteemi osalised.

2. Komisjon esindab Kimberley protsessi sertifitseerimissüsteemis liitu, kaasa arvatud Gröönimaad, ning püüab tagada Kimberley protsessi sertifitseerimissüsteemi optimaalse rakendamise, eelkõige osalistega tehtava koostöö kaudu. Sel eesmärgil vahetab komisjon osalistega eelkõige teavet töötlemata teemantide rahvusvahelise kaubanduse kohta ning teeb vajaduse korral koostööd järelevetvetoimigutes ja võimalike vaidluste lahendamisel.”

9) Artikkel 23 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 23

Artiklis 22 osutatud komitee võib läbi vaadata kõiki käesoleva määruse kohaldamisega seotud küsimusi. Küsimusi võivad tõstatada nii eesistuja kui ka liikmesriikide ja Gröönimaa esindajad.”

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümndal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 26. veebruar 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2014/26/EL,

26. veebruar 2014,

autoriõiguse ja autoriõigusega kaasnevate õiguste kollektiivse teostamise ning muusikateose internetis kasutamise õiguste multiterritoriaalse litsentsimise kohta siseturul

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 50 lõiget 1, artikli 53 lõiget 1 ja artiklit 62,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste valdkonnas vastu võetud liidu direktiivid juba tagavad kõrgetasemelise kaitse õiguste omajatele ja seega ka raamistikule, milles kõnealuste õigustega kaitstud infosisu kasutamine saab toimuda. Nimetatud direktiivid aitavad arendada ja säilitada loovust. Konkurentsimoontonusteta siseturul soodustab innovatsiooni ja intellektuaalse loomingu kaitsmine ka uuenduslikesse teenustesse ja toodetesse investeerimist.

(2) Autoriõiguse ja sellega kaasnevate õigustega kaitstud infosisu, sealhulgas raamatute, audiovisuaaltoodangu ja salvestatud muusika ning nendega seotud teenuste levitamine eeldab õiguste litsentsimist autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste omajate, näiteks autorite, esitajate, tootjate ja kirjastajate poolt. Tavaliselt on õiguste omajal võimalus valida oma õiguste individuaalse või kollektiivse

teostamise vahel, kui liikmesriikides ei ole ette nähtud teisiti, kooskõlas liidu õigusega ning liidu ja selle liikmesriikide rahvusvaheliste kohustustega. Autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teostamine hõlmab litsentside andmist kasutajatele, kasutajate kontrollimist ja õiguste kasutuse järelevalvet, autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste rakendamist, õiguste kasutamisest saadava tulu kogumist ja õiguste omajatele saadaolevate summade jaotamist. Kollektiivse esindamise organisatsioonid võimaldavad õiguste omajatel kasutuse eest tasu, mida õiguste omajatel endil ei ole võimalik kontrollida ega mõjutada, sealhulgas kasutuse eest välismaistel turgudel.

(3) Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise lepingu) artikli 167 kohaselt peab liit oma tegevuses arvestama kultuuride mitmekesisusega ja aitama kaasa liikmesriikide kultuuride õitsengule, respektides samal ajal nende rahvuslikku ja regionaalset mitmekesisust ning rõhutades ühist kultuuripärandit. Kollektiivse esindamise organisatsioonidel on praegu ja peaks olema ka edaspidi tähtis roll kultuuriliste väljendusviiside mitmekesisuse edendajatenä, sest nad võimaldavad turule pääseda ka kõige väiksemal ja vähem populaarsel repertuaaril ning osutavad õiguste omajate ja üldsuse heaks sotsiaal-, kultuuri- ja haridusteenuseid.

(4) Liidus asuvatel kollektiivse esindamise organisatsioonidel peaks olema võimalik kasutada aluslepingutega ette nähtud vabadusi, esindades teistes liikmesriikides elavaid või seal asuvaid õiguste omajaid või andes litsentse teistes liikmesriikides elavatele või seal asuvatele kasutajatele.

(5) Kollektiivse esindamise organisatsioonide toimimise alaste riiklike eeskirjade vahel on märkimisväärsed erinevusi, eelkõige seoses organisatsioonide läbipaistvusega ning aruandluskohuslusega oma liikmete ja õiguste omajate ees. See on paljudel juhtudel põhjustanud raskusi, eelkõige välismaiste õiguste omajate jaoks oma õiguste teostamisel, ja kogutud tulude puudulikkus finantshaldust. Kollektiivse esindamise organisatsioonide toimimisega seotud probleemid põhjustavad autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste ebatõhusat kasutust siseturul ning see toob ühtviisi kahju nii kollektiivse esindamise organisatsioonide liikmetele, õiguste omajatele kui ka kasutajatele.

⁽¹⁾ ELT C 44, 15.2.2013, lk 104.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 4. veebruari 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 20. veebruari 2014. aasta otsus.

- (6) Vajadust kollektiivse esindamise organisatsioonide toimimist parandada on teadvustatud komisjoni soovitus 2005/737/EÜ⁽¹⁾. Selles soovitus on esitatud mitu põhimõtet, nagu õiguste omajate vabadus valida kollektiivse esindamise organisatsiooni, eri liiki õiguste omajate võrdne kohtlemine ja autoritasu õiglane jaotamine. Selles soovitatakse kollektiivse esindamise organisatsioonidel anda kasutajatele enne omavahelisi läbirääkimisi piisavalt teavet tariifide ja repertuaari kohta. Samuti sisaldab see soovitusi seoses aruandluskohustusega, õiguste omajate esindatusega kollektiivse esindamise organisatsioonide otsustusorganites ja vaidluste lahendamisega. Siiski on seda soovitus järgitud ebaühtlaselt.
- (7) Kollektiivse esindamise organisatsioonide liikmete, õiguste omajate ja kolmandate isikute huvide kaitseks on vajalik, et liikmesriikide seadused, millega reguleeritakse autoriõiguste teostamist ja muusikateoste internetis kasutamise õiguste multiterritoriaalset litsentsimist, oleksid kooskõlastatud, et kogu liidus oleksid võrdväärsed tagatised. Seetõttu peaks direktiivi õiguslikuks aluseks olema ELi toimimise lepingu artikli 50 lõige 1.
- (8) Käesoleva direktiivi eesmärk on kooskõlastada liikmesriikide eeskirju, milles käsitletakse kollektiivse esindamise organisatsioonide juurdepääsu autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teostamisele, nende juhtimismeetodeid ja järelevalveraamistikku, ning seetõttu peaks samuti olema direktiivi õiguslikuks aluseks ELi toimimise lepingu artikli 53 lõige 1. Lisaks sellele peaks direktiivi õiguslikuks aluseks olema ELi toimimise lepingu artikkel 62, sest tegemist on sektoriga, mille teenuseid pakutakse kogu liidus.
- (9) Käesoleva direktiivi eesmärk on kehtestada kollektiivse esindamise organisatsioonide suhtes kohaldatavad nõuded, et tagada juhtimise, finantshalduse, läbipaistvuse ja aruandluse kõrgeid standardeid. See ei tohiks siiski takistada liikmesriikidel säilitamast või kehtestamast nende territooriumil asuvatele kollektiivse esindamise organisatsioonidele rangemaid standardeid kui käesoleva direktiivi II jaotises sätestatud, tingimusel et rangemad standardid on kooskõlas liidu õigusega.
- (10) Käesolev direktiiv ei tohiks takistada, et liikmesriik kohaldab samu või sarnaseid sätteid väljaspool liitu asuvate, kuid liikmesriigis tegutsevate kollektiivse esindamise organisatsioonide suhtes.
- (11) Käesolev direktiiv ei tohiks takistada, et kollektiivse esindamise organisatsioonid sõlmivad teiste kollektiivse esindamise organisatsioonidega kooskõlas ELi toimimise lepingu artiklites 101 ja 102 sätestatud konkurentsieeskirjadega esinduslepinguid õiguste teostamise valdkonnas, et soodustada, parandada ja lihtsustada võrdsetel, mitte-diskrimineerivatel ja läbipaistvatel tingimustel kasutajatele litsentside andmise korda – sealhulgas ühtse arveldamise eesmärgil – ning pakkuda multiterritoriaalseid litsentse ka muudes valdkondades, millele ei ole käesoleva direktiivi III jaotises osutatud.
- (12) Käesolev direktiiv, mida kohaldatakse kõigi kollektiivse esindamise organisatsioonide suhtes, välja arvatud III jaotis, mida kohaldatakse ainult nende kollektiivse esindamise organisatsioonide suhtes, kes teostavad muusikateoste autorite õigusi teoste internetis kasutamiseks multiterritoriaalsel alusel, ei sekku siiski korda, mis käsitleb õiguste teostamist liikmesriikides, näiteks õiguste individuaalset teostamist, representatiivse kollektiivse esindamise organisatsiooni ja kasutaja vahelise lepingu laiendatud mõju, st laiendatud kollektiivseid litsentse, kohustuslikku kollektiivset õiguste teostamist, esindamise ning kollektiivse esindamise organisatsioonile õiguste üleandmise õiguslike eeldusi.
- (13) Käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriikide võimalust määrata seaduse, määruse või mis tahes muu samalaadse erimehhanismiga kindlaks õiguste omajate õiglane hüvitamine Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2001/29/EÜ⁽²⁾ sätestatud reprodutseerimisõiguse erandite või piirangute eest ning õiguste omajate tasustamine erandite eest üldsusele laenutamise ainuõigusest, mis on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2006/115/EÜ,⁽³⁾ mida kohaldatakse liikmesriikide territooriumil, ning samuti nende summade kogumise suhtes kohaldatavad tingimused.
- (14) Käesoleva direktiiviga ei nõuta, et kollektiivse esindamise organisatsioonid omandaksid konkreetse õigusliku vormi. Praktikas toimivad need organisatsioonid mitmesuguste õiguslike vormidena, näiteks ühenduste, kooperatiivide või äriühingutena, mis on autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste omajate või selliste õiguste omajaid esindavate üksuste omandis või kontrolli all. Mõnel erandjuhul puudub siiski kollektiivse esindamise organisatsiooni õigusliku vormi tõttu kontrolliv või omav element. Selliseks näiteks on sihtasutused, millel puuduvad liikmed. Sellegipoolest tuleks käesoleva direktiivi sätteid

⁽¹⁾ Komisjoni 18. mai 2005. aasta soovitus 2005/737/EÜ, mis käsitleb seaduslike sidusmuusikateenuste autoriõiguse ja sellega seotud õiguste ühist piiriülest haldamist (ELT L 276, 21.10.2005, lk 54).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiiv 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas (EÜT L 167, 22.6.2001, lk 10).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/115/EÜ rentimis- ja laenutamise õiguse ja teatavate autoriõigusega kaasnevate õiguste kohta intellektuaalomandi vallas (ELT L 376, 27.12.2006, lk 28).

kohaldada ka nende organisatsioonide suhtes. Liikmesriigid peaksid samuti võtma asjakohaseid meetmeid, et hoida ära käesolevast direktiivist tulenevatest kohustustest kõrvalehoidmine õigusliku vormi valiku kaudu. Tuleks märkida, et õiguste omajaid esindavad üksused, kes on kollektiivse esindamise organisatsioonide liikmed, võivad olla teised kollektiivse esindamise organisatsioonid, õiguste omajate ühendused, liidud või muud organisatsioonid.

- (15) Õiguste omajad peaksid saama usaldada oma õiguste esindaja kaudu teostamise sõltumatutele esindamise üksustele. Sellised sõltumatud esindamise üksused on äriüksused, kuid erinevad kollektiivsetest esindamise organisatsioonidest muu hulgas selle poolest, et õiguste omajad ei ole nende omanikud ega oma nende tegevuse üle kontrolli. Kuivõrd sellised sõltumatud esindamise üksused tegelevad sama tegevusega nagu kollektiivse esindamise organisatsioonid, peaksid nad olema kohustatud esitama õiguste omajatele, kelle õigusi nad esindajana teostavad, kollektiivse esindamise organisatsioonidele, kasutajatele ja ka üldsusele teatud teavet.
- (16) Audiovisuaalse materjali tootjad, fonogrammitootjad ja ringhäälinguorganisatsioonid litsentsivad ise individuaalselt läbiräägitud lepingute alusel oma õigusi, mõnedel juhtudel lisaks õigustele, mis on neile üle andnud näiteks esitajad, ning toimivad oma huvides. Raamatute, muusika või ajalehtede kirjutajad litsentsivad neile individuaalselt läbiräägitud lepingute alusel üle antud õigusi ja toimivad oma huvides. Seega ei tuleks audiovisuaalse materjali tootjaid, fonogrammitootjaid, ringhäälinguorganisatsioone ega kirjutajaid pidada sõltumatuteks esindamise üksusteks. Lisaks ei tuleks ka autorite ja esitajate mäenedžere ja agente, kes toimivad vahendajatena ja esindavad õiguste omajaid nende suhtes kollektiivse esindamise organisatsioonidega, pidada sõltumatuteks esindamise üksusteks, sest nad ei teosta õigusi tariifide kehtestamise, litsentside andmise ega kasutajatelt raha kogumisega.
- (17) Kollektiivse esindamise organisatsioonid peaksid saama valida oma teatava tegevuse, näiteks kasutajatele arvete saatmise või õiguste omajate saadaolevate summade jaotamise korraldamiseks tütarettevõtja või muu oma kontrollitava üksuse. Sellistel juhtudel kohaldatakse tütarettevõtjate või muude üksuste korraldatava tegevuse suhtes neid käesoleva direktiivi sätteid, mida kohaldataks juhul, kui asjaomast tegevust korraldaks kollektiivse esindamise organisatsioon otse.
- (18) Selleks et tagada, et autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste omajad saaksid juhul, kui nende õigusi teostatakse kollektiivselt, siseturust täielikku kasu, ja selleks, et nende vabadust oma õigusi teostada ei kahjustataks, on vaja kollektiivse esindamise organisatsioonide põhikirjas sätestada vajalikud tagatised. Lisaks sellele ei tohiks

kollektiivse esindamise organisatsioon õiguste omajaid õiguste teostamise teenuste osutamisel otseselt ega kaudsest diskrimineerida nende kodakondsuse, elukoha või asukoha alusel.

- (19) Võttes arvesse ELi toimimise lepingus sätestatud vabadusi peaks autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste kollektiivne teostamine võimaldama õiguste omajal vabalt valida kollektiivse esindamise organisatsiooni, kes teostab tema õigusi sõltumata sellest, kas need on üldsusele suunamise või reprodutseerimise õigused, või õiguste kasutamismvormidega seotud kategooriad, nagu edastamine ringhäälingus, teatris või reprodutseerimine internetis jagamiseks, tingimusel et kollektiivse esindamise organisatsioon, keda õiguste omaja soovib valida, juba teostab kõnealuseid õigusi või õiguste kategooriaid.

Kollektiivse esindamise organisatsiooni hallatavad õigused, õiguste kategooriad või teoste liigid ja muud materjalid tuleks määrata kindlaks selle organisatsiooni liikmete üldkoosolekul, kui need ei ole juba kindlaks määratud selle põhikirjas või seadusega ette nähtud. On oluline, et õigused ja õiguste kategooriad määratakse kindlaks viisil, mis säilitab tasakaalu õiguste omajate vabaduse vahel käsutada oma teoseid ja muid materjale ning organisatsiooni võime vahel neid õigusi tõhusalt hallata, võttes eelkõige arvesse, mis kategooria õigusi organisatsioon haldab ja loominguks sektorit, kus organisatsioon tegutseb. Kõnealuse tasakaalu nõuetekohasel arvestamisel peaks õiguste omajatel olema võimalik selliseid õigusi või õiguste kategooriaid kollektiivse esindamise organisatsioonidelt hõlpsalt ära võtta ja oma õigusi ise teostada või teostamine kas osaliselt või täielikult teise kollektiivse esindamise organisatsiooni või üksuse hoolde anda või talle üle kanda, sõltumata kollektiivse esindamise organisatsiooni, teise üksuse või õiguste omaja kodakondsusest, elukoha- või asukohaliikmesriigist. Kui liikmesriik näeb kooskõlas liidu õiguse ning liidu ja selle liikmesriikide rahvusvaheliste kohustustega ette kohustusliku õiguste kollektiivse esindamise, piirduks õiguste omajate valik teiste kollektiivse esindamise organisatsioonidega.

Ka kollektiivse esindamise organisatsioonid, kes haldavad eri liiki teoseid ja muud materjali, nagu kirjandus-, muusika- või fotograafiateosed, peaksid eri liiki teoste ja muu materjali haldamisel õiguste omajatele sellist paindlikkust võimaldama. Mitteärilisel eesmärgil kasutuse puhul peaksid liikmesriigid võimaldama kollektiivse esindamise organisatsioonidel võtta vajalikke meetmeid, et tagada oma õiguste omajatele õigus anda selliseks kasutuseks litsentse. Sellised meetmed peaksid muu hulgas hõlmama kollektiivse esindamise organisatsiooni otsust kõnealuse õiguse teostamisega seotud tingimuste kohta ning liikmetele nende tingimuste kohta teabe andmist. Kollektiivse esindamise organisatsioonid peaksid õiguste

omajaid valikuvõimalustest teavitama ja võimaldama neil valikutega seotud õigusi võimalikult hõlpsalt teostada. Kollektiivse esindamise organisatsioonidele juba volituse andnud õiguste omajaid võib teavitada organisatsiooni veebisaidi kaudu. Nõue, mille kohaselt peavad õiguste omajad andma volitusega oma nõusoleku iga õiguse ja õiguste kategooria teostamiseks või iga teose liigi ja muu materjali haldamiseks, ei tohiks takistada õiguste omajatel nõustumast kõnealuse volituse kavandatavate järgnevatel muudatustega vaikival heakskiidul kooskõlas riigisisestes õigusaktides sätestatud tingimustega. Käesolev direktiiv ei välista lepingulist korda, mille kohaselt avaldab õiguste omaja poolne lõpetamine või äravõtmine viivitamatut mõju enne sellist lõpetamist või äravõtmist antud litsentsidele, ega lepingulist korda, mille kohaselt niisuguseid litsentse ei mõjuta lõpetamine või äravõtmine teatud ajavahemiku jooksul. Selline kord ei tohiks siiski takistada käesoleva direktiivi täielikku kohaldamist. Käesoleva direktiiviga ei tohiks piirata õiguste omajate võimalust oma õigusi ise teostada, sealhulgas mitteärilisel eesmärgil.

(20) Kollektiivse esindamise organisatsiooni liikmesus peaks põhinema objektiivsetel, läbipaistvatel ja mittediskrimineerivatel kriteeriumidel, sealhulgas kirjastajate puhul, kellel on õiguste kasutamise lepingu alusel õigus saada osa kollektiivse esindamise organisatsiooni teostatavatest õigustest saadavast tulust ning koguda kõnealust tulu kollektiivse esindamise organisatsioonilt. Need kriteeriumid ei tohiks kohustada kollektiivse esindamise organisatsioone võtma vastu liikmeid, kelle õiguste ja õiguste kategooriate teostamine või teoste liikide ja muu materjali haldamine jääb väljapoole nende tegevuse ulatust. Kollektiivse esindamise organisatsiooni peetav arvestus peaks võimaldama organisatsiooni liikmete ja esindajana teostatavate õiguste omajate isiku ja asukoha tuvastamist kõnealuste õiguste omajate volituste alusel.

(21) Kaitsmaks neid õiguste omajaid, kelle õigusi kollektiivse esindamise organisatsioon teostab esindajana otseselt, kuid kes ei täida liikmesuse nõudeid, on asjakohane nõuda, et käesoleva direktiivi teatavaid sätteid, mis on seotud liikmetega, kohaldataks samuti niisuguste õiguste omajate suhtes. Liikmesriikidel peaks olema võimalik anda sellistele õiguste omajatele õigus osaleda kollektiivse esindamise organisatsiooni otsustusprotsessis.

(22) Kollektiivse esindamise organisatsioonid peaksid tegutsema nende õiguste omajate parimates ühishuvides, keda nad esindavad. Seetõttu on oluline näha ette süsteemid, mis võimaldavad kollektiivse esindamise organisatsiooni liikmetel teostada oma liikmeõigusi organisatsioonide otsustusprotsessides osalemise kaudu. Mõnel kollektiivse esindamise organisatsioonil on erinevad liikmete kategooriad, mis võivad esindada eri liiki õiguste omajaid, näiteks tootjaid ja esitajaid. Nende eri kategooria liikmete esindatus otsustusprotsessis peaks olema õiglane ja tasakaalus. Kollektiivse esindamise organisatsiooni liikmete üldkoosoleku korraldamise sätestamata jätmine vähendaks kõnealuse üldkoosoleku eeskirjade tõhusust. Seega on vaja tagada, et üldkoosolek kutsutakse kokku korrapäraselt vähemalt kord aastas ja et kollektiivse esindamise organisatsiooni kõige olulisemad otsused tehakse üldkoosolekul.

(23) Kõikidel kollektiivse esindamise organisatsioonide liikmetel peaks olema lubatud liikmete üldkoosolekul osaleda ja hääletada. Nimetatud õiguste teostamise suhtes peaks kohaldama üksnes õiglasi ja proportsionaalseid kitsendusi. Mõnel erandjuhul on kollektiivse esindamise organisatsioonid asutatud sihtasutuse õiguslikus vormis, seega ei ole neil liikmeid. Sellistel juhtudel peaks liikmete üldkoosoleku volitusi teostama organ, kellele on antud ülesanne teostada järelevalvet. Kui kollektiivse esindamise organisatsiooni liikmed on õiguste omajaid esindavad üksused, mis võib juhtuda näiteks siis, kui kollektiivse esindamise organisatsioon on äriühing ning selle liikmed on õiguste omajate ühendused, peaks liikmesriikidel olema õigus näha ette, et liikmete üldkoosoleku kõiki või osalisi volitusi teostab kõnealuste õiguste omajate kogu. Liikmete üldkoosolekul peaks vähemalt olema volitused kehtestada juhtimistegevuse raamistik, eelkõige seoses õigustest saadava tulu kasutamisega kollektiivse esindamise organisatsiooni poolt. See ei tohiks siiski piirata liikmesriikide võimalust näha ette rangemaid eeskirju näiteks investeerimise, ühinemise või laenuvõtmise kohta, sealhulgas nimetatud tehingute keelu. Kollektiivse esindamise organisatsioonid peaksid soovitada oma liikmetel üldkoosolekul aktiivselt osaleda. Hääletamisõiguse teostamist tuleks hõlbustada nii üldkoosolekul osalevate kui ka mitteosalevate liikmete jaoks. Lisaks liikmete võimalusele oma õigusi elektroonilisel teel kasutada, peaks kollektiivse esindamise organisatsioonide liikmetel olema lubatud üldkoosolekul osaleda ja hääletada volitatud esindaja kaudu. Huvide konflikti puhul tuleks volitatud esindaja kaudu hääletamist piirata. Samal ajal peaksid liikmesriigid nägema ette volitatud esindaja kaudu hääletamisel piirangud üksnes siis, kui see ei piira liikmete asjakohast ja tulemuslikku osalemist otsustusprotsessis. Nimelt aitab volitatud esindajate nimetamine kaasa liikmete asjakohasele ja tulemuslikule osalemisele otsustusprotsessis ning annab õiguste omajatele tõelise võimaluse kollektiivse esindamise organisatsiooni valida organisatsiooni asukohaliikmesriigist sõltumata.

- (24) Liikmed peaksid saama osaleda kollektiivse esindamise organisatsioonide haldamise pidevas järelevalves. Selleks peaks nendel organisatsioonidel olema oma organisatsioonilisele struktuurile kohane järelevalvefunktsioon ja nad peaksid võimaldama liikmetel olla esindatud organis, kes kõnealust funktsiooni täidab. Sõltuvalt kollektiivse esindamise organisatsiooni struktuurist võib järelevalvet teostada eraldi organ, näiteks nõukogu, või seda võib teha mõni haldusnõukogu liige või kõik haldusnõukogu liikmed, kes ei juhi kollektiivse esindamise organisatsiooni tegevust. Liikmete õiglase ja tasakaalustatud esindatuse nõue ei tohiks takistada kollektiivse esindamise organisatsioonil nimetada kolmandaid isikuid järelevalve funktsiooni teostamiseks, sealhulgas isikuid, kellel on vajalikud erialateadmised, ja õiguste omajaid, kes ei vasta liikmesuse nõuetele või keda otseselt ei esinda organisatsioon, vaid üksus, kes on kollektiivse esindamise organisatsiooni liige.
- (25) Usaldusväärse juhtimise eesmärgil peab kollektiivse esindamise organisatsiooni juhtkond olema sõltumatu. Juhatajatel, sõltumata sellest, kas nad on juhiks valitud või organisatsiooni lepingulised töötajad, peaks olema kohustus kollektiivse esindamise organisatsioonile enne tööle asumist ning seejärel kord aastas teatada, kas nende endi ja kollektiivse esindamise organisatsiooni esindatavate õiguste omajate huvide vahel esineb konflikte. Selliseid iga-aastaseid aruandeid peaksid samuti esitada järelevalve funktsiooni täitvad isikud. Liikmesriikidel peaks olema vabadus otsustada, kas nõuda kollektiivse esindamise organisatsioonidelt nimetatud aruannete avaldamist või selle esitamist riigiasutustele.
- (26) Kollektiivse esindamise organisatsioonid koguvad, haldavad ja jaotavad tulu, mida saadakse õiguste omajate poolt nende hoolde antud õiguste kasutamisest. Kõnealune tulu kuulub lõppkokkuvõttes maksmisele õiguste omajatele, kel võib olla organisatsiooniga otsene õiguslik suhe, või keda esindab üksus, kes on kollektiivse esindamise organisatsiooni liige, või kes on esindatud esinduslepinguga. Seetõttu on oluline, et kollektiivse esindamise organisatsioonid oleksid selle tulu kogumisel, haldamisel ja jaotamisel äärmiselt hoolikad. Täpne jaotamine on võimalik üksnes siis, kui kollektiivse esindamise organisatsioonid peavad nõuetekohast arvestust liikmesuse, litsentside ning teoste ja muu materjali kasutuse üle. Tõhusaks õiguste kollektiivseks esindamiseks peaksid asjakohaseid andmeid esitama ka õiguste omajad ja kasutajad ning kollektiivse esindamise organisatsioonid peaksid neid kontrollima.
- (27) Kogutud ja õiguste omajate saadaolevaid summasid tuleks pidada raamatupidamisarvestuses eraldi kõigist kollektiivse esindamise organisatsiooni enda võimalikest varadest. Ilma et see piiraks liikmesriikide võimalust näha ette rangemaid investeerimise eeskirju, sealhulgas õigustest saadava tulu investeerimise keeldu, kui selliseid summasid investeeritakse, peaks see toimuma kooskõlas kollektiivse esindamise organisatsiooni investeerimist ja riskijuhtimist käsitleva üldpoliitikaga. Säilitamaks õiguste omajate õiguste kõrgetasemelist kaitset, ja tagamaks, et mis tahes tulu, mis võib tuleneda nende õiguste kasutamisest, kasvatatakse õiguste omajate kasuks, peaks kollektiivse esindamise organisatsioon haldama tehtud ja hoitavaid investeeringuid kooskõlas kriteeriumidega, mille kohaselt oleks tal kohustus toimida mõistlikult ja samas võimalus otsustada kõige turvalisema ja tõhusama investeerimispoliitika üle. See võimaldaks kollektiivse esindamise organisatsioonil valida selline varade paigutus, mis sobib õigustest saadud investeeritud tulu riskimäära täpse olemuse ja kestusega ning mis ei kahjusta asjatult õiguste omajatele väljamakstavat õigustest saadavat tulu.
- (28) Kuna õiguste omajatel on õigus saada tasu oma õiguste kasutamise eest, on oluline, et haldustasud ei ületa õiguste esindajana teostamise põhjendatud kulusid ning et kõikide mahaarvamiste üle, mis ei ole haldustasud, näiteks mahaarvamised sotsiaalsetel, kultuurilistel või haridusalastel eesmärkidel, otsustaksid kollektiivse esindamise organisatsioonide liikmed. Kollektiivse esindamise organisatsioonide tegevus peaks olema õiguste omajate suhtes nimetatud mahaarvamist käsitlevate eeskirjade osas läbipaistev. Neidsamu nõudeid tuleks kohaldada kõigi otsuste suhtes kasutada õigustest saadavat tulu kollektiivseks jaotamiseks, näiteks stipendiumiteks. Õiguste omajatel peaks olema mittediskrimineerival alusel juurdepääs kõigile nimetatud mahaarvamistega rahastatavatele sotsiaal-, kultuuri- või haridusteenustele. Käesolev direktiiv ei tohiks mõjutada liikmesriikide õiguse alusel tehtavaid mahaarvamisi, näiteks mahaarvamised kollektiivse esindamise organisatsioonide poolt õiguste omajatele osutatavate sotsiaalteenuste jaoks, nendes küsimustes, mida direktiiviga ei reguleerita, tingimusel et sellised mahaarvamised on kooskõlas liidu õigusega.
- (29) Individuaalsete õiguste omajate või vajaduse korral õiguste omajate kategooriate saadaolevate summade jaotamine ja maksimine peaks toimuma õigeaegselt ning kooskõlas asjaomase kollektiivse esindamise organisatsiooni jaotamise üldpoliitikaga, sealhulgas juhul, kui seda teostab muu õiguste omajaid esindav üksus. Ainult objektiivsed põhjused, mida kollektiivse esindamise organisatsioonil ei ole võimalik mõjutada, võivad õigustada viivitusi õiguste omajate saadaolevate summade jaotamisel ja maksmisel. Seetõttu ei tohiks selliste viivituste puhul mõjuvaks põhjuseks olla sellised asjaolud nagu õigustest saadud tulu tähtajaline investeerimine. On asjakohane jätta liikmesriikide kehtestada eeskirjad, millega tagatakse õigeaegne jaotamine ja õiguste omajate tulemuslik otsing ja nende isiku tuvastamine, kui esinevad kõnealused objektiivsed põhjused. Tagamaks,

et õiguste omajate saadaolevad summad on nõuetekohaselt ja tulemuslikult jaotatud, ilma et see piiraks liikmesriikide võimalust näha ette rangemaid eeskirju, tuleb nõuda, et kollektiivse esindamise organisatsioonid võtaksid heal usul põhinevaid mõistlikke ja hoolsaid meetmeid asjaomaste õiguste omajate isiku ja asukoha tuvastamiseks. On samuti asjakohane, et kollektiivse esindamise organisatsiooni liikmed teeksid riigisisese õigusega lubatud ulatuses otsuseid summade kohta, mida ei saa jaotada olukordades, kus ei ole võimalik tuvastada nende õiguste omajate isikut või asukohta, kellele need summad peaksid kuuluma.

(30) Kollektiivse esindamise organisatsioonidel peaks olema võimalik teostada õigusi ja koguda nende kasutamisest saadavat tulu teiste organisatsioonidega sõlmitud esinduslepingute alusel. Selleks et oleks kaitstud teiste kollektiivse esindamise organisatsioonide liikmete õigused, ei tohiks kollektiivse esindamise organisatsioon teha vahet esinduslepingute alusel teostatavate õiguste ja õiguste omajate nimel otse teostatavate õiguste vahel. Samuti ei tohiks kollektiivse esindamise organisatsioonil lubada kohaldada mahaarvamisi sellise õigustest saadava tulu suhtes, mis on kogutud teise kollektiivse esindamise organisatsiooni nimel – välja arvatud haldustasude mahaarvamine –, ilma teise organisatsiooni sõnaselge nõusolekuta. On samuti asjakohane nõuda, et kollektiivse esindamise organisatsioonid jaotaksid ja teeksid makseid teistele organisatsioonidele kõnealuste esinduslepingute alusel hiljemalt siis, kui nad jaotavad ja maksavad välja summasid esindatavatele liikmetele ja mitteliikmetest õiguste omajatele. Lisaks peaks saajaorganisatsioon omakorda jaotama esindatavate õiguste omajate saadaolevad summad viivitamata.

(31) Litsentsimisel on eriti olulised õiglased ja mittediskrimineerivad tingimused, millega tagatakse, et kasutajad võivad saada litsentsi seoses teoste ja muu materjaliga, millega seotud õigusi kollektiivse esindamise organisatsioon esindajana teostab, ja kindlustatakse asjakohase tasu väljamaksmine õiguste omajatele. Seetõttu peaksid kollektiivse esindamise organisatsioonid ja kasutajad pidama litsentsimisalaseid läbirääkimisi heas usus ning kohaldama tariife, mis on kindlaks määratud objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel. On asjakohane nõuda, et kollektiivse esindamise organisatsiooni määratud litsentsitasu või tasu on mõistlikus seoses muu hulgas konkreetsetes kontekstis kasutatavate õiguste majandusliku väärtusega. Kollektiivse esindamise organisatsioonid peaksid samuti vastama põhjendamatult viivituseta kasutajate litsentsitaotlustele.

(32) Digitaalkeskonnas peavad kollektiivse esindamise organisatsioonid oma repertuaari korrapäraselt litsentsima seoses täiesti uute kasutusvormide ja ärimudelitega.

Sellistel juhtudel ning niisuguste litsentside arengu jaoks soodsa keskkonna edendamiseks, ilma et see piiraks konkurentseeskirjade kohaldamist, peaksid kollektiivse esindamise organisatsioonid olema paindlikud, et pakkuda võimalikult kiiresti individualiseeritud litsentse innovaatiliste internetipõhiste teenuste jaoks, kartmata riski, et selliste litsentside tingimusi kasutatakse pretse-dendina muude litsentside tingimuste kindlaksmääramisel.

(33) Tagamaks, et kollektiivse esindamise organisatsioonid saavad täita käesolevas direktiivis sätestatud kohustusi, peaksid kasutajad andma organisatsioonidele asjakohast teavet õiguste kasutamise kohta, mida kollektiivse esindamise organisatsioon esindajana teostab. Seda kohustust ei tohiks kohaldada füüsiliste isikute suhtes, kes tegutsevad muudel eesmärkidel kui kaubandus, äri, käsitöö või kutseala, ja kes seepärast ei ole hõlmatud käesolevas direktiivis sätestatud kasutaja mõistega. Lisaks peaks kollektiivse esindamise organisatsioonide nõutav teave piirduma mõistliku ja vajaliku ning kasutajate käsutuses oleva teabega, et sellised organisatsioonid saaksid oma ülesandeid täita, võttes arvesse väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate konkreetset olukorda. Kõnealune kohustus võiks kajastuda kollektiivse esindamise organisatsiooni ja kasutaja vahel sõlmitud lepingus; see ei välista riigisisestest õigustest tulenevat õigust teabele. Kasutajatele teabe esitamiseks kehtestatud tähtajad peaksid olema sellised, mis võimaldaksid kollektiivse esindamise organisatsioonidel kinni pidada õiguste omajate saadaolevate summade jaotamiseks ette nähtud tähtaegadest. Käesolev direktiiv ei tohiks piirata liikmesriikide võimalust nõuda nende territooriumil asuvatelt kollektiivse esindamise organisatsioonidelt koondarvete esitamist.

(34) Selleks et tõsta õiguste omajate, kasutajate ja teiste kollektiivse esindamise organisatsioonide usaldust kollektiivse esindamise organisatsioonide poolse õiguste esindamise vastu, peaksid kõik kollektiivse esindamise organisatsioonid järgima läbipaistvusalaseid erinõudeid. Igalt kollektiivse esindamise organisatsioonilt tuleks seega nõuda, et see annaks õiguste omajatele teatud teavet vähemalt kord aastas, näiteks teavet neile makstud summade ja mahaarvamiste kohta. Samuti tuleks kollektiivse esindamise organisatsioonidel nõuda piisava teabe, sealhulgas finantsteabe esitamist teistele kollektiivse esindamise organisatsioonidele, kelle õigusi nad esinduslepingute alusel teostavad.

(35) Tagamaks, et õiguste omajatel, teistel kollektiivse esindamise organisatsioonidel ja kasutajatel on juurdepääs teabele, mis käsitleb organisatsiooni tegevusulatuset ning töid või muud materjale, mida organisatsioon esindab,

peaks kollektiivse esindamise organisatsioon andma põhjendatud taotluse korral ka nendes küsimustes teavet. Riigisiseste õigusaktidega tuleks lahendada küsimus, kas ja millises ulatuses võib küsida mõistlikku tasu sellise teenuse osutamise eest. Iga kollektiivse esindamise organisatsioon peaks avalikustama ka piisavalt teavet oma struktuuri ja tegevuse läbiviimise kohta, sealhulgas eelkõige põhikirja ning haldustasusid, mahaarvamisi ja tariife käsitleva poliitika üldpõhimõtete kohta.

(36) Selleks et tagada õiguste omajatele võimalus jälgida oma kollektiivse esindamise organisatsioonide vastavat tegevust ja seda võrrelda, peaksid organisatsioonid avaldama igal aastal läbipaistvusaruande, mis hõlmab võrreldavat kontrollitud finantsteavet nende tegevuse kohta. Samuti peaksid kollektiivse esindamise organisatsioonid igal aastal avaldama eriaruande sotsiaal-, kultuuri- ja haridus-teenuste jaoks määratud summade kasutamise kohta, mis kuuluks iga-aastase läbipaistvusaruande juurde. Käesolev direktiiv ei tohiks takistada, et kollektiivse esindamise organisatsioon avaldab iga-aastases läbipaistvusaruannetes nõutava teabe ühes dokumendis, näiteks iga-aastase finantsaruande osana, või eraldi aruannetes.

(37) Teenuseosutajad, kes osutavad muusikateoseid kasutavaid internetipõhiseid teenuseid, näiteks muusikateenuseid, mis võimaldavad tarbijatel muusikat alla laadida või kuulata seda voogedastuse abil, ning muid teenuseid, millega antakse juurdepääs filmidele või mängudele, milles muusika on oluline element, peavad kõigepealt omandama õiguse muusikateoseid kasutada. Direktiivi 2001/29/EÜ kohaselt on muusikateoste internetis kasutamise korral nõutav litsentsi omandamine iga õiguse kohta. Autoritega seoses on kõnealused õigused muusikateoste reprodutseerimise ainuõigus ja üldsusele suunamise ainuõigus, mis hõlmab õigust teha teosed üldsusele kättesaadavaks. Neid õigusi võivad teostada õiguste omajad, näiteks autorid või muusikakirjastajad ise, või kollektiivse esindamise organisatsioonid, kes osutavad õiguste omajatele õiguste kollektiivse teostamise teenuseid. Autorite reprodutseerimis- ja üldsusele suunamise õigust võivad teostada eri kollektiivse esindamise organisatsioonid. Lisaks sellele on juhtumeid, kus ühele teosele on õigused mitmel õiguste omajal, kes on andnud volituse litsentsida vastavat osa teose õigustest eri kollektiivse esindamise organisatsioonidele. Kasutajad, kes soovivad osutada internetipõhist teenust, millega pakutakse tarbijatele laialdast muusikavalikut, peavad koguma õigused teosele kokku mitmelt õiguse omajalt ja kollektiivse esindamise organisatsioonilt.

(38) Samal ajal kui internetis ei tunta piire, on internetipõhiste muusikateenuste turg liidus ikka veel killustunud ja digitaalset ühtset turgu ei ole veel täielikult saavutatud.

Õiguste kollektiivse teostamise keerukus ja sellega seotud raskused Euroopas on paljudel juhtudel süvendanud Euroopa digitaalse turu killustatust internetipõhiste muusikateenuste osas. Selline olukord on täielikus vastuolus tarbijate seas kiiresti kasvava nõudlusega digitaalse infosisu ja sellega seotud uuenduslike teenuste kättesaadavuse järele, kaasa arvatud piiriülesele.

(39) Soovituse 2005/737/EÜ eesmärk oli edendada uut regulatiivset keskkonda, mis oleks paremini kohandatud autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teostamisega seaduslike internetipõhiste muusikateenuste osutamiseks liidu tasandil. Soovituses tõdeti, et muusikateoste internetis kasutamise ajastul vajavad kommertskasutajad litsentsimispoliitikat, mis oleks kõikjale ulatuv nagu internetikeskkondki ja hõlmaks mitme riigi territooriumi. Soovitus ei ole aga olnud piisav, et ergutada muusikateoste internetis kasutamise õiguste multiterritoriaalse litsentsimise üldist levikut ja leida vastus multiterritoriaalse litsentsimise erinõudmistele.

(40) Internetipõhises muusikasektoris, kus on jätkuvalt normiks autorite õiguste kollektiivne teostamine territooriumi alusel, on äärmiselt oluline luua tingimused, mis aitaksid kollektiivse esindamise organisatsioonidel jõuda kõige tõhusamate litsentsimistavadeni järjest piiriülesemas kontekstis. Seetõttu on asjakohane koostada eeskirjad, millega nähakse ette põhitingimused, mille alusel annavad kollektiivse esindamise organisatsioonid multiterritoriaalseid kollektiivlitsentse muusikateoste (sh laulusõnade) autoritele kuuluvatele internetis kasutamise õigustele. Samu eeskirju tuleks kohaldada kõigi muusikateoste, sealhulgas audiovisuaalsete teoste juurde kuuluvate muusikateoste litsentside suhtes. Välja tuleks aga jätta internetipõhised teenused, mis pakuvad juurdepääsu muusikateostele ainult nootide kujul. Käesoleva direktiivi sätetega tuleks tagada kollektiivse esindamise organisatsioonide osutatavate piiriüleste teenuste vajalik miinimumkvaliteet, eelkõige esindatava repertuaari läbipaistvuse ja õiguste kasutusega seotud rahavoogude täpsuse osas. Samuti tuleks nende abil kavandada raamistik, millega hõlbus-tada muusikarepertuaari ja õiguste vabatahtlikku koondamist, vähendades sellega nende litsentside arvu, mida kasutajal on vaja multiterritoriaalse ja multirepertuaarse teenuse käigus hoidmiseks. Kõnealused sätted peaksid kollektiivse esindamise organisatsioonil võimaldama esitada teisele kollektiivse esindamise organisatsioonile taotluse, et see esindaks tema repertuaari mitme riigi territooriumil, kui ta ei suuda või ei soovi nõudeid ise täita. Juhul kui taotluse saanud organisatsioon juba koondab repertuaari ja pakub või annab multiterritoriaalseid litsentse, peaks tal olema kohustus taotluse esitanud organisatsiooni volitus vastu võtta. Seaduslike internetipõhiste muusikateenuste väljatöötamine kogu liidus peaks kaasa aitama ka võitlusele internetis toimuvate autoriõiguse rikkumiste vastu.

- (41) Tõhusa ja läbipaistva litsentsimisprotsessi, kasutamisa-ruannete hilisema töötlemise ja teenuseosutajatele kasutusega seotud arvete esitamise ning saadaolevate summade jaotamise juures on eriti oluline täpse ja kõikehõlmava teabe kättesaadavus muusikateoste, õiguste omajate ja õiguste kohta, keda iga kollektiivse esindamise organisatsioon on volitatud asjaomasel territooriumil esindama või õiguste kohta, mida ta asjaomasel territooriumil esindajana teostab. Seepärast peaksid muusikateoste multiterritoriaalseid litsentse andvad kollektiivse esindamise organisatsioonid suutma selliseid üksikasjalikke andmeid kiiresti ja täpselt töödelda. See nõuab selliste andmebaaside kasutamist, mis sisaldavad andmeid multiterritoriaalsel alusel litsentsitud õiguste omamise kohta ja andmeid, mis võimaldavad teha kindlaks teoseid, õigusi ja õiguste omajaid, mida või keda kollektiivse esindamise organisatsioon on volitatud esindama, ja territooriume, mida volitus hõlmab. Andmete mis tahes muutusi tuleks võtta arvesse põhjendamatult viivitusega ning andmebaase tuleks pidevalt ajakohastada. Kõnealused andmebaasid peaksid aitama viia teoste alast teavet kokku teabega fonogrammide või mis tahes muu fikseeringu kohta, milles teos on lisatud. Samuti on oluline tagada, et tulevastel kasutajatel ja õiguste omajatel ning kollektiivse esindamise organisatsioonidel on juurdepääs teabele, mida nad vajavad asjaomaste kollektiivse esindamise organisatsioonide esindatava repertuaari kindlakstegemiseks. Kollektiivse esindamise organisatsioonid peaksid saama võtta meetmeid andmete täpsuse ja tervikluse kaitseks, nende taaskasutamise kontrollimiseks või tundliku äriteabe kaitseks.
- (42) Selleks et tagada kollektiivse esindamise organisatsioonide töödeldavate muusikarepertuaariga seotud andmete võimalikult suur täpsus, tuleks kõnealustelt organisatsioonidelt, kes annavad muusikateoste multiterritoriaalseid litsentse, nõuda vajaduse korral andmebaaside pidevat ja viivitamatut ajakohastamist. Nad peaksid kehtestama hõlpsalt ligipääsetava menetluse, mille abil internetipõhiste teenuste osutajad, samuti õiguste omajad ja teised kollektiivse esindamise organisatsioonid saaksid neid teavitada mis tahes ebatäpsustest, mida kollektiivse esindamise organisatsioonide andmebaasid võivad sisaldada seoses teostega, mida nad omavad või kontrollivad, sealhulgas täielikud või osalised õigused, ning territooriumitega, mille piires nad on volitanud asjaomaseid kollektiivse esindamise organisatsioone tegutsema, ilma et see ohustaks kollektiivse esindamise organisatsiooni valduses olevate andmete õigsust ja terviklust. Kuna Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 95/46/EÜ⁽¹⁾ antakse igale andmesubjektile õigus nõuda ebaõigete või ebatäielike andmete parandamist, kustutamist või sulgemist, tuleks selle direktiiviga tagada ka õiguste omajate või teiste kollektiivse esindamise organisatsioonidega seotud ebatäieliku teabe viivitusega parandamine seoses multiterritoriaalsete litsentsidega. Samuti peaksid kollektiivse esindamise organisatsioonid olema võimelised elektroonilisel
- töötlemise teoste registreeringuid ja õiguste teostamise volitusi. Võttes arvesse andmete kiireks ja tõhusaks töötlemiseks vajaliku teabe automatiseerimise olulisust, peaksid kollektiivse esindamise organisatsioonid võimaldama elektrooniliste vahendite kasutamist kõnealuse teabe struktureeritud edastamiseks õiguste omajate poolt. Kollektiivse esindamise organisatsioonid peaksid võimaluste piires tagama, et kõnealuste elektrooniliste vahendite puhul võetakse arvesse asjaomaseid mittesiduvaid valdkonnastandardeid või rahvusvahelisel või liidu tasandil välja kujunenud tavaid.
- (43) Kollektiivse esindamise organisatsioonide ja kasutajate vahelise teabevahetuse tõhustamisel on olulised muusika kasutamist, müügiaruandlust ja arveldamist käsitlevad valdkonnastandardid. Litsentside kasutamise jälgimisel tuleks austada põhiõigusi, sealhulgas õigust era- ja perekonnaelu austamisele ning õigust isikuandmete kaitsele. Tagamaks, et kõnealune tõhustamine toob kaasa kiirema finantshalduse ja lõppkokkuvõttes varasemad väljamaksed õiguste omajatele, tuleks kollektiivse esindamise organisatsioonidelt nõuda arvete viivitamatut esitamist teenuseosutajatele ja õiguste omajate saadaolevate summade kohest jaotamist. Kõnealuse nõude tõhususeks on vajalik, et kasutajad esitaksid kollektiivse esindamise organisatsioonidele teoste kasutuse kohta täpsed ja õigeaegsed aruanded. Kollektiivse esindamise organisatsioonidelt ei tohiks nõuda, et nad peavad kasutajatelt vastu võtma kasutajate endi vormingus aruandeid, kui on olemas üldkasutatavad valdkonnastandardid. Kollektiivse esindamise organisatsioone ei tohiks takistada tellimast allhanke korras teenuseid, mis on seotud muusikateoste internetis kasutamise õiguste multiterritoriaalsete litsentside andmisega. Haldussuutlikkuse jagamine või koondamine peaks aidama kollektiivse esindamise organisatsioonidel parandada õiguste teostamise teenuseid ja tõhustada investeringuid andmehaldusvahendites.
- (44) Eri muusikarepertuaaride koondamine multiterritoriaalse litsentsimise jaoks lihtsustab litsentsimisprotsessi ning suurendab sellega, et kogu repertuaar tehakse multiterritoriaalse litsentsimise eesmärgil turul kättesaadavaks, kultuurilist mitmekesisust ja aitab vähendada nende tehingute arvu, mida internetipõhise teenuse osutaja peab teenuste osutamiseks tegema. Repertuaaride koondamine peaks lihtsustama uute internetipõhiste teenuste väljatöötamist ja tooma kaasa ka tarbijatele suunatavate tehingukulude vähenemise. Seepärast tuleks kollektiivse esindamise organisatsioone, kes ei soovi või ei saa multiterritoriaalseid litsentse oma muusikarepertuaari puhul otse anda, innustada andma teistele kollektiivse esindamise organisatsioonidele vabatahtlikul alusel volitus hallata nende repertuaari mittediskrimineerivalt. Multiterritoriaalsed ainulitsentsilepingud piiraks multiterritoriaalseid litsentse taotlevatele kasutajatele pakutavaid valikuid ning samuti valikuid, mis on kättesaadavad kollektiivse

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, kl 31).

esindamise organisatsioonidele, kes otsivad oma repertuaari haldamiseks multiterritoriaalseid teenuseid. Seetõttu tuleks kõik esinduslepingud multiterritoriaalset litsentsimist pakkuvate kollektiivse esindamise organisatsioonide vahel sõlmida ainuõigusega.

- (45) Kollektiivse esindamise organisatsioonide liikmete jaoks on eriti oluline, et tingimused, mille alusel kollektiivse esindamise organisatsioonid teostavad internetis kasutamise õigusi, mille esindamiseks neid on volitatud, oleksid läbipaistvad. Kollektiivse esindamise organisatsioonid peaksid seega andma oma liikmetele piisavalt teavet selliste lepingute peamiste tingimuste kohta, millega volitatakse teisi kollektiivse esindamise organisatsioone esindama nende liikmete muusika internetis kasutamise õigusi multiterritoriaalse litsentsimise eesmärgil.
- (46) Samuti on oluline nõuda kõigilt multiterritoriaalseid litsentse pakkuvatelt või andvatelt kollektiivse esindamise organisatsioonidelt, et nad nõustuksid esindama kõikide seda otse mitte teha otsustanud kollektiivse esindamise organisatsioonide repertuaari. Tagamaks, et kõnealune nõue ei ole ebaproportsionaalne ega lähe vajalikust kaugemale, tuleks esindamisaotluse saanud kollektiivse esindamise organisatsioonilt nõuda üksnes seda, et ta nõustuks esindamisega, kui taotlus piirub internetis kasutamise õigusega või internetis kasutamise õiguse kategooriaga, mida ta esindab ise. Lisaks sellele tuleks kõnealust nõuet kohaldada üksnes repertuaari koondavate kollektiivse esindamise organisatsioonide suhtes ja see ei peaks laienema kollektiivse esindamise organisatsioonidele, kes annavad multiterritoriaalseid litsentse üksnes enda repertuaari osas. Samuti ei peaks nõuet kohaldama selliste kollektiivse esindamise organisatsioonide suhtes, kes üksnes koondavad õigusi samadele teostele selleks, et ühiselt litsentsida nii kõnealuste teoste reprodutseerimise kui ka üldsusele suunamise õigusi. Kaitsmaks volitava kollektiivse esindamise organisatsiooni õiguste omajate huve ning tagamaks, et liikmesriikide väiksed ja vähem tuntud repertuaarid pääsevad siseturule võrdsetel tingimustel, on oluline, et volitava kollektiivse esindamise organisatsiooni repertuaari hallataks samadel tingimustel kui volitatud kollektiivse esindamise organisatsiooni repertuaari ning et see lisataks pakkumistesse, mida volitatud kollektiivse esindamise organisatsioon esitab internetipõhiste teenuste pakkujatele. Volitatud kollektiivse esindamise organisatsiooni haldustasu peaks võimaldama organisatsioonil korvata tehtud vajalikke ja mõistlikke investeeringuid. Ükski leping, millega kollektiivse esindamise organisatsioon volitab teist kollektiivse esindamise organisatsiooni või organisatsiooni andma multiterritoriaalseid litsentse oma muusikarepertuaari kasutamiseks internetis, ei tohiks takistada esimesena mainitud kollektiivse esindamise organisatsioonil jätkata oma asukohaliikmesriigi territooriumiga piirduvate litsentside andmist seoses oma repertuaariga ja muu repertuaariga, mida ta on volitatud asjaomasel territooriumil esindama.
- (47) Kollektiivse esindamise organisatsioonide poolset multiterritoriaalset litsentsimist käsitlevate eeskirjade eesmärkidele ja tõhususele oleks märkimisväärseks ohuks, kui õiguste omajad ei saaks teostada oma õigusi multiterritoriaalsete litsentside andmise kaudu seetõttu, et kollektiivse esindamise organisatsioon, kellele nad oma õigused on andnud, ei anna ega paku multiterritoriaalseid litsentse ega soovi lisaks selleks volitada ka teist kollektiivse esindamise organisatsiooni. Seepärast oleks sellistes olukordades oluline, et õiguste omajad saaksid teostada õigust anda internetipõhiste teenuste osutajatele vajaminevaid multiterritoriaalseid litsentse välja ise või teise osalise/teiste osaliste kaudu, võttes sellelt kollektiivse esindamise organisatsioonilt, kellele nad algselt need andsid, ära neile kuuluvad õigused sellises ulatuses, mis on vajalik multiterritoriaalsel litsentsimisel internetis kasutamiseks ning jättes samad õigused ühte territooriumi hõlmava litsentsimise jaoks sellele kollektiivse esindamise organisatsioonile, kellele nad algselt need andsid.
- (48) Ringhäälinguorganisatsioonid toetuvad oma televisiooni- ja raadioprogrammides, mis sisaldavad muusikateoseid, üldiselt kohaliku kollektiivse esindamise organisatsiooni litsentsile. Kõnealune litsents piirub sageli vaid ringhäälingutegevusega. Selliste televisiooni- ja raadioprogrammide internetis kättesaadavaks tegemine eeldaks muusikateoste internetis kasutamise õiguste litsentsi. Selleks et hõlbustada muusikateoste internetis kasutamise õiguste litsentsimist televisiooni- ja raadioprogrammide samaaegse või viivitusega edastamise eesmärgil, on vaja sätestada erand eeskirjadest, mida muusikateoste multiterritoriaalsel litsentsimisel nende internetis kasutamiseks muidu kohaldataks. Kõnealune erand peaks piirduma sellega, mis on vajalik internetis juurdepääsu võimaldamiseks televisiooni- ja raadioprogrammidele ning materjalile, millel on selge alluvusseos originaalsaatega, mis on toodetud näiteks kõnealuse televisiooni- või raadioprogrammi täiendamise, eelvaatamise või uuestivaatamise eesmärgil. Erand ei peaks toimima nii, et see moonutab konkurentsi teiste teenustega, mis annavad tarbijatele internetis juurdepääsu üksikutele muusika- või audiovisuaalteostele, ega nii, et see viib piiravate tavadeni, nagu turu või klientide jagamine, millega rikutaks ELi toimimise lepingu artikleid 101 ja 102.
- (49) Tuleb tagada käesoleva direktiivi alusel vastu võetud siseriiklike õigusaktide tõhus täitmine. Kollektiivse esindamise organisatsioonid peaksid oma liikmetele pakkuma erimenetlusi kaebuste käsitlemiseks. Need menetlused peaksid olema kättesaadavad ka teistele õiguste omajatele, keda kollektiivse esindamise organisatsioon otseselt esindab, ning samuti teistele kollektiivse esindamise organisatsioonidele, kelle nimel nad esinduskokkuleppe alusel õigusi teostavad. Lisaks peaks liikmesriikidel oleks võimalik ette näha, et kollektiivse esindamise organisatsioonide, nende liikmete, õiguste omajate ja kasutajate vahelisi vaidlusi, mis on seotud käesoleva direktiivi kohaldamisega, oleks võimalik käsitleda kiire, sõltumatu ja erapooletu alternatiivse vaidluste lahendamise menetluse

korras. Eelkõige väheneks muusikateoste internetis kasutamise õiguse multiterritoriaalse litsentsimise eeskirjade tõhusus, kui kollektiivse esindamise organisatsioonide ja nende vastaspoole vahelisi vaidlusi ei lahendataks kiiresti ja tõhusalt. Seetõttu on asjakohane sätestada hõlpsalt kättesaadava, tõhusa ja erapooletu kohtuvälise menetluse võimalus, näiteks vahendus või vahekohus, lahendamaks konflikte ühelt poolt multiterritoriaalseid litsentse andvate kollektiivse esindamise organisatsioonide ja teiselt poolt internetipõhiste muusikateenuste osutajate, õiguste omajate või teiste kollektiivse esindamise organisatsioonide vahel, ilma et see piiraks õigust pöörduda kohtusse. Käesoleva direktiiviga ei nähta ette konkreetset viisi, kuidas selline alternatiivne vaidluste lahendamine peaks olema korraldatud, ega määrata kindlaks, milline organ seda teostama peaks, tingimusel et selle sõltumatus, erapooletus ja tõhusus on tagatud. Samuti on asjakohane nõuda, et liikmesriikidel oleksid sõltumatud, erapooletud ja tõhusad vaidluste lahendamise menetlused organites, kel on intellektuaalomandiõiguse alane oskusteave, või kohtutes, mis on sobilikud kollektiivse esindamise organisatsioonide ja kasutajate vaheliste ärivaidluste lahendamiseks kehtivate või kavandatavate litsentsimistingimuste üle või lepingu rikkumise puhul.

- (50) Liikmesriigid peaksid kehtestama asjakohased menetlused, mille abil saaks kontrollida, kas kollektiivse esindamise organisatsioonid järgivad käesoleva direktiivi sätteid. Ei oleks asjakohane, kui käesolev direktiiv piiraks liikmesriikide valikut pädevate asutuste osas, ega kollektiivse esindamise organisatsioonide eel- või järelkontrolli osas, kuid siiski tuleks tagada, et sellised asutused suudaksid tegeleda kõigi käesoleva direktiivi kohaldamisel tekkida võivate probleemidega tulemuslikult ja õigeaegselt. Liikmesriike ei tohiks kohustada uusi pädevaid asutusi looma. Lisaks peaks kollektiivse esindamise organisatsiooni liikmetel, õiguste omajatel, kasutajatel, kollektiivse esindamise organisatsioonidel ja muudel huvitatud osalistel olema võimalik teavitada pädevat asutust tegevusest või asjaoludest, mis nende arvates kujutavad endast seaduse rikkumist kollektiivse esindamise organisatsiooni ja, kui see on asjakohane, kasutajate poolt. Liikmesriigid peaksid tagama, et pädevatel asutustel on volitus kehtestada karistus või meetmeid, kui käesolevat direktiivi rakendavate riigisestse õigusaktide sätteid ei järgita. Käesoleva direktiiviga ei nähta ette konkreetseid karistusi ega meetmeid, tingimusel et need on tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Sellised karistused või meetmed võivad hõlmata käsku vallandada juhatajad, kes toimisid hooletult, kontrolle kollektiivse esindamise organisatsiooni ruumides või, kui organisatsioonile on antud tegevusluba, sellise loa äravõtmist. Käesolev direktiiv ei tohiks mõjutada liikmesriikide varasemaid lubade andmise ja järelevalvesteeme, sealhulgas kollektiivse esindamise organisatsiooni representatiivsuse nõuet, kui need süsteimid on kooskõlas liidu õigusega ega takista käesoleva direktiivi täielikku kohaldamist.

- (51) Selleks et tagada multiterritoriaalse litsentsimise nõuete täitmine, tuleks ette näha erisätted nende nõuete rakendamise jälgimiseks. Liikmesriikide pädevad asutused ja komisjon peaksid sel eesmärgil koostööd tegema. Liikmesriigid peaksid osutama üksteisele vastastikust abi oma pädevate asutuste vahelise teabevahetuse teel, et hõlbus-tada kollektiivse esindamise organisatsioonide järelevalvet.
- (52) On oluline, et kollektiivse esindamise organisatsioonid austaksid õigust eraelu puutumatusele ja isikuandmete kaitsele kõigi õiguste omajate, liikmete, kasutajate ja muude isikute puhul, kelle isikuandmeid nad töötlevad. Direktiiviga 95/46/EÜ reguleeritakse isikuandmete töötlemist liikmesriikides kõnealuse direktiiviga samas kontekstis ja liikmesriikide pädevate asutuste, eelkõige liikmesriikide määratud sõltumatute riigiasutuste järelevalve all. Õiguste omajatele tuleks anda asjakohast teavet selliste andmete töötlemise, andmete saajate, andmete mis tahes andmebaasis säilitamise ajapiirangute ja selle kohta, kuidas õiguste omajad saavad teostada õigust oma isikuandmetega tutvuda, neid parandada või need kustutada kooskõlas direktiiviga 95/46/EÜ. Eelkõige tuleks isikuandmetena kõnealuse direktiivi tähenduses käsitleda kordumatuid tunnuseid, mis võimaldavad isikut kaudselt tuvastada.
- (53) Täitemeetmeid käsitlevad sätteid ei tohiks piirata liikmesriikide selliste sõltumatute riigiasutuste pädevust, mille liikmesriigid on asutanud vastavalt direktiivile 95/46/EÜ selleks, et teostada järelevalvet kõnealuse direktiivi rakendamiseks vastuvõetud riigisestse sätete järgimise üle.
- (54) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste harta („harta“) põhimõtteid. Direktiivi sätteid, mis on seotud vaidluste lahendamisega, ei tohiks takistada osapooltel kasutamast kohtusse pöördumise õigust, mis on tagatud hartaga.

- (55) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke, nimelt parandada kollektiivse esindamise organisatsioonide liikmete võimust kontrollida kõnealuste organisatsioonide tegevust, tagada kollektiivse esindamise organisatsioonide piisav läbipaistvus ja parandada autorite õiguste multiterritoriaalset litsentsimist muusikateoste internetis kasutamiseks, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid eesmärke nende ulatuse ja mõju tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (56) Käesoleva direktiivi sätteid ei mõjuta konkurentsieeskirjade ja muu asjaomase õiguse kohaldamist muudes valdkondades, mis hõlmavad konfidentsiaalsust, ärisaladusi, dokumentidele juurdepääsu, lepinguõigust ning kolliisiooni ja kohtualluvusega seotud rahvusvahelist eraõigust, töötajate ja tööandjate ühinemisevabadust ja organiseerumisoõigust.
- (57) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta ⁽¹⁾ kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi komponentide ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et selliste dokumentide edastamine on põhjendatud.
- (58) Euroopa Andmekaitseinspektoriga konsulteeriti vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 45/2001 ⁽²⁾ artikli 28 lõikele 2 ja ta esitas oma arvamuse 9. oktoobril 2012,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I JAOTIS

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesolevas direktiivis sätestatakse vajalikud nõuded, et tagada autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste nõuetekohane teostamine kollektiivse esindamise organisatsioonide poolt. Samuti sätestatakse direktiivis nõuded kollektiivse esindamise organisatsioonidele seoses autorite õigustega muusikateoste internetis kasutamise multiterritoriaalse litsentsimise kohta.

⁽¹⁾ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

Artikkel 2

Reguleerimisala

- I, II, IV ja V jaotist, välja arvatud artikli 34 lõiget 2 ja artiklit 38, kohaldatakse liidus asuvate kollektiivse esindamise organisatsioonide suhtes.
- III jaotist, artikli 34 lõiget 2 ja artiklit ja 38 kohaldatakse liidus asuvate kollektiivse esindamise organisatsioonide suhtes, kes teostavad muusikateoste autorite õigusi teoste internetis kasutamiseks multiterritoriaalsel alusel.
- Käesoleva direktiivi asjakohaseid sätteid kohaldatakse üksuste suhtes, mida omab või kontrollib otseselt või kaudselt, täielikult või osaliselt kollektiivse esindamise organisatsioon, tingimusel et need üksused tegelevad tegevusega, mille suhtes kohaldataks kõnealuse direktiivi sätteid juhul, kui seda tegevust teostab kollektiivse esindamise organisatsioon.
- Artikli 16 lõiget 1, artikleid 18 ja 20, artikli 21 lõike 1 punkte a, b, c, e, f ja g ning artikleid 36 ja 42 kohaldatakse kõikide liidus asuvate sõltumatu esindamise üksuste suhtes.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- „kollektiivse esindamise organisatsioon” – organisatsioon, mis on seadusest, määramisest, litsentsist või muust lepingulisest kokkuleppes tulenevalt volitatud teostama autoriõigust või autoriõigusega kaasnevaid õigusi rohkem kui ühe õiguste omaja nimel õiguste omajate kollektiivse kasu huvides, see on organisatsiooni ainus või peamine eesmärk ning organisatsioon vastab ühele või mõlemale järgmistest kriteeriumitest:
 - ta on oma liikmete omandis või kontrolli all;
 - ta on korraldatud mittetulunduslikel alustel;
- „sõltumatu esindamise üksus” – organisatsioon, kelle volitused autoriõiguse või autoriõigusega kaasnevate õiguste teostamiseks rohkem kui ühe õiguste omaja nimel nende õiguste omajate kollektiivse kasu huvides, mis on selle ainus või peamine eesmärk, tulenevad seadusest või määramisest, litsentsist või mis tahes muust lepingulisest korrast, ning
 - ei ole otseselt ega kaudselt, tervikuna ega osaliselt õiguste omajate omandis ega kontrolli all ning
 - mis on korraldatud tulunduslikel alustel;
- „õiguste omaja” – isik või üksus, kes ei ole kollektiivse esindamise organisatsioon, kes omab autoriõigust või sellega kaasnevat õigust või kellel on õiguste kasutamise lepingu või seaduse alusel õigus osale tulust;

- d) „liige” – õiguste omaja või õiguste omajaid esindav üksus, sealhulgas teised kollektiivse esindamise organisatsioonid ja õiguste omajate ühendused, kes täidavad kollektiivse esindamise organisatsiooni liikmesuse nõudeid, olles vastu võetud liikmeks;
- e) „põhikiri” – kollektiivse esindamise organisatsiooni asutamisleping, põhikiri, asutamiseeskirjad või asutamisdokument;
- f) „liikmete üldkoosolek” – kollektiivse esindamise organisatsiooni organ, kus liikmed osalevad ja kasutavad oma hääleõigust, sõltumata organisatsiooni õiguslikust vormist;
- g) „juhataja” –
- i) haldusnõukogu liige, kui liikmesriigi õigusaktides või kollektiivse esindamise organisatsiooni põhikirjas on sätestatud üheastmeline juhtimissüsteem;
- ii) haldusnõukogu või nõukogu liige, kui liikmesriigi õigusaktides või kollektiivse esindamise organisatsiooni põhikirjas on sätestatud kaheastmeline juhtimissüsteem;
- h) „õigustest saadav tulu” – tulu, mida kollektiivse esindamise organisatsioon kogub õiguste omajate nimel ja mida saadakse kas ainuõigusest, õigusest tasule või õigusest hüvitisele;
- i) „haldustasu” – summad, mida kollektiivse esindamise organisatsioon õigustest saadavast tulust või selle tulu investeerimisest saadavast tulust võtab, maha arvab või tasaarvestab selleks, et katta autoriõiguse või sellega kaasnevate õiguste teostamise teenuste kulud;
- j) „esindusleping” – kollektiivse esindamise organisatsioonide vaheline leping, millega üks kollektiivse esindamise organisatsioon volitab teist kollektiivse esindamise organisatsiooni teostama neid õigusi, mida ta esindajana teostab, kaasa arvatud artiklite 29 ja 30 alusel sõlmitud leping;
- k) „kasutaja” – füüsiline või juriidiline isik, kes teeb toiminguid, mille jaoks on vaja õiguste omajate luba või millega seoses tuleb õiguste omajatele maksta tasu või hüvitist, ja kes ei toimi tarbijana;
- l) „repertuaar” – teosed, millega seotud õigusi teostab kollektiivse esindamise organisatsioon;
- m) „multiterritoriaalne litsents” – litsents, mis hõlmab rohkem kui ühe liikmesriigi territooriumi;

- n) „muusikateoste internetis kasutamise õigused” – kõik direktiivi 2001/29/EÜ artiklites 2 ja 3 sätestatud ning muusikateenuse internetipõhiseks osutamiseks vajalikud autoriõigused muusikateosele.

II JAOTIS

KOLLEKTIIVSE ESINDAMISE ORGANISATSIOONID

1. PEATÜKK

Õiguste omajate esindamine, liikmesus kollektiivse esindamise organisatsioonides ja nende töökorraldus

Artikkel 4

Üldpõhimõtted

Liikmesriigid tagavad, et kollektiivse esindamise organisatsioonid tegutsevad nende õiguste omajate, kelle õigusi nad esindajana teostavad, parimates huvides ega sea neile kohustusi, mis ei ole nimetatud õiguste omajate õiguste ja huvide kaitsmiseks või nende õiguste tõhusaks teostamiseks objektiivselt vajalikud.

Artikkel 5

Õiguste omajate õigused

1. Liikmesriigid tagavad, et õiguste omajatel on lõigetes 2–8 sätestatud õigused ja et need õigused on esitatud kollektiivse esindamise organisatsiooni põhikirjas või liikmesuse tingimustes.

2. Õiguste omajatel on õigus volitada enda valitud kollektiivse esindamise organisatsiooni, et see teostaks õigusi, õiguste kategooriaid või haldaks eri liiki teoseid ja muud nende valitud materjali nende valitud territooriumil, sõltumata kollektiivse esindamise organisatsiooni või õiguste omaja kodakondsusest, elukoha- või asukohaliikmesriigist. Kui kollektiivse esindamise organisatsioonil ei ole esindamisest keeldumiseks objektiivseid põhjusi, peab ta selliseid õigusi või õiguste kategooriaid teostama või eri liiki teoseid ja muud materjali haldama, tingimusel et nende osas esindajana tegutsemine kuulub tema tegevusulatusse.

3. Õiguste omajatel on õigus anda litsentse õiguste, õiguste kategooriate või eri liiki teoste ja muu enda valitud materjali mitteäriksel eesmärgil kasutamiseks.

4. Õiguste omajatel on lõikest 2 tulenev õigus lõpetada kollektiivse esindamise organisatsioonile antud volitus teostada õigusi, õiguste kategooriaid ja hallata eri liiki teoseid ja muud materjali, või võtta kollektiivse esindamise organisatsioonilt ära õigus, õiguste kategooria või teoseliik ja enda valitud muu materjal enda valitud territooriumil tingimusel, et nad teatavad sellest ette mõistliku aja jooksul, mis ei ületa kuut kuud. Kollektiivse esindamise organisatsioon võib otsustada, et kõnealune lõpetamine või äravõtmine jõustub üksnes majandusaasta lõpus.

5. Kui õiguste omajal on saada tasusid kasutamise eest, mis toimus enne volituste lõpetamise või õiguste äravõtmise jõustumist, või litsentsi alusel, mis anti enne kõnealuse lõpetamise või äravõtmise jõustumist, säilivad artiklite 12, 13, 18, 20, 28 ja 33 kohased õiguste omaja õigused.

6. Kollektiivse esindamise organisatsioonid ei piira lõigetes 4 ja 5 sätestatud õiguste teostamist nõudega anda lõpetamisele või äravõtmisele kuuluvate õiguste või õiguste kategooriate teostamine ning eri liiki teoste ja muu materjali haldamine üle teisele kollektiivse esindamise organisatsioonile.

7. Kui õiguste omaja annab kollektiivse esindamise organisatsioonile volituse oma õiguste teostamiseks, annab ta sõnaselge nõusoleku eraldi iga õiguse või õiguste kategooria, eri liiki teose ja muu materjali kohta, mille teostamiseks või haldamiseks ta kollektiivse esindamise organisatsioonile volituse annab. Nõusolek peab olema dokumentaalselt tõendatud.

8. Kollektiivse esindamise organisatsioon teavitab õiguste omajaid nende õigustest, mis tulenevad lõigetest 1–7, ja lõikes 3 sätestatud õigusega seotud tingimustest enne seda, kui ta taotleb omajate nõusolekut mis tahes õiguste või õiguste kategooriate teostamiseks ning eri liiki teoste ja muu materjali haldamiseks.

Kollektiivse esindamise organisatsioon teavitab teda volitanud õiguste omajaid nende õigustest, mis tulenevad lõigetest 1–7, ja lõikes 3 sätestatud õigusega seotud tingimustest hiljemalt 10. oktoobriks 2016.

Artikkel 6

Kollektiivse esindamise organisatsioonide liikmesuse eeskirjad

1. Liikmesriigid tagavad, et kollektiivse esindamise organisatsioonid täidavad lõigetes 2–5 sätestatud eeskirju.

2. Kollektiivse esindamise organisatsioon võtab õiguste omajad ja neid esindavad üksused, sealhulgas teised kollektiivse esindamise organisatsioonid ja õiguste omajate ühendused, liikmeks tingimusel, et viimased täidavad liikmesuse nõudeid, mis põhinevad objektiivsetel ja mittediskrimineerivatel kriteeriumidel. Kõnealused liikmesuse nõuded lisatakse kollektiivse esindamise organisatsiooni põhikirja või liikmesuse tingimustesse ja need tehakse üldsusele kättesaadavaks. Kui kollektiivse esindamise organisatsioon keeldub õiguste omajat liikmeks võtmast, annab ta õiguste omajale oma otsuse kohta selge põhjenduse.

3. Kollektiivse esindamise organisatsiooni põhikirjas sätestatakse asjakohased ja tõhusad mehhanismid liikmete osalemiseks organisatsiooni otsustusprotsessis. Eri kategooria liikmete esinatus otsustusprotsessis peab olema õiglane ja tasakaalus.

4. Kollektiivse esindamise organisatsioon võimaldab oma liikmetel endaga suhelda, sealhulgas liikmeõigusi teostada elektroonilisel teel.

5. Kollektiivse esindamise organisatsioon peab oma liikmete kohta arvestust, mida tuleb korrapäraselt ajakohastada.

Artikkel 7

Kollektiivse esindamise organisatsiooni mitteliikmetest õiguste omajate õigused

1. Liikmesriigid tagavad, et täidavad artikli 6 lõikes 4, artiklis 20, artikli 29 lõikes 2 ja artiklis 33 sätestatud eeskirju õiguste omajate suhtes, kellel on kollektiivse esindamise organisatsioonide seadusest või määramisest, litsentsist või mis tahes muust lepingulisest korrast tulenev otsene õigussuhe, kuid kes ei ole nende liikmed.

2. Liikmesriigid võivad kohaldada käesoleva direktiivi muid sätteid lõikes 1 mainitud õiguste omajate suhtes.

Artikkel 8

Kollektiivse esindamise organisatsiooni liikmete üldkoosolek

1. Liikmesriigid tagavad, et liikmete üldkoosolek toimub vastavalt lõigetes 2–10 sätestatud eeskirjadele.

2. Liikmete üldkoosolek kutsutakse kokku vähemalt kord aastas.

3. Muudatused kollektiivse esindamise organisatsiooni põhikirjas ja liikmesuse tingimustes otsustab liikmete üldkoosolek, kui nimetatud tingimusi ei reguleerita põhikirjas.

4. Liikmete üldkoosolek teeb otsuseid juhatajate ametissenimetamise või ametist vabastamise kohta, hindab nende üldist tulemuslikkust ning kiidab heaks nende töötasu ja muud hüvitised, nagu rahalised ja mitterahalised hüvitised, pensionimäär ja -õigused, õigused muudele tasudele ja õigus ülesütlemise hüvitisele.

Kahetasandilise juhtimissüsteemiga kollektiivse esindamise organisatsioonis ei tee liikmete üldkoosolek otsuseid juhatuse liikmete ametissenimetamise või ametist vabastamise kohta ega kiida heaks nende töötasu ja muud hüvitisi, juhul kui nende otsuste langetamise õigus on delegeeritud nõukogule.

5. Vastavalt II jaotise 2. peatüki sätetele teeb liikmete üldkoosoleku otsuseid vähemalt järgmistest küsimustest:

- a) õiguste omajate saadaolevate summade jaotamise üldpõhimõtted;
- b) mitteaotatavate summade kasutamise üldpõhimõtted;
- c) üldised investeerimispehimõtted, mis on seotud õigustest saadava tulu ja selle investeerimisest saadava mis tahes tuluga;
- d) õigustest saadavast tulust ja õigustest saadava tulu investeerimisest tekkinud mis tahes tulust tehtavate mahaarvamiste üldpõhimõtted;
- e) mitteaotatavate summade kasutamine;
- f) riskijuhtimise põhimõtted;
- g) mis tahes kinnisvara soetamise, müümise või hüpoteegi heakskiitmine;
- h) ühinemiste ja liitumiste, tütaretevõtjate asutamise, muude üksuste omandamise, muude ettevõtjate osakute või õiguste soetamise heakskiitmine;
- i) laenude võtmise, laenude andmise või laenu tagatiste andmise ettepanekute heakskiitmine.

6. Liikmete üldkoosolek võib otsuse või põhikirja sätte alusel delegeerida lõike 5 punktides f, g, h ja i nimetatud volitused järelevalvefunktsiooni täitvale organile.

7. Lõike 5 punktide a–d kohaldamisel võivad liikmesriigid nõuda, et liikmete üldkoosolek määraks õigustest saadava tulu ja selle investeerimisest saadava mis tahes tulu kasutamiseks kindlaks üksikasjalikumad tingimused.

8. Liikmete üldkoosolek kontrollib kollektiivse esindamise organisatsiooni tegevust, tehes otsuseid vähemalt audiitori ametissenimetamise ja ametist vabastamise kohta ning kiites heaks artiklis 22 osutatud igaaastase läbipaistvusaruande.

Liikmesriigid võivad lubada audiitori ametissenimetamiseks ja ametist vabastamiseks kasutada teisi süsteeme või meetmeid tingimusel, et nende süsteemide või meetodite eesmärk on tagada audiitori sõltumatus kollektiivse esindamise organisatsiooni tegevust juhtivatest isikutest.

9. Kõikidel kollektiivse esindamise organisatsiooni liikmetel on õigus liikmete üldkoosolekul osaleda ja hääletada. Liikmesriigid võivad siiski lubada piiranguid kollektiivse esindamise organisatsiooni liikme õigusele osaleda ja teostada oma hääletusõigust üldkoosolekul ühe või mõlema järgmise kriteeriumi alusel:

- a) liikmesuse kestus;
- b) liikmele väljamakstud või väljamakstavad summad;

tingimusel, et need kriteeriumid on kindlaks määratud ja neid kohaldatakse õiglasel ja proportsionaalsel viisil.

Esimese lõigu punktides a ja b osutatud kriteeriumid lisatakse kollektiivse esindamise organisatsiooni põhikirja või liikmesuse tingimustesse ja need tehakse vastavalt artiklitele 19 ja 21 üldsusele kättesaadavaks.

10. Igal kollektiivse esindamise organisatsiooni liikmel on õigus määrata mis tahes teine isik või üksus volitatud esindajaks liikmete üldkoosolekul tema nimel osalema ja hääletama, eeldusel et see määramine ei põhjusta huvide konflikti, mis võib tekkida näiteks siis, kui määrav liige ja volitatud esindaja kuuluvad kollektiivse esindamise organisatsioonis erinevatesse õiguste omajate kategooriatesse.

Liikmesriigid võivad siiski näha ette piiranguid seoses volitatud esindajate määramise ja nende poolt esindatavate liikmete hääletusõiguse teostamisega, juhul kui sellised piirangud ei kahjusta liikmete asjakohast ja tõhusat osalemist kollektiivse esindamise organisatsiooni otsustusprotsessis.

Iga volitus kehtib ühelainsal liikmete üldkoosolekul. Volitatud esindajal on liikmete üldkoosolekul samad õigused kui need, mis oleksid teda määranud liikmel. Volitatud esindaja hääletab vastavalt volituse andnud liikme juhiste peale.

11. Liikmesriigid võivad otsustada, et liikmete üldkoosoleku volitusi võib teostada saadikute üldkoosolek, mille liikmed valivad vähemalt iga nelja aasta järel kollektiivse esindamise organisatsiooni liikmed, tingimusel et:

- a) tagatakse liikmete asjakohane ja tulemuslik osalemine otsustusprotsessis ning
- b) eri kategooria liikmete esindatus saadikute üldkoosolekul on õiglane ja tasakaalus.

Lõigetes 2–10 sätestatud eeskirju kohaldatakse vajalike muudatustega saadikute üldkoosoleku suhtes.

12. Liikmesriigid võivad otsustada, et kui kollektiivse esindamise organisatsioon ei saa oma õigusliku vormi tõttu korraldada liikmete üldkoosolek, teostab liikmete üldkoosoleku volitusi järelevalvefunktsiooni täitev organ. Lõigetes 2–5, 7 ja 8 sätestatud eeskirju kohaldatakse vajalike muudatustega sellise järelevalvefunktsiooni täitva organi suhtes.

13. Liikmesriigid võivad otsustada, et kui kollektiivse esindamise organisatsiooni liikmeteks on õiguste omajaid esindavad üksused, võib liikmete üldkoosoleku volitusi osaliselt või täielikult teostada nende õiguste omajate üldkoosolek. Lõigetes 2–10 sätestatud eeskirju kohaldatakse vajalike muudatustega õiguste omajate üldkoosoleku suhtes.

Artikkel 9

Järelevalvefunktsioon

1. Liikmesriigid tagavad, et kollektiivse esindamise organisatsioonil on järelevalvefunktsioon, mille ülesanne on pidevalt kontrollida selle organisatsiooni tegevust juhtivate isikute tegevust ja ülesannete täitmist.
2. Järelevalvefunktsiooni täitvas organis on kollektiivse esindamise organisatsiooni liikmete eri kategooriad esindatud õiglaselt ja tasakaalustatult.
3. Iga järelevalvefunktsiooni täitev isik esitab liikmete üldkoosolekule igal aastal huvide konfliktide kohta eraldi aruande, mis sisaldab artikli 10 lõike 2 teises lõigus osutatud teavet.
4. Järelevalvefunktsiooni täitev organ kohtub regulaarselt ja tal on vähemalt järgmised volitused:
- a) teostada talle liikmete üldkoosoleku poolt, sh artikli 8 lõigete 4 ja 6 alusel delegeeritud volitusi;

- b) kontrollida artiklis 10 osutatud isikute tegevust ja ülesannete täitmist, sealhulgas liikmete üldkoosoleku otsuste elluviimist ning eriti artikli 8 lõike 5 punktides a–d loetletud üldiste põhimõtete rakendamist.

5. Järelevalvefunktsiooni täitev organ annab vähemalt kord aastas oma kohustuste täitmisest aru liikmete üldkoosolekule.

Artikkel 10

Kollektiivse esindamise organisatsiooni tegevust juhtivate isikute kohustused

1. Liikmesriigid tagavad, et kollektiivse esindamise organisatsioon võtab kõik vajalikud meetmed, et organisatsiooni tegevust juhtivad isikud teevad seda arukalt, usaldusväärselt ja asjakohaselt, rakendades selleks arukat juhtimis- ja raamatupidamiskorda ning sisekontrollimehhanisme.
2. Liikmesriigid tagavad, et kollektiivse esindamise organisatsioonid kehtestavad menetlused ja kohaldavad neid nii, et välditakse huvide konflikte ning, kui neid ei õnnestu vältida, tuvastatakse, hallatakse, jälgitakse ja avalikustatakse tegelikud või võimalikud huvide konfliktid, et need ei kahjustaks organisatsiooni esindatavate õiguste omajate kollektiivseid huve.

Esimeses lõigus osutatud menetluste raames peab iga lõikes 1 osutatud isik esitama liikmete üldkoosolekule igal aastal eraldi aruande, mis sisaldab järgmist teavet:

- a) kõik kollektiivse esindamise organisatsiooniga seotud huvid;
- b) kollektiivse esindamise organisatsioonilt saadud mis tahes tasu, sealhulgas pensioniskeemidest saadud hüvitised, mitte-rahalisel hüvitised ja muud liiki hüvitised, mis on saadud eelneva eelarveaasta jooksul;
- c) summad, mille kõnealune isik on kollektiivse esindamise organisatsioonilt saanud õiguste omajana eelneva eelarveaasta jooksul;
- d) avaldus tegeliku või võimaliku konflikti kohta isiklike ja kollektiivse esindamise organisatsiooni huvide vahel või kollektiivse esindamise organisatsiooni ees võetud kohustuste ja mis tahes muu füüsilise või juriidilise isiku ees võetud kohustuste vahel.

2. PEATÜKK

Õigustest saadava tulude haldamine

Artikkel 11

Õigustest saadava tulude kogumine ja kasutamine

1. Liikmesriigid tagavad, et kollektiivse esindamise organisatsioonid täidavad lõigetes 2–5 sätestatud eeskirju.

2. Kollektiivse esindamise organisatsioon peab õigustest saadavat tulu koguma ja haldama hoolsalt.

3. Kollektiivse esindamise organisatsioon hoiab raamatupidamisarvestuses lahus:

- a) õigustest saadava tulu ja mis tahes õigustest saadava tulu investeerimisest tekkinud tulu ning
- b) võimalikud oma varad ja nendest varadest, haldustasudest või muudest tegevustest saadava tulu.

4. Kollektiivse esindamise organisatsioonil ei ole lubatud kasutada õigustest saadavat tulu ega õigustest saadava tulu investeerimisest tekkinud mis tahes tulu muul eesmärgil kui vaid õiguste omajatele jaotamiseks, välja arvatud kui on lubatud halduskulusid maha arvata või tasaarvestada kooskõlas artikli 8 lõike 5 punktide d vastava otsusega või õigustest saadava tulu või õigustest saadava tulu investeerimisest tekkinud mis tahes tulu kasutamiseks kooskõlas artikli 8 lõikele 5 vastava otsusega.

5. Kui kollektiivse esindamise organisatsioon investeerib õigustest saadavat tulu või õigustest saadava tulu investeerimisest tekkinud mis tahes tulu, peab ta seda tegema nende õiguste omajate parimates huvides, kelle õigusi ta esindajana teostab, järgides artikli 8 lõike 5 punktides c ja f osutatud üldisi investeerimis- ja riskijuhtimispõhimõtteid ning võttes arvesse järgmisi eeskirju:

- a) kui on tegemist võimaliku huvide konfliktiga, tagab kollektiivse esindamise organisatsioon, et investering tehakse üksnes nende õiguste omajate huve silmas pidades;
- b) varasid investeeritakse viisil, mis tagab portfelli kui terviku turvalisuse, kvaliteedi, likviidsuse ja tulususe;
- c) varad hajutatakse asjakohaselt, et vältida liigset sõltumist teatavast varast ning portfelli kui terviku riskide kuhjumist.

Artikkel 12

Mahaarvamised

1. Liikmesriigid tagavad, et kui õiguste omaja volitab kollektiivse esindamise organisatsiooni oma õigusi teostama, on kollektiivse esindamise organisatsioon kohustatud õiguste omajat teavitama halduskuludest ja teistest mahaarvamistest, mida õigustest saadavast tulust tehakse, ning õigustest saadava tulu investeerimisest tekkinud mis tahes tulust tehtavatest mahaarvamistest, enne kui taotleb õiguste omaja nõusolekut tema õiguste teostamiseks.

2. Mahaarvamised seoses kollektiivse esindamise organisatsiooni poolt õiguste omajatele osutatavate teenuste, sealhulgas vajaduse korral lõikes 4 nimetatud teenuste osutamisega peavad olema mõistlikud ning kehtestatud objektiivsete kriteeriumide alusel.

3. Haldustasud ei või ületada põhjendatud ja dokumenteeritud kulusid, mida kollektiivse esindamise organisatsioon

kannab autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teostamise eesmärgil.

Liikmesriigid tagavad, et haldustasudeks mahaarvatud või tasaarvestatud summade kasutamisele ja kasutamise läbipaistvusele kohaldatavaid nõudeid kohaldatakse mis tahes muudele mahaarvamistele, mida tehakse selleks, et katta autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teostamise kulud.

4. Kui kollektiivse esindamise organisatsioon osutab õigustest saadavast tulust või õigustest saadava tulu investeerimisest tekkinud mis tahes tulust tehtavatest mahaarvamistest rahastatavaid sotsiaal-, kultuuri- või haridusteenuseid, siis osutatakse selliseid teenuseid niisuguste õiglaste kriteeriumide alusel, mis hõlmavad eelkõige juurdepääsu kõnealustele teenustele ja nende ulatust.

Artikkel 13

Õiguste omajate saadaolevate summade jaotamine

1. Ilma et see piiraks artikli 15 lõike 3 ja artikli 28 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et iga kollektiivse esindamise organisatsioon jaotab ja maksab õiguste omajatele saadaolevad summad välja korrapäraselt, hoolsalt, täpselt ja kooskõlas artikli 8 lõike 5 punktis a osutatud jaotamise üldpõhimõtetega.

Liikmesriigid tagavad ka, et kollektiivse esindamise organisatsioon või selle liikmed, kes on õiguste omajaid esindavad üksused, jaotavad ja maksavad õiguste omajatele asjaomased summad välja võimalikult kiiresti, kuid mitte hiljem kui üheksa kuu möödudes selle eelarveaasta lõpust, mil õigustest saadav tulu koguti, välja arvatud juhul, kui kollektiivse esindamise organisatsioon või vajadusel selle liikmed ei saa nimetatud tähtajast kinni pidada objektiivsetel põhjustel, mis on seotud eelkõige kasutajate aruandluse, õiguste ja õiguste omajate kindlakstegemise või teoseid ja muud materjali käsitleva teabe ning õiguste omajate kokkuviiimisega.

2. Kui õiguste omajate saadaolevaid summasid ei ole võimalik jaotada lõikes 1 sätestatud tähtaja jooksul, kuna õiguste omajate isikut või asukohta ei suudeta kindlaks teha, ning kõnealuse tähtaja suhtes kehtiv erand ei kohaldu, hoitakse nimetatud summasid kollektiivse esindamise organisatsiooni raamatupidamisarvestuses eraldi.

3. Kooskõlas lõikega 1 võtab kollektiivse esindamise organisatsioon kõik vajalikud meetmed, et õiguste omajate isikut ja asukohta kindlaks teha. Eelkõige teeb kollektiivse esindamise organisatsioon hiljemalt kolm kuud pärast lõikes 1 osutatud tähtaja möödumist kättesaadavaks teabe teoste ja muude materjalide kohta, mille üht või mitut õiguste omajat ja asukohta ei ole kindlaks tehtud:

- a) õiguste omajatele, keda ta esindab, või õiguste omajaid esindavatele üksustele, kui need üksused on kollektiivse esindamise organisatsiooni liikmed, ning

- b) kõigile kollektiivse esindamise organisatsioonidele, kellega tal on sõlmitud esinduslepingud.

Esimeses lõigus osutatud teave, kui see on kättesaadav, hõlmab järgmist:

- a) teose või muu materjali pealkiri;
- b) õiguste omaja nimi;
- c) asjaomase kirjastaja või tootja nimi ja
- d) mis tahes muu kättesaadav asjaomane teave, mis võib olla abiks õiguste omaja kindlakstegemisel.

Kollektiivse esindamise organisatsioon kontrollib ka artikli 6 lõikes 5 osutatud andmete ja muude kättesaadavate andmete vastavust. Kui eelnimetatud meetmed jäävad tulemusteta, teeb kollektiivse esindamise organisatsioon selle teabe üldsusele avalikuks hiljemalt ühe aasta jooksul pärast mainitud kolmekuulise tähtaja möödumist.

4. Kui õiguste omajate saadaolevaid summasid ei ole võimalik jaotada, loetakse kolme aasta möödudes selle eelarveaasta lõpust, mil õigustest saadav tulu koguti, ja eeldusel, et kollektiivse esindamise organisatsioon on võtnud kõik lõikes 3 osutatud vajalikud meetmed õiguste omajate isikute ja asukoha kindlakstegemiseks, need summad mittejaotatavateks.

5. Mittejaotatavate summade kasutamise kohta teeb otsuse kollektiivse esindamise organisatsiooni liikmete üldkoosoleku kooskõlas artikli 8 lõike 5 punktiga b, ilma et see piiraks õiguste omaja õigust kollektiivse esindamise organisatsioonilt vastavalt liikmesriikide nõuete aegumistähtaegu käsitlevatele õigusaktidele kõnealuseid summasid välja nõuda.

6. Liikmesriigid võivad piirata või kindlaks määrata mittejaotatavate summade lubatavat kasutust, muu hulgas tagades, et mittejaotatavaid summasid kasutatakse eraldi ja sõltumatul viisil, et rahastada kultuuri-, sotsiaal- või haridusteenuseid õiguste omajate kasuks.

3. PEATÜKK

Õiguste teostamine teiste kollektiivse esindamise organisatsioonide nimel

Artikkel 14

Õiguste teostamine esinduslepingute alusel

Liikmesriigid tagavad, et kollektiivse esindamise organisatsioon ei diskrimineeri ühtegi õiguste omajat, kelle õigusi ta esinduslepingu alusel teostab, seda eelkõige tariifide, haldustasude ning

õigustest saadava tulu kogumist ja õiguste omajate saadaolevate summade jaotamist käsitlevate tingimuste kohaldamisel.

Artikkel 15

Mahaarvamised ja väljamaksed esinduslepingute puhul

1. Liikmesriigid tagavad, et kollektiivse esindamise organisatsioon ei tee õigustest saadava tulu suhtes, mis tuleneb õigustest, mida ta teostab esinduslepingu alusel, või nendest õigustest saadava tulu investeerimisest saadava tulu suhtes muid mahaarvamisi kui haldustasud, välja arvatud juhul, kui esinduslepingu osapooleks olev teine kollektiivse esindamise organisatsioon annab sellisteks mahaarvamisteks selgesõnalise nõusoleku.

2. Kollektiivse esindamise organisatsioon jaotab ja maksab teiste kollektiivse esindamise organisatsioonide saadaolevate summad välja korrapäraselt, hoolsalt ja täpselt.

3. Kollektiivse esindamise organisatsioon jaotab ja maksab asjaomased summad teistele kollektiivse esindamise organisatsioonidele välja võimalikult kiiresti, kuid mitte hiljem kui üheksa kuu möödudes selle eelarveaasta lõpust, mil õigustest saadav tulu koguti, välja arvatud juhul, kui kollektiivse esindamise organisatsioon ei saa nimetatud tähtajast kinni pidada objektiivsetel põhjustel, mis on seotud eelkõige kasutajate aruandluse, õiguste ja õiguste omajate kindlakstegemise või teoseid ja muud materjali käsitleva teabe ning õiguste omajate kokkuviiamisega.

Kollektiivse esindamise organisatsioon või, kui tal on liikmed, kes on õiguste omajaid esindavad üksused, need liikmed, jaotavad ja maksavad õiguste omajatele asjaomased summad välja võimalikult kiiresti, kuid mitte hiljem kui 6 kuud nende summade saamisest, välja arvatud juhul, kui kollektiivse esindamise organisatsioon või vajadusel selle liikmed ei saa nimetatud tähtajast kinni pidada objektiivsetel põhjustel, mis on seotud eelkõige kasutajate aruandluse, õiguste ja õiguste omajate kindlakstegemise või teoseid ja muud materjali käsitleva teabe ning õiguste omajate kokkuviiamisega.

4. PEATÜKK

Suhted kasutajatega

Artikkel 16

Litsentsimine

1. Liikmesriigid tagavad, et kollektiivse esindamise organisatsioonid ja kasutajad peavad õiguste litsentsimist käsitlevaid läbirääkimisi heas usus. Kollektiivse esindamise organisatsioonid ja kasutajad edastavad üksteisele kogu vajaliku teabe.

2. Litsentsimistingimused põhinevad objektiivsetel ja mitte-diskrimineerivatel kriteeriumidel. Õiguste litsentsimisel ei nõuta kollektiivse esindamise organisatsioonilt kasutajaga kokku lepitud litsentsimistingimuste kohaldamist pretseendina muud liiki internetipõhiste teenuste suhtes, kui kasutaja osutab uut liiki internetipõhist teenust, mis on olnud liidus avalikkusele kättesaadav vähem kui kolm aastat.

Õiguste omajad peavad oma õiguste kasutamise eest saama kohast hüvitist. Ainuõiguste ja tasu saamise õiguste tariifid peavad olema mõistliku suurusega muu hulgas kaubeldavate õiguste kasutamise majandusliku väärtuse suhtes, võttes arvesse teoste ja muu autoriõigusega materjali kasutamise laadi ja ulatust, ning samuti kollektiivse esindamise organisatsiooni osutatava teenuse majandusliku väärtuse suhtes. Kollektiivse esindamise organisatsioonid teavitavad asjaomast kasutajat nende tariifide kehtestamisel kasutatud kriteeriumidest.

3. Kollektiivse esindamise organisatsioonid vastavad viivitamata kasutajate taotlustele, näidates muu hulgas ära teabe, mida kollektiivse esindamise organisatsioon vajab litsentsi pakkumiseks.

Kui kogu asjakohane teave on laekunud, teeb kollektiivse esindamise organisatsioon viivitamatult kas litsentsipakkumise või esitab kasutajale põhjendatud avalduse selle kohta, miks ta konkreetse teenuse litsentsimisest keeldub.

4. Kollektiivse esindamise organisatsioon võimaldab kasutajatel edastada endale teavet elektroonilisel teel, sealhulgas anda vajaduse korral aru litsentsi kasutamise kohta.

Artikkel 17

Kasutajate kohustused

Liikmesriigid võtavad vastu sätteid selle tagamiseks, et kasutajad esitavad kollektiivse esindamise organisatsioonidele kokkulepitud või ette kindlaksmääratud tähtaja jooksul ja kokkulepitud või ette kindlaksmääratud vormis neile kättesaadava teabe kollektiivse esindamise organisatsiooni poolt esindajana teostatavate õiguste kasutamise kohta, mis on vajalik õigustest saadava tulu kogumiseks ning õiguste omajate saadaolevate summade jaotamiseks ja väljamaksmiseks. Nimetatud teabe esitamise vormi kindlaksmääramisel võtavad kollektiivse esindamise organisatsioonid ja kasutajad võimaluste piires arvesse mittesiduvaid valdkonnastandardeid.

5. PEATÜKK

Läbipaistvus ja aruandlus

Artikkel 18

Õiguste omajatele nende õiguste teostamise kohta edastatav teave

1. Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõike 2, artikli 19 ja artikli 28 lõike 2 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et

kollektiivse esindamise organisatsioon teeb vähemalt kord aastas igale õiguste omajale, kellele ta eraldas õigustest saadavat tulu või tegi makseid teabega seotud perioodil, kättesaadavaks vähemalt järgmise teabe:

- a) kõik kontaktandmed, mida õiguste omaja on lubanud kollektiivse esindamise organisatsioonil kasutada õiguste omaja isiku ja asukoha kindlakstegemiseks;
- b) õigustest saadav tulu, mis eraldatakse õiguste omajale;
- c) kollektiivse esindamise organisatsiooni poolt õiguste omajale makstud summad teostatavate õiguste kategooriate ja kasutusliikide kaupa;
- d) ajavahemik, mille jooksul õiguste omajale eraldatud ja makstud summade aluseks olevaid õigusi kasutati, välja arvatud juhul, kui kasutajate aruandlusega seotud objektiivsetel põhjustel ei saa kollektiivse esindamise organisatsioon seda teavet edastada;
- e) mahaarvatud haldustasud;
- f) muud kui haldustasudega seotud mahaarvamised, sealhulgas võimalikud siseriiklike õigusaktidega sotsiaal-, kultuuri- või haridusteenuste osutamiseks nõutavad mahaarvamised;
- g) õiguste omajale eraldatav õigustest saadaolev tulu, mida ei ole mis tahes ajavahemiku kohta veel välja makstud.

2. Kui kollektiivse esindamise organisatsioon eraldab õigustest saadavat tulu ja selle liikmeteks on üksused, kes vastutavad õigustest saadava tulu jaotamise eest õiguste omajatele, edastab kollektiivse esindamise organisatsioon üksustele lõikes 1 osutatud teabe, kui üksustel seda teavet ei ole. Liikmesriigid tagavad, et üksused teevad vähemalt kord aastas igale õiguste omajale, kellele nad eraldasid õigustest saadavat tulu või tegid makseid teabega seotud perioodil, kättesaadavaks vähemalt lõikes 1 osutatud teabe.

Artikkel 19

Teistele kollektiivse esindamise organisatsioonidele antav teave õiguste teostamise kohta esinduslepingute alusel

Liikmesriigid tagavad, et kollektiivse esindamise organisatsioon teeb kollektiivse esindamise organisatsioonile, kelle nimel ta teabega seotud ajavahemikul esinduslepingu alusel õigusi teostab, vähemalt kord aastas elektrooniliselt kättesaadavaks vähemalt järgmise teabe:

- a) eraldatud õigustest saadav tulu, teostatavate õiguste kategooriate ja kasutusliikide kaupa summad, mis kollektiivse esindamise organisatsiooni on välja makstud tema poolt esinduslepingu alusel teostatavate õiguste eest, ja õiguste omajale eraldatud õigustest saadav tulu, mida ei ole mõne ajavahe miku kohta veel välja makstud;
- b) haldustasudega seotud mahaarvamised;
- c) muud kui haldustasudega seotud mahaarvamised, millele on osutatud artiklis 15;
- d) teave esinduslepinguga hõlmatud repertuaari kuuluvate teostega seotud litsentside andmise või nende andmisest keeldumise kohta;
- e) liikmete üldkoosolekul vastuvõetud otsused, niivõrd kui need otsused on asjakohased seoses õiguste teostamisega esinduslepingu alusel.
- c) standardised litsentsilepingud ja kohaldatavad standardtariifid koos soodustustega;
- d) artiklis 10 osutatud isikute loetelu;
- e) õiguste omajate saadaolevate summade jaotamise üldpõhimõtted;
- f) haldustasude üldpõhimõtted;
- g) üldpõhimõtted, mis hõlmavad õigustest saadavast tulust või selle investeerimisest saadud tulust tehtavaid muid kui haldustasudega seotud mahaarvamisi, sealhulgas sotsiaal-, kultuuri- ja haridusteenustega seotud mahaarvamised;
- h) loetelu organisatsiooni sõlmitud esinduslepingutest ning kollektiivse esindamise organisatsioonide nimed, kellega need esinduslepingud on sõlmitud;
- i) mittejaotatavate summade kasutamise üldpõhimõtted;
- j) artiklite 33, 34 ja 35 kohased kaebuste käsitlemise ja vaidluste lahendamise menetlused.

Artikkel 20

Õiguste omajatele, teistele kollektiivse esindamise organisatsioonidele ja kasutajatele nende nõudmisel antav teave

Ilma et see piiraks artikli 25 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et kollektiivse esindamise organisatsioon teeb selle kollektiivse esindamise organisatsiooni, kelle nimel ta õigusi esinduslepingu alusel teostab, ning õiguste omaja või kasutaja nõuetekohaselt põhjendatud taotlusel viivitamata elektrooniliselt kättesaadavaks vähemalt järgmise teabe:

- a) teosed või muu materjal, mille osas organisatsioon esindajana tegutseb, õigused, mida ta teostab kas otse või esinduslepingute alusel, ning territooriumid,
- b) kus kõnealune teostamine toimub, või, juhul kui kollektiivse esindamise organisatsiooni tegevuse ulatuse tõttu ei saa selliseid teoseid või muud materjali kindlaks määrata, teoste või muu materjali, mille osas organisatsioon esindajana tegutseb, liigi, tema teostatavad õigused ning territooriumid, kus kõnealune teostamine toimub.

Artikkel 21

Teabe avalikustamine

1. Liikmesriigid tagavad, et kollektiivse esindamise organisatsioon avalikustab vähemalt järgmise teabe:

- a) organisatsiooni põhikirja;
- b) liikmesuse tingimused ja õiguste teostamise volituse lõpetamise tingimused, kui need ei sisaldu põhikirjas;

2. Kollektiivse esindamise organisatsioon avaldab ja ajakohastab oma veebisaidil lõikes 1 osutatud teavet.

Artikkel 22

Iga-aastane läbipaistvusaruanne

1. Liikmesriigid tagavad, et riigiseste õigusaktide kohasest õiguslikust vormist sõltumata koostab ja avaldab kollektiivse esindamise organisatsioon igal eelarveaastal hiljemalt kaheksa kuud pärast selle eelarveaasta lõppu läbipaistvusaruande, mis sisaldab ka lõikes 3 osutatud eriaruannet.

Kollektiivse esindamise organisatsioon avaldab oma veebisaidil iga-aastase läbipaistvusaruande ning see on nimetatud veebisaidil avalikkusele kättesaadav vähemalt viie aasta jooksul.

2. Iga-aastane läbipaistvusaruanne sisaldab vähemalt käesoleva määruse lisas sätestatud teavet.

3. Eriaruandes käsitletakse seoses sotsiaal-, kultuuri- ja haridusteenustega mahaarvatud summade kasutamist ning see sisaldab vähemalt käesoleva määruse lisa punktis 3 sätestatud teavet.

4. Iga-aastases läbipaistvusaruandes esitatud raamatupidamissandmeid auditeerivad üks või mitu isikut, kes on seadusega volitatud aruandeid auditeerima vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2006/43/EÜ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. mai 2006. aasta direktiiv 2006/43/EÜ, mis käsitleb raamatupidamise aastaaruannete ja konsoolideeritud aruannete kohustuslikku auditit ning millega muudetakse nõukogu direktiive 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 84/253/EMÜ (ELT L 157, 9.6.2006, lk 87).

Auditaruanne esitatakse terviklikult iga-aastases läbipaistvusaaruandes.

Käesoleva lõike kohaldamisel peavad raamatupidamisandmed sisaldama lisa punkti 1 alapunktis a osutatud finantsaruandeid ning lisa punkti 1 alapunktides g ja h ning punktis 2 osutatud finantsteavet.

III JAOTIS

MUUSIKATEOSTE INTERNETIS KASUTAMISE ÕIGUSTE MULTITERRITORIAALNE LITSENTSIMINE KOLLEKTIIVSE ESINDAMISE ORGANISATSIOONIDE POOLT

Artikkel 23

Multiterritoriaalne litsentsimine siseturul

Liikmesriigid tagavad, et nende territooriumil asuvad kollektiivse esindamise organisatsioonid täidavad muusikateoste internetis kasutamise õiguste multiterritoriaalsete litsentside andmisel käesolevas jaotises esitatud nõudeid.

Artikkel 24

Suutlikkus töödelda multiterritoriaalseid litsentse

1. Liikmesriigid tagavad, et kollektiivse esindamise organisatsioonil, kes annab muusikateoste internetis kasutamise õiguste multiterritoriaalseid litsentse, on piisav suutlikkus töödelda elektrooniliselt tõhusal ja läbipaistval viisil selliste litsentside haldamiseks vajalikke andmeid, sealhulgas repertuaari kindlaksmääramiseks ja selle kasutamise jälgimiseks, kasutajatele arvete esitamiseks, õigustest saadava tulu kogumiseks ning õiguste omajate saadaolevate summade jaotamiseks.

2. Lõike 1 kohaldamisel peab kollektiivse esindamise organisatsioon vastama vähemalt järgmistele tingimustele:

- a) suutlikkus määrata täpselt kindlaks muusikateosed või nende osad, mille osas on kollektiivse esindamise organisatsioonil esindajana tegutsemiseks volitus;
- b) suutlikkus määrata igal asjaomasel territooriumil täpselt kindlaks iga sellise muusikateose või selle osaga seonduvad õigused või nende osad ning vastavad õiguste omajad, kelle esindamiseks või mille osas esindajana tegutsemiseks on kollektiivse esindamise organisatsioonil volitus;
- c) kordumatute tunnuste kasutamine õiguste omajate ja muusikateoste tuvastamiseks, võttes võimaluste piires arvesse mittesiduvaid valdkonnastandardeid ja rahvusvahelisel või liidu tasandil väljakujunenud tavasid;
- d) asjakohaste vahendite kasutamine selleks, et teha kindlaks ja kõrvaldada õigeaegselt ja tõhusalt vastuolud andmetes, mis on muusikateoste internetis kasutamise õiguste multiterritoriaalseid litsentse andvate teiste kollektiivse esindamise organisatsioonide valduses.

Artikkel 25

Multiterritoriaalset repertuaari käsitleva teabe läbipaistvus

1. Liikmesriigid tagavad, et kollektiivse esindamise organisatsioon, kes annab muusikateoste internetis kasutamise õiguste multiterritoriaalseid litsentse, annab internetipõhiste muusikateenuste osutajatele, õiguste omajatele, kelle õigusi ta esindajana teostab, ja teistele kollektiivse esindamise organisatsioonidele põhjendatud taotlusel elektrooniliselt ajakohast teavet, mille abil on võimalik kindlaks teha internetipõhine muusikarepertuaar, mille osas ta esindajana tegutseb. Teave hõlmab:

- a) muusikateoseid, mille osas esindajana tegutsetakse;
- b) täies ulatuses või osaliselt õigusi, mida esindajana teostatakse ja
- c) hõlmatud territooriume.

2. Kollektiivse esindamise organisatsioon võib vajadusel võtta mõistlikke meetmeid andmete täpsuse ja tervikluse kaitseks, nende taaskasutamise kontrollimiseks ning tundliku äriteabe kaitseks.

Artikkel 26

Multiterritoriaalset repertuaari käsitleva teabe täpsus

1. Liikmesriigid tagavad, et kollektiivse esindamise organisatsioon, kes annab muusikateoste internetis kasutamise õiguste multiterritoriaalseid litsentse, kehtestab sellise korra, mis võimaldab õiguste omajatel, teistel kollektiivse esindamise organisatsioonidel ja internetipõhiste teenuste osutajatel taotleda artikli 24 lõikes 2 osutatud andmete või artiklis 25 esitatud teabe parandamist, juhul kui kõnealused õiguste omajad, kollektiivse esindamise organisatsioonid ja internetipõhiste teenuste osutajad leiavad asjakohaste tõendite alusel, et nende muusikateoste internetis kasutamise õigusi käsitlevad andmed või teave on ebatäpsed. Kui nimetatud väited on piisavalt põhjendatud, tagab kollektiivse esindamise organisatsioon, et kõnealused andmed või teave parandatakse viivitamata.

2. Kollektiivse esindamise organisatsioon annab õiguste omajatele, kelle muusikateosed sisalduvad tema muusikarepertuaaris, ja õiguste omajatele, kes on sellele organisatsioonile vastavalt artiklile 31 usaldanud oma muusikateoste internetis kasutamise õiguste esindajana teostamise, vahendid oma muusikateoseid, nimetatud teoseid hõlmavaid õigusi ja territooriume, kus õiguste omajad on volitanud organisatsiooni ennast esindama, käsitleva teabe edastamiseks elektroonilises vormis. Seejuures võtavad kollektiivse esindamise organisatsioon ja õiguste omajad võimaluste piires arvesse mittesiduvaid valdkonnastandardeid või rahvusvahelisel või liidu tasandil väljakujunenud teabevahetustavasid, millega võimaldatakse õiguste omajatel täpsustada muusikateost või selle osa, internetis kasutamise õigusi tervikuna või üksikult ja territooriume, mille osas nad volitavad kollektiivse esindamise organisatsiooni ennast esindama.

3. Kui kollektiivse esindamise organisatsioon volitab artiklite 29 ja 30 alusel teist kollektiivse esindamise organisatsiooni andma muusikateoste internetis kasutamise õiguste multiterritoriaalseid litsentse, kohaldab volitatud kollektiivse esindamise organisatsioon käesoleva artikli lõike 2 sätteid ka neile õiguste omajatele, kelle muusikateosed sisalduvad volitava kollektiivse esindamise organisatsiooni repertuaaris, kui nimetatud kollektiivse esindamise organisatsioonid ei ole kokku leppinud teisiti.

Artikkel 27

Täpne ja õigeaegne aruandlus ning arveldamine

1. Liikmesriigid tagavad, et kollektiivse esindamise organisatsioon kontrollib, kuidas kasutavad nende muusikateoste või muusikateoste osade, mille osas ta esindajana tegutseb, internetis kasutamise õigusi internetipõhiste teenuste osutajad, kellele ta on andnud kõnealuste õiguste multiterritoriaalse litsentsi.

2. Kollektiivse esindamise organisatsioon annab internetipõhiste teenuste osutajatele võimaluse esitada muusikateoste internetis kasutamise õiguste tegeliku teostamise aruanne elektrooniliselt ning internetipõhiste teenuste osutajad annavad täpselt aru litsentsitud teoste tegelikust kasutamisest. Kollektiivse esindamise organisatsioon võimaldab vähemalt ühe sellise aruandlusmeetodi kasutamist, milles võetakse arvesse kõnealuste andmete elektroonilise vahetamise mittedisiduvaid valdkonnastandardeid või rahvusvahelisel või liidu tasandil väljakujunenud tavasid. Kollektiivse esindamise organisatsioon võib keelduda internetipõhiste teenuste osutajatelt nende endi vormingus aruannete vastuvõtmisest, kui organisatsioon võimaldab esitada aruannet elektroonilise andmevahetuse valdkonnastandardit kasutades.

3. Kollektiivse esindamise organisatsioon esitab internetipõhise teenuse osutajale arved elektrooniliselt. Kollektiivse esindamise organisatsioon võimaldab vähemalt ühe sellise vormingu kasutamist, milles võetakse arvesse mittedisiduvaid valdkonnastandardeid või rahvusvahelisel või liidu tasandil väljakujunenud tavasid. Arvel määratakse artikli 24 lõike 2 kohases tingimuste loetelus osutatud andmete alusel kindlaks teosed ja õigused, mida litsentsitakse täielikult või osaliselt, ning õiguste tegelik kasutamine niivõrd, kui see on võimalik internetipõhise teenuse osutaja esitatud teabe ja teabe esitamisel kasutatud vormingu põhjal. Internetipõhise teenuse osutaja ei tohi keelduda arve vastuvõtmisest selle vormingu tõttu, kui kollektiivse esindamise organisatsioon kasutab valdkonnastandardit.

4. Kollektiivse esindamise organisatsioon esitab internetipõhise teenuse osutajale arve täpselt ja viivitamata pärast seda, kui on esitatud aruanne asjaomase muusikateoste internetis kasutamise õiguste tegeliku teostamise kohta, välja arvatud juhul, kui see ei ole võimalik internetipõhise teenuse osutajast tulenevatel põhjustel.

5. Kollektiivse esindamise organisatsioon kehtestab asjakohase korra, millega võimaldatakse internetipõhise teenuse osutajal vaidlustada arve täpsus, sealhulgas juhul, kui internetipõhise teenuse osutaja saab ühelt või mitmelt kollektiivse esindamise organisatsioonilt arveid sama muusikateoste samade internetis kasutamise õiguste eest.

Artikkel 28

Täpsed ja õigeaegsed väljamaksed õiguste omajatele

1. Ilma et see piiraks lõike 3 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et kollektiivse esindamise organisatsioon, kes annab muusikateoste internetis kasutamise õiguste multiterritoriaalseid litsentse, jaotab kõnealustest litsentsidest tulenevaid õiguste omajate saadaolevaid summasid täpselt ja viivitamata pärast seda, kui on esitatud aruanne teose tegeliku kasutamise kohta, välja arvatud juhul, kui see ei ole võimalik internetipõhise teenuse osutajast tulenevatel põhjustel.

2. Ilma et see piiraks lõike 3 kohaldamist, annab kollektiivse esindamise organisatsioon õiguste omajatele koos iga lõike 1 alusel tehtud väljamaksega vähemalt järgmise teabe:

a) ajavahemik, mille jooksul õiguste omajate saadaolevate summade aluseks olevaid õigusi kasutati, ja territooriumid, kus nimetatud õigusi kasutati;

b) kollektiivse esindamise organisatsiooni poolt kogutud summad, tehtud mahaarvamised ja jaotatud summad iga internetis kasutamise õiguse kohta, mis on seotud muusikateoste või selle osadega, mille osas kollektiivse esindamise organisatsioon on õiguste omajate poolt volitatud esindajana tegutsema;

c) summad, mille kollektiivse esindamise organisatsioon on õiguste omajate jaoks igalt internetipõhise teenuse osutajalt kogunud, maha arvanud ja jaotanud.

3. Kui kollektiivse esindamise organisatsioon volitab artiklite 29 ja 30 alusel teist kollektiivse esindamise organisatsiooni andma muusikateoste internetis kasutamise õiguste multiterritoriaalseid litsentse, jaotab volitatud kollektiivse esindamise organisatsioon lõikes 1 osutatud summad täpselt ja viivitamata ning edastab lõikes 2 osutatud teabe volitavale kollektiivse esindamise organisatsioonile. Volitav kollektiivse esindamise organisatsioon vastutab nende summade jaotamise ja sellise teabe edastamise eest õiguste omajatele, kui nimetatud kollektiivse esindamise organisatsioonid ei ole kokku leppinud teisiti.

Artikkel 29

Kollektiivse esindamise organisatsioonide vahelised multiterritoriaalset litsentsimist käsitlevad lepingud

1. Liikmesriigid tagavad, et mis tahes kollektiivse esindamise organisatsioonide vaheline esindusleping, millega üks kollektiivse esindamise organisatsioon volitab teist kollektiivse esindamise organisatsiooni andma multiterritoriaalseid litsentse oma muusikarepertuaari kuuluvate muusikateoste kasutamiseks internetis, peab olema ainuõigusega. Volitatud kollektiivse esindamise organisatsioon teostab kõnealuseid internetis kasutamise õigusi mittediskrimineerival alusel.

2. Volitav kollektiivse esindamise organisatsioon teavitab oma liikmeid lepingu põhitingimustest, sh lepingu kestusest ja volitatud kollektiivse esindamise organisatsiooni osutatavate teenuste maksumusest.

3. Volitatud kollektiivse esindamise organisatsioon teavitab volitavat kollektiivse esindamise organisatsiooni põhitingimustest, mille alusel viimase internetis kasutamise õigusi litsentsitakse, sealhulgas kasutamise laadist, kõigist sätetest, mis on litsentsitasuga seotud või seda mõjutavad, litsentsi kestusest, aruandeperioodidest ja hõlmatud territooriumidest.

Artikkel 30

Kohustus esindada teist kollektiivse esindamise organisatsiooni multiterritoriaalse litsentsimise eesmärgil

1. Liikmesriigid tagavad, et kui kollektiivse esindamise organisatsioon, kes ei anna ega paku multiterritoriaalseid litsentse oma repertuaari kuuluvate muusikateoste kasutamiseks internetis, esitab teisele kollektiivse esindamise organisatsioonile taotluse sõlmida esindusleping kõnealuste õiguste esindajana teostamiseks, on taotluse saanud kollektiivse esindamise organisatsioon kohustatud kõnealuse taotluse vastu rahuldama juhul, kui ta juba annab või pakub multiterritoriaalseid litsentse ühe või mitme teise kollektiivse esindamise organisatsiooni repertuaari kuuluvate muusikateoste samasse kategooriasse kuuluvatele internetis kasutamise õigustele.

2. Taotluse saanud kollektiivse esindamise organisatsioon vastab taotluse esitanud kollektiivse esindamise organisatsioonile kirjalikult ja põhjendamatult viivitusega.

3. Ilma et see piiraks lõigete 5 ja 6 kohaldamist, haldab taotluse saanud kollektiivse esindamise organisatsioon repertuaari, mille osas taotlus esitanud kollektiivse esindamise organisatsioon tegutseb esindajana, samadel tingimustel, nagu ta haldab oma repertuaari.

4. Taotluse saanud kollektiivse esindamise organisatsioon lisab repertuaari, mille osas taotlus esitanud kollektiivse esindamise organisatsioon tegutseb esindajana, kõigile oma pakkumistele, mis on suunatud internetipõhiste teenuste osutajatele.

5. Haldustasu teenuse eest, mida taotluse saanud kollektiivse esindamise organisatsioon osutab taotluse esitanud organisatsioonile, ei või ületada mõistlikke kulusid, mida taotluse saanud kollektiivse esindamise organisatsioon kandis.

6. Taotluse esitanud kollektiivse esindamise organisatsioon teeb taotluse saanud organisatsioonile kättesaadavaks oma muusikarepertuaari käsitleva teabe, mis on vajalik muusikateoste internetis kasutamise õiguste multiterritoriaalsete litsentside andmiseks. Kui teave on ebapiisav või esitatud vormingus, mis

ei võimalda taotluse saanud kollektiivse esindamise organisatsioonil täita käesoleva jaotise nõudeid, on taotluse saanud kollektiivse esindamise organisatsioonil õigus nõuda selliste mõistlike kulude hüvitamist, mida ta kandis kõnealuste nõuete täitmisel, või jätta kõrvale sellised teosed, mille kohta antud teave on ebapiisav või kasutamiskõlbmatu.

Artikkel 31

Juurdepääs multiterritoriaalsele litsentsimisele

Liikmesriigid tagavad, et kui kollektiivse esindamise organisatsioon ei anna ega paku muusikateoste internetis kasutamise õiguste multiterritoriaalseid litsentse ega volita teist kollektiivse esindamise organisatsiooni teostama esindajana kõnealuseid õigusi nimetatud eesmärgil hiljemalt 10. aprilliks 2017, võivad õiguste omajad, kes on volitanud kõnealust kollektiivse esindamise organisatsiooni esindajana teostama neile kuuluvaid muusikateoste internetis kasutamise õigusi, võtta sellelt kollektiivse esindamise organisatsioonilt ära muusikateoste internetis kasutamise õigused multiterritoriaalseks litsentsimiseks kõigil territooriumidel, ilma et nad peaksid ära võtma muusikateoste internetis kasutamise õigusi monoterritoriaalse litsentsimise jaoks, eesmärgiga anda oma muusikateoste internetis kasutamise õigustega seotud multiterritoriaalseid litsentse ise või käesoleva jaotise nõuetele vastava teise kollektiivse esindamise organisatsiooni või muu volitatud osalise kaudu.

Artikkel 32

Muusikateoste internetis kasutamise õigusi käsitlev erand raadio- ja televisiooniprogrammide puhul

Käesoleva jaotise nõudeid ei kohaldata selliste kollektiivse esindamise organisatsioonide suhtes, kes annavad taotletavate õiguste vabatahtliku koondamise alusel ELi toimimise lepingu artiklites 101 ja 102 sätestatud konkurentsieskirjade kohaselt muusikateoste internetis kasutamise õiguste multiterritoriaalse litsentsi, mida ringhäälinguorganisatsioon vajab selleks, et üldsusele suunata nii oma raadio- või televisiooniprogrammid või teha need neile kättesaadavaks samaaegselt nende esmakordse ülekandega või pärast esmakordset ülekannet kui ka ringhäälinguorganisatsiooni poolt või tema jaoks toodetud mis tahes internetimaterjal, sh eelvaatamine, mis toimib tema raadio- või televisiooniprogrammi esmakordse ülekande täiendmaterjalina.

IV JAOTIS

TÄITEMEETMED

Artikkel 33

Kaebuste menetlemise kord

1. Liikmesriigid tagavad, et kollektiivse esindamise organisatsioonid võimaldavad oma liikmetele ja kollektiivse esindamise organisatsioonidele, kelle nimel nad esinduslepingu alusel õigusi teostavad, tõhusad ja õigeaegsed menetlused selliste kaebuste käsitlemiseks, mis on seotud eelkõige õiguste teostamise volituse ja õiguste lõpetamise või äravõtmisega, liikmesuse tingimuste, õiguste omajate saadaolevate summade kogumise, mahaarvamiste ning jaotamisega.

2. Kollektiivse esindamise organisatsioonid vastavad liikmete või kollektiivse esindamise organisatsioonide, kelle nimel nad esinduslepingu alusel õigusi teostavad, kaebustele kirjalikult. Kui kollektiivse esindamise organisatsioon lükkab kaebuse tagasi, peab ta seda põhjendama.

Artikkel 34

Vaidluste alternatiivse lahendamise kord

1. Liikmesriigid võivad ette näha, et kollektiivse esindamise organisatsioonide, nende organisatsioonide liikmete, õiguste omajate või kasutajate vahelistes vaidlustes, mis puudutavad käesoleva direktiivi nõuete alusel vastu võetud siseriiklike sätteid, võib kasutada kiiret, sõltumatut ja erapooletut vaidluste alternatiivse lahendamise menetlust.

2. Liikmesriigid tagavad III jaotise kohaldamisel, et järgmiste vaidluste lahendamisel, mis puudutavad nende territooriumil asuvaid ja muusikateoste internetis kasutamise õiguste multiterritoriaalseid litsentse andvat või pakkuvat kollektiivse esindamise organisatsiooni, võib kasutada kiiret, sõltumatut ja erapooletut vaidluste alternatiivse lahendamise menetlust:

- a) vaidlused tegeliku või potentsiaalse internetipõhise teenuse osutajaga artiklite 16, 25, 26 ja 27 kohaldamise üle;
- b) vaidlused ühe või mitme õiguste omajaga artiklite 25, 26, 27, 28, 29, 30 ja 31 kohaldamise üle;
- c) vaidlused teise kollektiivse esindamise organisatsiooniga artiklite 25, 26, 27, 28, 29 ja 30 kohaldamise üle.

Artikkel 35

Vaidluste lahendamine

1. Liikmesriigid tagavad, et kollektiivse esindamise organisatsioonide ja kasutajate vahelised vaidlused, mis puudutavad eelkõige kehtivaid ja kavandatud litsentsimistingimusi või lepingurikkumist, võib esitada kohtule või vajaduse korral mõnele teisele sõltumatule ja erapooletule, intellektuaalomandi õiguses asjatundlikule vaidluste lahendamise asutusele.

2. Artiklites 33 ja 34 ning käesoleva artikli lõikes 1 osutatud menetlused ei piira osaliste õigust tõendada ja kaitsta oma õigusi, esitades selleks kohtule hagi.

Artikkel 36

Täitmine

1. Liikmesriigid tagavad, et käesolevas direktiivis sätestatud nõuete alusel vastuvõetud siseriiklike õigusaktide sätete täitmist nende territooriumil asuvate kollektiivse esindamise organisatsioonide poolt kontrollivad selleks määratud pädevad asutused.

2. Liikmesriigid tagavad, et on olemas menetlused, mille abil kollektiivse esindamise organisatsiooni liikmed, õiguste omajad, kasutajad, kollektiivse esindamise organisatsioonid ja teised huvitatud isikud saavad teavitada selleks määratud pädevaid asutusi tegevustest või asjaoludest, mis nende arvates kujutavad endast käesolevas direktiivis sätestatud nõuete alusel vastuvõetud siseriiklike sätete rikkumist.

3. Liikmesriigid tagavad, et selleks määratud pädevatel asutustel on volitus määrata asjakohaseid karistusi ja võtta asjakohaseid meetmeid, kui käesoleva direktiivi rakendamiseks vastuvõetud siseriiklike sätteid ei ole järgitud. Kõnealused karistused ja meetmed peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Liikmesriigid teatavad käesolevas artiklis ja artiklites 37 ja 38 osutatud pädevatest asutustest komisjonile hiljemalt 10. aprilliks 2016. Komisjon avaldab kõnealuse teabe.

Artikkel 37

Teabe vahetamine pädevate asutuste vahel

1. Käesoleva direktiivi kohaldamise järelevalve hõlbustamiseks tagab iga liikmesriik, et teises liikmesriigi pädevalt asutuselt saadud teabenõudele käesoleva direktiivi kohaldamisega seotud küsimustes, eelkõige taotluse saanud liikmesriigi territooriumil asuvate kollektiivse esindamise organisatsioonide kohta, vastab selleks määratud pädev asutus põhjendamatu viivitusega, kui taotlus on põhjendatud.

2. Kui pädev asutus leiab, et teises liikmesriigis asuv, kuid tema liikmesriigis tegutseva kollektiivse esindamise organisatsiooni tegevus võib olla vastuolus selle liikmesriigi, kus kollektiivse esindamise organisatsioon asub, siseriikliku õiguse sätetega, mis on vastu võetud käesolevas direktiivis sätestatud nõuete alusel, võib ta edastada kogu asjakohase teabe selle liikmesriigi pädevale asutusele, kus kollektiivse esindamise organisatsioon asub, millega võib asjakohasel juhul kaasneda taotlus nimetatud asutusele võtta tema pädevuses olevaid asjakohaseid meetmeid. Taotluse saanud asutus peab sellele kolme kuu jooksul andma põhjendatud vastuse.

3. Taotluse esitanud pädev asutus võib lõikes 2 osutatud küsimuse edastada ka artikli 41 alusel asutatud ekspertrühmale.

Artikkel 38

Koostöö multiterritoriaalse litsentsimise arendamiseks

1. Komisjon soodustab liikmesriikides selleks määratud pädevate asutuste omavahelist ning kõnealuste asutuste ja komisjoni vahelist korrapärast teabevahetust multiterritoriaalse litsentsimise olukorra ja arengu kohta.

2. Komisjon peab õiguste omajate esindajate, kollektiivse esindamise organisatsioonide, kasutajate, tarbijate ja teiste huvitatud isikutega korrapäraselt konsultatsioone käesoleva direktiivi III jaotise sätete kohaldamise kogemuste üle. Komisjon edastab pädevatele asutustele lõikes 1 sätestatud teabevahetuse raames kogu kõnealustelt konsultatsioonidelt saadud asjaomase teabe.

3. Liikmesriigid tagavad, et nende pädevad asutused esitavad komisjonile hiljemalt 10. oktoobriks 2017 aruande multiterritoriaalse litsentsimise olukorrast ja arengust nende territooriumil. Aruanne hõlmab teavet, mis käsitleb eelkõige multiterritoriaalsete litsentside kättesaadavust asjaomases liikmesriigis, kollektiivse esindamise organisatsioonide vastavust käesoleva direktiivi III jaotise rakendamiseks vastuvõetud siseriiklikele sätetele ning kasutajate, tarbijate, õiguste omajate ja teiste huvitatud isikute hinnangut muusikateoste internetis kasutamise õiguste multiterritoriaalse litsentsimise arengule.

4. Komisjon hindab lõike 3 alusel saadud aruannete ning lõigete 1 ja 2 alusel kogutud teabe põhjal käesoleva direktiivi III jaotise kohaldamist. Vajaduse korral ja, kui see on asjakohane, tuginedes eriaruandele, kaalub komisjon edasisi meetmeid tuvastatud probleemide lahendamiseks. Hindamine hõlmab eelkõige järgmist:

- a) III jaotise nõuetele vastavate kollektiivse esindamise organisatsioonide arv;
- b) artiklite 29 ja 30 kohaldamine, sh kollektiivse esindamise organisatsioonide poolt nimetatud artiklite kohaselt sõlmitud esinduslepingute arv;
- c) multiterritoriaalseks litsentsimiseks kättesaadava repertuaari osakaal liikmesriikides.

V JAOTIS

ARUANDLUS JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 39

Kollektiivse esindamise organisatsioonidest teavitamine

Liikmesriigid esitavad nende käsituses oleva teabe põhjal komisjonile loetelu nende territooriumil asuvatest kollektiivse esindamise organisatsioonidest hiljemalt 10. aprilliks 2016.

Liikmesriigid annavad komisjonile viivitamata teada selles loetelus toimunud mis tahes muutustest.

Komisjon avaldab kõnealuse teabe ja tagab selle ajakohastamise.

Artikkel 40

Aruanne

Komisjon hindab hiljemalt 10. aprilliks 2021. käesoleva direktiivi kohaldamist ning esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule

aruande käesoleva direktiivi kohaldamise, sealhulgas selle mõju kohta piiriüleste teenuste arengule, kultuurilisele mitmekesisusele, kollektiivse esindamise organisatsioonide ja kasutajate vahelistele suhetele, väljaspool liitu asuvate kollektiivse esindamise organisatsioonide tegevusele liidus, ja vajadusel selle kohta, kas direktiiv on vaja läbi vaadata. Komisjon esitab koos aruandega vajaduse korral õigusakti ettepaneku.

Artikkel 41

Ekspertühm

Käesolevaga asutatakse ekspertühm. Sellesse kuuluvad liikmesriikide pädevate asutuste esindajad. Ekspertühma eesistuja on komisjoni esindaja ja see tuleb kokku kas eesistuja algatusel või liikmesriigi delegatsiooni taotlusel. Ekspertühma ülesanded on järgmised:

- a) uurida käesoleva direktiivi mõju kollektiivse esindamise organisatsioonide ja sõltumatute esindamise üksuste toimimisele siseturul ning tuua välja võimalikud kitsaskohad;
- b) korraldada konsultatsioone kõikides käesoleva direktiivi kohaldamisest tulenevates küsimustes;
- c) soodustada teabevahetust seonduva seadusandliku arengu ning pretsedendiõiguse kohta, samuti seonduva majandus-, sotsiaalse, kultuurilise ja tehnilise arengu kohta, eelkõige teoste või muu materjali digitaalsel turul.

Artikkel 42

Isikuandmete kaitse

Käesoleva direktiivi raames töödeldakse isikuandmeid vastavalt direktiivile 95/46/EÜ.

Artikkel 43

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 10. aprilliks 2016. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetud põhiliste siseriiklike meetmete teksti.

Artikkel 44

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 45

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 26. veebruar 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

LISA

1. Artikli 22 lõikes 2 osutatud iga-aastases läbipaistvusaruandes tuleb esitada järgmine teave:

- a) finantsaruanded, mis sisaldavad bilanssi või varade ja kohustuste aruannet, eelarveaasta kasumiaruannet ning rahavoogude aruannet;
- b) eelarveaasta tegevusaruanne;
- c) teave litsentsi andmisest keeldumiste kohta vastavalt artikli 16 lõikele 3;
- d) kollektiivse esindamise organisatsiooni õigusliku ja juhtimisstruktuuri kirjeldus;
- e) teave üksuste kohta, mida kollektiivse esindamise organisatsioon omab või kontrollib otseselt või kaudselt, täielikult või osaliselt;
- f) teave artikli 9 lõikes 3 ja artiklis 10 osutatud isikutele eelmisel aastal makstud tasu kogusumma ja muude neile antud hüvitiste kohta;
- g) käesoleva lisa punktis 2 osutatud finantsteave;
- h) eriaruanne sotsiaal-, kultuuri- ja haridusteenuste osutamise eesmärgil mahaarvatud summade kasutamise kohta, mis sisaldab käesoleva lisa punktis 3 osutatud teavet.

2. Iga-aastases läbipaistvusaruandes tuleb esitada järgmine finantsteave:

- a) õigustest saadavat tulu käsitlev finantsteave teostatavate õiguste kategooriate ja kasutusliikide kaupa (nt ringhäälinguõigus, internetis kasutamine, avalik esitamine), sh teave õigustest saadava tulu investeerimisest tekkinud tulu ja sellise tulu kasutamise kohta (kas see jaotatakse õiguste omajatele, teistele kollektiivse esindamise organisatsioonidele või kasutatakse muul viisil);
- b) finantsteave kollektiivse esindamise organisatsiooni poolt õiguste omajatele osutatavate õiguste teostamise ja muude teenuste kulude kohta, mis sisaldab vähemalt järgmiste elementide üksikasjalikku kirjeldust:
 - i) kõik tegevus- ja finantskulud teostatavate õiguste kategooriate kaupa ning juhul, kui kulud on kaudsed, ning neid ei saa siduda ühe või mitme õiguste kategooriaga, siis selliste kaudsete kulude jaotamise meetodi selgitus;
 - ii) üksnes õiguste teostamisega seotud tegevus- ja finantskulud teostatavate õiguste kategooriate kaupa ning juhul, kui kulud on kaudsed, ning neid ei saa siduda ühe või mitme õiguste kategooriaga, siis selliste kaudsete kulude jaotamise meetodi selgitus, sh haldustasud, mis on õigustest saadavast tulust või selle tulu investeerimisest saadavast tulust maha arvatud või tasaarvestatud vastavalt artikli 11 lõikele 4 ja artikli 12 lõigetele 1, 2 ja 3;
 - iii) muude kui õiguste teostamise teenuste, kuid sealhulgas sotsiaal-, kultuuri- ja haridusteenustega seotud tegevus- ja finantskulud;
 - iv) kulude katmiseks kasutatavad vahendid;
 - v) õigustest saadavalt tulult tehtud mahaarvamised teostatavate õiguste kategooriate ja kasutusliikide kaupa ning mahaarvamise põhjus, näiteks kulud, mis on seotud õiguste teostamise või sotsiaal-, kultuuri- või haridusteenustega;
 - vi) kollektiivse esindamise organisatsiooni poolt õiguste omajatele osutatud õiguste teostamise ja muude teenuste kulude protsendimäär, võrrelduna asjaomasel eelarveaastal õigustest saadava tuluga igas teostatavate õiguste kategoorias, ning juhul, kui kulud on kaudsed, ning neid ei saa siduda ühe või mitme õiguste kategooriaga, siis selliste kaudsete kulude jaotamise meetodi selgitus;
- c) finantsteave õiguste omajate saadaolevate summade kohta, mis sisaldab vähemalt järgmiste elementide üksikasjalikku kirjeldust:
 - i) õiguste omajatele eraldatud kogusumma teostatavate õiguste kategooriate ja kasutusliikide kaupa;
 - ii) õiguste omajatele väljamakstud kogusumma teostatavate õiguste kategooriate ja kasutusliikide kaupa;
 - iii) väljamaksete sagedus teostatavate õiguste kategooriate ja kasutusliikide kaupa;

- iv) kogutud, kuid õiguste omajatele veel eraldamata kogusumma teostatavate õiguste kategooriate ja kasutusliikide kaupa ning eelarveaasta, mil kõnealused summad koguti;
 - v) õiguste omajatele eraldatud, kuid veel jaotamata kogusumma teostatavate õiguste kategooriate ja kasutusliikide kaupa ning eelarveaasta, mil kõnealused summad koguti;
 - vi) kui kollektiivse esindamise organisatsioon ei ole jaotanud ega maksnud summasid välja artikli 13 lõikes 1 sätestatud tähtaja jooksul, siis viivituse põhjused;
 - vii) mittejaotatavate summade kogusumma koos nende summade kasutamise selgitusega;
- d) suhteid muude kollektiivse esindamise organisatsioonidega käsitlev teave, mis sisaldab vähemalt järgmiste elementide üksikasjalikku kirjeldust:
- i) teistelt kollektiivse esindamise organisatsioonidelt saadud ja teistele kollektiivse esindamise organisatsioonidele makstud summad teostatavate õiguste kategooriate ja kasutusliikide ning kollektiivse esindamise organisatsioonide kaupa;
 - ii) teiste kollektiivse esindamise organisatsioonide saadaolevate tulude eest võetud haldustasud ja muud mahaarvamised teostatavate õiguste kategooriate ja kasutusliikide ning kollektiivse esindamise organisatsioonide kaupa;
 - iii) teiste kollektiivse esindamise organisatsioonide makstud summadest võetud haldustasud ja muud mahaarvamised õiguste kategooriate ja kollektiivse esindamise organisatsioonide kaupa;
 - iv) teistest kollektiivse esindamise organisatsioonidest pärinevatele õiguste omajatele otse jaotatud summad õiguste kategooriate ja kollektiivse esindamise organisatsioonide kaupa.
3. Artikli 22 lõikes 3 osutatud eriaruandes tuleb esitada järgmine teave:
- a) sotsiaal-, kultuuri- ja haridusteenuste eesmärgil eelarveaasta jooksul maha arvatud summad eesmärgi liikide kaupa ja iga eesmärgi liigi puhul teostatavate õiguste kategooriate ja kasutusliikide kaupa;
 - b) selgitus kõnealuste summade kasutamise kohta eesmärgi liikide kaupa, sh seoses sotsiaal-, kultuuri- ja haridusteenustega mahaarvatud haldustasude summad ning sotsiaal-, kultuuri- ja haridusteenusteks kasutatud eraldi summad.
-

OTSUSED

NÕUKOGU OTSUS nr 136/2014/EL,

20. veebruar 2014,

millega nähakse ette eeskirjad ja kord, mille alusel saab Gröönimaa osaleda Kimberley protsessi sertifitseerimissüsteemis

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 203,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liit on osaline töötlemata teemantide rahvusvahelise kaubanduse Kimberley protsessi sertifitseerimissüsteemis. Osalisena peab ta tagama, et iga liidu territooriumile imporditava või sealt eksporditava töötlemata teemantide saadetus on kaasas sertifikaat.
- (2) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 2368/2002 ⁽²⁾ kehtestati töötlemata teemantide sertifitseerimise ning impordi- ja ekspordikontrolli liidu süsteem, et rakendada Kimberley protsessi sertifitseerimissüsteemi.
- (3) Gröönimaa ei ole liidu territooriumi osa, kuid ta on loetletud Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) II lisas esitatud ülemeremaade ja -territooriumide loetelus. Kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 198 on ülemeremaade ja -territooriumide liiduga assotsieerimise eesmärk edendada nende maade ja territooriumide majanduslikku ja sotsiaalset arengut ning seada sisse tihedad majandussidemed nende ja liidu kui terviku vahel.
- (4) Taani ja Gröönimaa on taotlenud võimalust, et Gröönimaa saaks osaleda töötlemata teemantide Kimberley protsessi sertifitseerimissüsteemis liiduga tehtava koostöö kaudu. Selline koostöö tugevdaks liidu ja Gröönimaa majandussuhteid teemanditööstuse vallas ning eelkõige annaks see Gröönimaale võimaluse ekspordida töötlemata

teemante, millega on kaasas sertifitseerimissüsteemi jaoks väljastatud ELi sertifikaat, et edendada Gröönimaa majandusarengut.

- (5) See tähendab, et töötlemata teemantidega kauplemine peaks Gröönimaal toimuma kooskõlas liidu eeskirjadega, millega rakendatakse Kimberley protsessi sertifitseerimissüsteemi töötlemata teemantide rahvusvahelises kaubanduses. Vastavalt sellele tuleks määruse (EÜ) nr 2368/2002 kohaldamisala seoses sertifitseerimissüsteemiga laiendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 257/2014 ⁽³⁾ ka Gröönimaa territooriumile.
- (6) Täpsemalt peaks Gröönimaa ekspordima töötlemata teemante Kimberley protsessi sertifitseerimissüsteemi teistele osalistele ainult siis, kui teemantidele on määruse (EÜ) nr 2368/2002 III lisas loetletud liidu asutuse poolt väljastatud sertifikaat. Liidu asutused peaksid kontrollima ka töötlemata teemantide importi Gröönimaale.
- (7) Et lubada Gröönimaal rahvusvahelist kauplemist töötlemata teemantidega kooskõlas liidusese kaubanduse eeskirjadega, peaks Gröönimaa võtma oma siseriiklikku õigusse üle määruse (EÜ) nr 2368/2002 asjaomased sätted, et oleks võimalik kohaldada käesolevat otsust,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Reguleerimise ja -ala

Käesoleva otsusega sätestatakse üldised eeskirjad ja tingimused Gröönimaa osalemiseks töötlemata teemantide sertifitseerimissüsteemis ning impordi- ja ekspordikontrollis, mis on sätestatud määruses (EÜ) nr 2368/2002. Selleks nähakse käesoleva otsusega ette eeskirjad ja kord, et kohaldada Kimberley protsessi sertifitseerimissüsteemi Gröönimaale imporditud või sealt liitu või muude Kimberley protsessi sertifitseerimissüsteemi osaliste territooriumile eksporditud töötlemata teemantide suhtes.

⁽¹⁾ 4. veebruari 2014. aasta aramus (*Euroopa Liidu Teataja* seni avaldamata).

⁽²⁾ Nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 2368/2002 Kimberley protsessi sertifitseerimissüsteemi rakendamise kohta töötlemata teemantide rahvusvahelises kaubanduses (EÜT L 358, 31.12.2002, lk 28).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta määrus (EL) nr 257/2014, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2368/2002 seoses Gröönimaa kaasamisega Kimberley protsessi sertifitseerimissüsteemi rakendamisse (Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 69).

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas otsuses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „osaline” – „osaline” määruse (EÜ) nr 2368/2002 artikli 2 punkti c tähenduses;
- b) „liidu asutus” – „ühenduse asutus” määruse (EÜ) nr 2368/2002 artikli 2 punkti f tähenduses;
- c) „ELi sertifikaat” – „ühenduse sertifikaat” määruse (EÜ) nr 2368/2002 artikli 2 punkti g tähenduses.

Artikkel 3

Üldeeskirjad

1. Gröönimaa tagab, et Gröönimaa suhtes kohaldatavate õigussätetega võetakse üle määruse (EÜ) nr 2368/2002 sätted, mis käsitlevad töötlemata teemantide importimise ja eksportimise tingimusi ja vorminõudeid, nende transiitvedu väljaspool liitu asuvatele osalistele, liidu, kaasa arvatud Gröönimaa osalemist Kimberley protsessi sertifitseerimissüsteemis, piisava hoolikusega seotud kohustusi, meetmetest kõrvalehoidmist ja teabevahetust, ning tagatakse selliste sätete täitmine.

2. Gröönimaa määrab asutused, kes vastutavad määruse (EÜ) nr 2368/2002 asjaomaste sätete rakendamise eest tema territooriumil, teatab komisjonile nende asutuste määramisest ja edastab nende kontaktandmed.

Artikkel 4

Gröönimaal kaevandatud või ekstraheeritud töötlemata teemantide import liitu

1. Gröönimaal kaevandatud või ekstraheeritud töötlemata teemante võib liitu importida üksnes juhul, kui:

- a) nendega on kaasas lõikes 2 osutatud tõendav dokument;
- b) nad on raskesti avatavates pakendites ning eksportimise ajal paigaldatud pitserid on terved;
- c) lõikes 2 osutatud tõendav dokument kirjeldab selgelt saadetist, mille kohta see käib;
- d) töötlemata teemante ei ole varem väljaspool liitu asuvatele osalistele eksporditud.

2. Et Gröönimaal kaevandatud või ekstraheeritud töötlemata teemante saaks liitu importida, annab II lisas loetletud Gröönimaa pädev asutus („Gröönimaa asutus”) taotlese korral välja tõendava dokumendi, mis vastab I lisas sätestatud nõuetele.

3. Gröönimaa asutus annab tõendava dokumendi taotlejale ja säilitab selle koopiat andmete säilitamise eesmärgil kolm aastat.

4. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud töötlemata teemantide nõukogu määruse (EMÜ) nr 2913/92⁽¹⁾ kohase vabasse ringluse lubamise tollideklaratsiooni heakskiitmine eeldab, et määruse (EÜ) nr 2368/2002 III lisas loetletud liidu asutus on kontrollinud käesoleva artikli lõike 2 kohaselt välja antud tõendavat dokumenti. Selleks esitatakse Gröönimaal kaevandatud või ekstraheeritud töötlemata teemantide pakendid liitu importimise korral viivitamata kontrollimiseks asjaomasele liidu asutusele.

5. Kui liidu asutus teeb kindlaks, et lõike 1 tingimused on täidetud, kinnitab ta seda tõendava dokumendi originaalis ja esitab importijale selle tõendava dokumendi tõestatud ja võltsimiskindla koopia. Kõnealune kinnitamismenetlus toimub kümne tööpäeva jooksul alates tõendava dokumendi esitamisest.

6. Liikmesriik, kuhu töötlemata teemandid Gröönimaalt imporditakse, tagab nende esitamise asjaomasele liidu asutusele. Töötlemata teemantide nõuetekohase transpordi ja sellega seotud kulude eest vastutab eksportija.

7. Kui tekib kahtlusi lõike 2 kohaselt välja antud tõendava dokumendi ehtsuses või täpsuses ja kui on vaja täiendavat nõustamist, võtavad tolliasutused ühendust Gröönimaa asutusega.

8. Liidu asutus säilitab kontrollimiseks esitatud lõikes 2 osutatud tõendavate dokumentide originaale vähemalt kolm aastat. Ta tagab komisjonile või komisjoni määratud isikutele või organitele juurdepääsu kõnealuste tõendavate dokumentide originaalidele eelkõige selleks, et vastata seoses Kimberley protsessi sertifitseerimissüsteemiga tekkinud küsimustele.

Artikkel 5

Gröönimaal kaevandatud või ekstraheeritud töötlemata teemantide edasine import liitu

Olenemata artiklist 4, võib Gröönimaal kaevandatud või ekstraheeritud töötlemata teemante liitu importida, kui:

- a) nad olid varem seaduslikult reeksporditud liidust Gröönimaaale;
- b) nendega on kaasas artikli 4 lõikes 2 osutatud tõendava dokumendi tõestatud ja võltsimiskindla koopia, mille liidu asutus on kinnitanud vastavalt artikli 4 lõikele 5;

⁽¹⁾ Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 302, 19.10.1992, lk 1).

- c) nad on raskesti avatavates pakendites ning eksportimise ajal paigaldatud pitserid on terved;
- d) punktis b osutatud dokument kirjeldab selgelt saadetist, mille kohta see käib;
- e) töötlemata teemante ei ole varem väljaspool liitu asuvatele osalistele eksporditud.

Artikkel 6

Töötlemata teemantide muu import Gröönimaalt liitu

Olenemata artiklitest 4 ja 5, võib Gröönimaalt pärit töötlemata teemante liitu importida, kui:

- a) nad olid varem seaduslikult liidust Gröönimaale eksporditud;
- b) nendega on kaasas artikli 9 punktis b osutatud dokument;
- c) nad on raskesti avatavates pakendites ning eksportimise ajal paigaldatud pitserid on terved;
- d) artikli 9 punktis b osutatud dokument kirjeldab selgelt saadetist, mille kohta see käib.

Artikkel 7

Töötlemata teemantide eksport Gröönimaalt teistele osalistele

1. Töötlemata teemante võib eksportida Gröönimaalt väljaspool liitu asuvatele osalistele üksnes juhul, kui:

- a) nad imporditi esmalt seaduslikult Gröönimaalt liitu kooskõlas artikli 4 lõikega 1, artikliga 5 või artikliga 6;
- b) liitu importimise ajal esitati nad kontrollimiseks liidu asutusele;
- c) nendega on kaasas vastav ELi sertifikaat, mille on välja andnud ja kinnitanud liidu asutus;
- d) nad on raskesti avatavas pitseeritud pakendis vastavalt määruse (EÜ) nr 2368/2002 artiklile 12.

2. Liidu asutus, kellele Gröönimaalt liitu imporditud töötlemata teemandid esitatakse kontrollimiseks, väljastab selliste teemantide eksportijale ELi sertifikaadi kooskõlas määruse (EÜ) nr 2368/2002 artikliga 12.

3. Liikmesriik, kuhu töötlemata teemandid Gröönimaalt imporditakse, tagab nende esitamise asjaomasele liidu asutusele.

4. Töötlemata teemantide nõuetekohase transpordi ja sellega seotud kulude eest vastutab eksportija.

Artikkel 8

Gröönimaal kaevandatud või ekstraheeritud töötlemata teemantide reeksport liidust Gröönimaale

Gröönimaal kaevandatud või ekstraheeritud töötlemata teemante võib liidust Gröönimaale reeksportida, kui:

- a) nad imporditi esmalt seaduslikult Gröönimaalt liitu kooskõlas artikli 4 lõikega 1, artikliga 5 või artikliga 6;
- b) nendega on kaasas artikli 4 lõikes 2 osutatud tõendava dokumendi tõestatud ja võltsimiskindel koopia, mille liidu asutus on kinnitanud vastavalt artikli 4 lõikele 5;
- c) nad on raskesti avatavates pakendites ning eksportimise ajal paigaldatud pitserid on terved;
- d) punktis b osutatud dokument kirjeldab selgelt saadetist, mille kohta see käib;
- e) töötlemata teemante ei ole varem väljaspool liitu asuvatele osalistele eksporditud.

Artikkel 9

Töötlemata teemantide muu import teistelt osalistelt Gröönimaale

Olenemata artiklist 8, võib töötlemata teemante eksportida liidust Gröönimaale, kui:

- a) nad imporditi esmalt seaduslikult liitu väljaspool liitu asuva osalise territooriumilt kooskõlas määruse (EÜ) nr 2368/2002 II peatükiga;
- b) nendega on kaasas kinnitatud sertifikaadi tõestatud ja võltsimiskindel koopia vastavalt määruse (EÜ) nr 2368/2002 artikli 5 lõike 1 punktile a;
- c) nad on raskesti avatavates pakendites ning eksportimise ajal paigaldatud pitserid on terved;
- d) punktis b osutatud dokument kirjeldab selgelt saadetist, mille kohta see käib.

Artikkel 10

Aruanded

1. Gröönimaa asutus esitab komisjonile igakuise aruande kõigi tõendavate dokumentide kohta, mis on väljastatud vastavalt artikli 4 lõikele 2.

2. Aruandes märgitakse iga tõendava dokumendi kohta vähemalt järgmised andmed:

- a) tõendava dokumendi kordumatu seerianumber,
- b) väljastanud asutuse nimi vastavalt II lisa loetelule,
- c) väljastamiskuupäev,
- d) kehtivusaeg,
- e) päritoluriik,
- f) kaupade kirjeldamise ja kodeerimise harmoneeritud süsteemi kood(id) („HS-kood(id)”),
- g) mass karaatides,
- h) (hinnanguline) väärtus.

Artikkel 11

Käesolev otsus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates kuupäevast, mil Gröönimaa teatab komisjonile, et ta on võtnud siseriiklike õigusaktidega üle määruse (EÜ) nr 2368/2002 asjaomased sätted, et oleks võimalik kaasata Gröönimaa Kimberley protsessi sertifitseerimissüsteemi.

Brüssel, 20. veebruar 2014

Nõukogu nimel
eesistuja
K. HATZIDAKIS

*I LISA***Artiklites 4, 5, 8 ja 10 osutatud tõendav dokument**

Artiklites 4, 5, 8 ja 10 osutatud tõendav dokument sisaldab vähemalt järgmisi andmeid:

- a) kordumatu seerianumber,
 - b) väljastamiskuupäev,
 - c) kehtivusaeg,
 - d) II lisas nimetatud väljaandva asutuse nimi, allkiri ja tempel,
 - e) päritoluriik (Gröönimaa),
 - f) HS-kood(id),
 - g) mass karaatides,
 - h) (hinnanguline) väärtus,
 - i) eksportija ja vastuvõtja isikud.
-

*II LISA***Artikli 3 lõikes 2 ning artiklites 4 ja 10 osutatud Gröönimaa pädev asutus**

Mineraalide ja nafta büroo

Imaneq 1 A 201, postkast 930, 3900 Nuuk, Gröönimaa

Telefon: (+ 299) 34 68 00 - Faks: (+ 299) 32 43 02 - E-post: Bmp@nanoq.gl

EUR-Lexi (<http://new.eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

ET